

Den ny Verdensimpuls

Tidsskrift for Det Tredie Testamente
Martinus åndsvidenskab

Indhold

Julestjernen - side 3

For Jesus var reinkarnation en selvfølge - side 13

Tilgivelse - side 17

Aandsvidenskaben som Det Tredie Testamente - side 21

Rolf Elving svarer på spørgsmål - side 23

“Sagen” bliver meget velhavende - side 28

“Du skal ikke ihjelslå” - side 30

Mit liv med Martinus - side 31

At læse og ret forstå Det Tredie Testamente - side 32

Hvad skal man gøre, når man ser splinten i sin
broders øje - side 35

Gavekultur - side 37

Alle er velkomne - side 41

Fest for Martinus kosmiske
indvielse - side 51

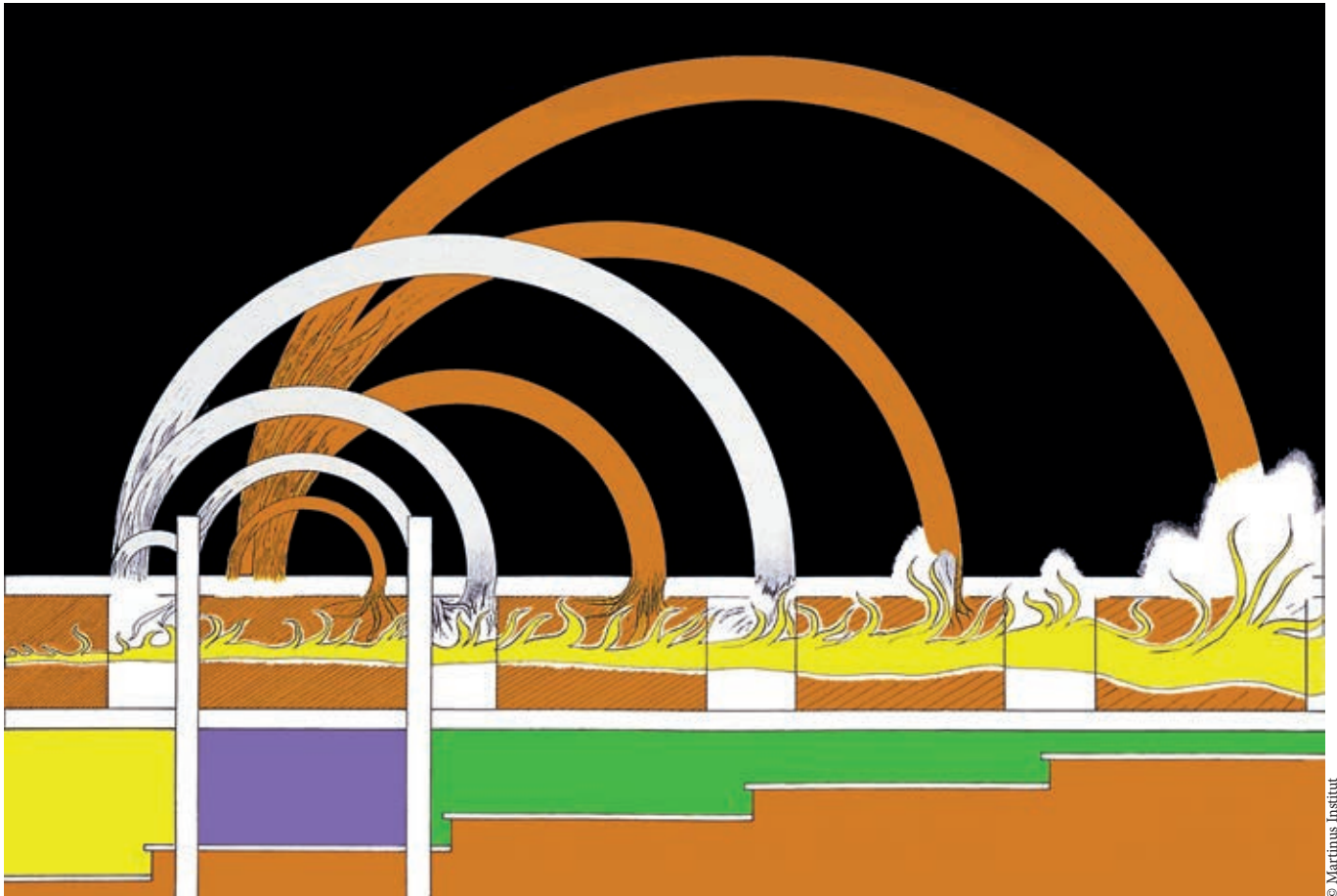
London 2017/2018 - side 52

Program for foredrag og studie-
grupper - side 56

Sommerkursus 2018 - side 58

December 2017 - nr. 002
Udgivet af
Fonden Det Tredie Testamente

GRATIS

**Symbol nr. 20.
Syndernes forladelse.**

Forklaring til symbol nr. 20.

Syndernes forladelse.

"Gå bort, og synd ikke mere"

Det siges, at Jesus underviste med magt og myndighed. Han udøvede mirakler og trøstede og hjalp ulykkelige mennesker så de kunne få tillid til livet og den evige visdom. Men han måtte nøjes med at forklare den via lignelser og symbolsprog. Menneskene havde ikke evne til at analysere de evige facitter og dermed gøre dem til sine egne, "Guds veje var uransagelige". De kosmiske analyser forklarer, at der var sandhed bag Jesus ord og væremåde – også mht. "syndernes forladelse". Men betyder det, at vi kan undgå konsekvenserne af vores handlinger og omgå skæbneloven: "du høster, som du sår"?

Symbolet viser, at vi virkelig kan få beskyttelse – "syndernes forladelse" – overfor tilbagevirkningerne af den lidelse, vi har skabt for vor næste – på sigt. Dette sker ikke ved sakramenter og tro, men ved at hver lidelse vi oplever udvikler vores egen empati og humane evne (den gule flamme på symbolet) som beskytter os. Den orange trappe symboliserer bevidsthedens udvikling fra liv til liv mellem fortid (gul) og fremtid (grøn). Det violette felt symboliserer overbevidstheden og vores evighedsnatur: vi overlever enhver "død" og beriges af alle erfaringer.

Den orange skæbnebue symboliserer en selvisk handling, fx et mord, der begås i væsenets nuværende liv (mellem de lodrette hvide bjælker) og vender tilbage til sit ophav. Denne lidelseserfaring modner følelseslegemet (den gule flamme vokser). Individet bliver mere humant og kan ikke mere nænne at foretage denne selviske handling og er derfor nu beskyttet mod at få den tilbage. Men det kan få karma, for de handlinger det stadig kan nænne at udøve og derfor fortsætter denne proces således helt frem til det er fuldstændigt humant og alkærligt. Først da er "syndernes forladelse" fundamental og den mørke karma overføres til kommende spiralkredsløb.

Dette menneske har spist færdigt af "kundskabens træ". Det kan "ransage Guds veje" og læse i "livets direkte tale". Dette menneske opfylder altså ordene om at "blive som Gud til at kende forskel på godt og ondt"? (1. Mos).

De hvide skæbnebuer markerer, at der også finder skæbnedannelse sted i den åndelige verden mellem jordelivene (de hvide rektangler), og at denne er af lys og lykkelig natur.

*Kort symbolforklaring af Rolf Elving
(Læs Martinus' egen symbolforklaring i Det Evige Verdensbillede, II, side 141)*

Redaktøren fortæller

Jan Langekær

Om bladet

Den ny Verdensimpuls

Hvad er den ny verdensimpuls? Martinus skriver i LIVETS BOG I: side 63, stk. 64: "Med Hensyn til den ny Verdensimpuls vil der endnu være det at bemærke, at verdens Verdensbilledet gennem den gamle Impuls, grundet paa den daværende Menneskeheds primitive Intelligensstandard, kun blev manifesteret i brudstykkemæssige symbolske Ordformer, der var Strejfflys over enkelte for dens Moral vigtige Punkter eller Emner i Verdensbilledet, saa bliver samme Billede i sin Helhed gennem den ny Verdensimpuls manifesteret i fuldt ud sammenhængende Tankerækker, synlig og tilfredsstillende for, – ikke alene Menneskenes Følelse, men ogsaa for deres nu hurtigt voksende Intelligens og gryende Intuition."

Bladet Den ny Verdensimpuls skal først og fremmest oplyse om virkningerne fra denne impuls og den indflydelse som den har på verden, naturen og menneskene. Den har indflydelse på de sociale og humane fremskridt inden for naturvidenskabelige opdagelser, fremskridt inden for teknik og økonomi, kunst og religion, litteratur og meget andet. Bladet vil oplyse om alt, hvad der har forbindelse med det nye kosmiske verdensbillede, som er beskrevet i Martinus kosmiske analyser, Det Tredie Testamente.

Bladet skal også fortælle, hvad der sker med f.eks. udstillinger, studiekredse, sommerkurser, andre arrangementer og aktiviteter inden for Martinus åndsvidenskab.

Den ny Verdensimpuls udgives til de tidligere abonnenter, men det sendes også til biblioteker, studiekredse, helsebutterikker, kulturhuse, studiegrupper, messer, etc. så det kan nå ud til de mennesker, der søger en forklaring på tilværelsen, men endnu ikke kender Det Tredie Testamente.

Bladet udgives efter gaveprincippet, det vil sige, at det koster intet at modtage bladet. – Hvis nogen vil bidrage til udgifterne, kan man sendt et bidrag, stort eller lille. Det er helt frivilligt.

Redaktionen vil med taknemmelighed modtage bidrag, også i form af artikler til bladet, omhandlende temaer fra Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab.

Redaktionel notits

I det forrige nummer af Den ny Verdensimpuls (marts 2017, nr. 1) blev Martinus' artikel Kristusprincippet fejlagtigt bragt uden kildeangivelse. Det beklager vi. Artiklen er en gengivelse af Martinus' sidste offentlige foredrag, der blev holdt i Falkoner Centret den 9. august

1980. Foredraget er bearbejdet til artikelform med stykoverskrifter af Ole Therkelsen, og bearbejdelsen er godkendt af rådet for Martinus Åndsvidenskabelige Institut. Artiklen er tidligere trykt i Kosmos 1991 nr. 8.

Vil du hjælpe med at bringe "Den ny Verdensimpuls" ud?

Kommer du udefra til København, så få en pakke med til uddeling. Skal du herfra og ud i landet, så få en pakke med til nogle af de udleveringscentre som vi har adresser på. Giv besked til: Jan Langekær.

På grund af stor gavmildhed fra læserne tillader økonomien nu, at alle som gerne vil have bladet tilsendt pr. post frit vil modtage det uden at det er nødvendigt, at man sender en adresseret kuvert med frimærker hertil. Dette gælder også alle dem som bor i udlandet. Oplys os blot om, at man ønsker bladet tilsendt pr. post. – Tak til alle bidragsydere.

Forlag og redaktionsadresse for Den ny Verdensimpuls:

Forlaget Fonden Det Tredie Testamente
(Publishing House The Third Testament Foundation),
Vestre Gade 6A,
DK-2605 Brøndby
mobil: 20 15 78 11
jan@langekaer.dk
CVR-nr. 29146721

Ansvarshavende redaktør: Jan Langekær
Design og layout: Mejbritt Ræbild Christensen
Cathrin Steppuhn

Tryk: Litotryk A/S
Oplag: 3000 eksemplarer

Bankdetaljer for frivillige bidrag:

Bidrag til udgivelsen af Den ny Verdensimpuls kan sendes til:

DANSKE BANK
Reg. nr. 3572 konto nr. 3572030989

Fra udlandet skal anvendes:
IBAN Konto nr. DK6030003572030989
og SWIFT/BIC-kode: DABADKXX

ISBN 978-87-999567-0-8

Julestjernen

Foredrag af Martinus Julen 1941
Bearbejdet efter stenografisk Referat af
Inge Nørgaard og Lisbeth Dam

Kære Venner! – Jeg vil i Aften gerne tale til Dem om den Jul, vi nu snart igen skal fejre. Vi vil dvæle lidt ved den almindelige Opfattelse, Menneskene har om denne Højtid. Vi ser, at to Opfattelser gør sig gældende, en materialistisk og en religiøs. For det moderne, intelligensudviklede Menneske har Julen mistet sin Inspirationsværdi. Det moderne Menneske opfatter Julefesten som en Fest, der har overlevet sig selv, og det stræber efter at komme bort fra den. For det religiøst betonedede Menneske derimod er Julefesten rodfæstet i en dyb Tro paa Julens Evangelium, og det glæder sig af hele sit Hjerte til denne Højtidsstund.

Julen vil blive ved med at eksistere som Udtryk for et udødeligt Princip. Det eneste, der vil skifte, er den Form, hvorunder den manifesteres. Her paa de nordlige Breddegrader indtræder Julen jo midt om Vinteren. De vil se, hvorledes dette passer sammen med Julen som en Fest for Lyset. Selvom dette muligvis beror paa en Tilpasning til tidligere Tidens Solhvervsfester, vil De alligevel se, hvorledes denne Fests Beliggenhed midt i Vinterens Hjerte passer sammen med den Symbolik, som Julen giver Udtryk for.

De har gennem Deres Børnelærdom lært om Julen som Udtryk for Lys, og at dette Lys kom til Jorden ved Jesus Kristus. De Begivenheder eller Fortællinger, der knytter sig til Jesu¹ Fødsel, Barndom, Liv, Korsfæstelse og Død, er kun symbolske Udtryk for de store kosmiske Principper. Dette betyder naturligvis ikke, at disse Begivenheder ikke har fundet Sted, det har de, men det betyder, at de dækkede over noget større, de blev en vældig Aabenbaring af de store kosmiske Principper, et mægtigt Forbillede for Menneskene.

Dette Forbillede udtrykker en Overføring af de kosmiske Principper til en Form, i hvilken det almindelige Menneske kan fatte dem. Efterhaanden, som

Udviklingen skrider frem, faar Menneskene større og større Evne til selv at se det Lys, som de først lærte at kende igennem Symbolerne. Saadan er det ogsaa med Juleevangeliet. Det var jo ikke det, at Jesus fødtes. Der fødes jo Tusinder og atter Tusinder af Børn. Naar Menneskene holder Jul, er det for at udtrykke deres Længsel efter Lyset, deres Tro paa og deres aldrig slukte Haab om en Tid helt anderledes end den, vi nu oplever. I deres Hjerte har Mennesket forlængst erkendt, at Livet bestaar i at give, ikke i at tage. Og vi ser da ogsaa, hvorledes Julen er blevet en Gavernes Tid. Alle Vegne ser vi Mennesker komme ilende med Pakker, de har alle en dyb Trang til ved Hjælp af en Gave at give Udtryk for det menneskelige i dem selv. Og vi ser, hvorledes Skæbneloven her virker næsten omgaaende. Vi kan ikke modtage en Gave uden at føle en dyb Trang til at besvare denne med en Gave fra os selv. Dette Gaveprincip er i sin dybeste Natur ædelt, det skal blot udvikles paa alle Livets øvrige Felter.

Vi ser da ogsaa, at Julens dybeste Mission er den, at give os Forstaaelsen af, at den Dag vi evner at se paa vore Medvæsener med en langt større Sympati og Forstaaelse end nu, vil Livet være langt skønnere og rigere for os selv. Julen beforder en stor Bølge af Sympati mellem Menneskene. Vi har Juletræ med mange Lys, og vi har mange skønne gamle sange, der alle i Ord og Toner giver Udtryk for vor Længsel efter en skønnere og renere Tilværelse. At Julen er blevet umoderne for en Mængde Mennesker, forandrer ikke de Principper, paa hvilke den hviler. Det er jo ikke Ordene, men Lyset bag Ordene, der er det afgørende.

Da Julehøjtideligheden blev formet, blev dens Hovedsymbol en Stjerne. Denne udtrykker² den inderste Kerne i Juleevangeliet. At der maaske har været en særlig klar og lysende Stjerne paa Himlen omkring den Tid, Jesus blev født, er ikke udelukket, men det er ikke det væsentligste for os. Det væsent-

lige er, at vi i denne Højtid er stillet overfor et direkte Udslag af Menneskenes Længsel efter en anden Form for Liv end den almindelige. Det Lys, der her er Tale om, er saaledes ikke af udvendig Natur, men derimod af indvendig Natur. Modellen til dette Lys er Jesus af Nazareth. Med hans Fødsel udløste de Begivenheder sig, som mere end noget andet blev den stimulerende Faktor i Menneskets og dermed Samfundets Omskabelse fra dyrisk Primitivitet til den Civilisation, vi i Dag kender.

Gennem Kredsløbet indenfor det store Udviklingsafsnit jeg kalder en "Spiral", kan vi følge Lysets Udvikling. Samtidig med dette kan vi følge et andet Princip, der degenererer og forsvinder. Dette Princip befinder sig i Øjeblikket i sit Kulminationsomraade. Denne Kulmination opleves, som alt det vi kender under Navn af Krig i alle dens forskellige Afskygninger. Forholdet mellem disse to store Principper, som vi kender under Navn af Lys og Mørke, er nu af en saadan Natur, at vi kan se, at dette at føre Krig i Virkeligheden ikke længere er i Kontakt med det jordiske Menneskes Indre verden. Det kæmper ikke længere for Kampens egen Skyld. Naar saa mange i Dag befinder sig paa Kamppladserne rundt omkring i Verden, maa man ikke tro, at det er, fordi disse Mennesker begærer at være der. De er der ikke i Mørkets Interesse, men fordi de tror, at deres Tilstedeværelse der beforder den Fred, som er Julens inderste Væsen.

Det er jo ikke Meningen, at Julen, som det nu er Tilfældet, kun skal vare nogle faa Dage i Vinterens Mørke. Det er Julens Formaal, at dens Aand skal vare hele Aaret rundt. De Mennesker, som i Dag mener, at Julen har overlevet sig selv, er blevet forældet, har blot stirret sig blind paa dens Form. Ethvert intellektuelt udviklet Menneske vil være i Kontakt med dens Aand. Intet normalt Menneske ønsker i Dag, at Mørket, hvilket vil sige alle uintellektuelle Tankearter, skal beherske Livet og Udviklingen. I Dag dræber man ikke af Begær efter at dræbe men derimod, fordi man tror, at det er i Lysets Interesse. Det er det ogsaa, men paa en ganske anden Maade, end man tænker sig. Selvfølgelig kan Lyset ikke opleves hundrede Procents realistisk paa Jorden, saalænge der ogsaa skal være Plads til Mørket. Mørket skal fjernes, men ikke med Mørke. Den

eneste Maade man fjerner noget virkeligt, er ved at lade det udleve sig selv. Mørket er i sig selv en Energibølge, en Brand, som maa brænde op, før Lyset kan udfolde sig totalt. Hele Jorden over er Menneskene i Dag indstillet paa, at Lyset skal herske og gaar saaledes paa en Maade alle i samme Retning. Men denne Retning kan have flere eller færre Afvigelser. Og det er i Virkeligheden disse Veje, man kæmper om i Dag. Den ene Part mener, at hans Vej er den bedste, den anden, at det er hans, der er det.

I sin kosmiske Analyse er Julen selve det rigtige Menneskeriges Tilværelsesforms Inkarnation her paa Jorden den Bevidsthedsform, hvorfra det levende Væsen i Lyset af de kosmiske Analyser ser, at alt er saare godt. Denne Bevidsthedsform stiler De alle henimod. Naar et Menneske benægter Lyset i den Form, som Kristendommen forkynder det i, er det i Virkeligheden kun selve Formen, han har noget imod. Havde han noget imod Indholdet, vilde det jo være sin egen Undergang, han var Tilhænger af, og denne Tilstand har intet med noget normalt at gøre. Da alle normale Mennesker saaledes er indstillet paa Lyset, er dette i Virkeligheden meget mere udbredt end de fleste tænker sig. Alle ser hen til "Julen" som et Lys, der skal komme, men hver enkelt har de Forestillinger om dette Lys, som passer bedst ind i hans Idealer.

Lyset har sine egne Love, og disse er i Kontakt med Livets højeste Logik. Mange Mennesker længes efter Lyset, men udelukkende paa en rent materialistisk Maade. Denne Længsel er ikke i Kontakt med de Love, hvorpaa Oplevelsen af Lyset beror. Ved at benægte en Tilstedeværelse efter Døden, kommer det jordiske Menneske i et skrigende disharmonisk Forhold til sine egne Ønsker om en lys og skøn Tilværelse baade for sig selv og andre. Denne Benægtelse af Livet udover Døden, har intet med Logik at gøre. I Virkeligheden ønsker alle normale Mennesker at leve, ogsaa udover Døden. Det er rigtigt, at et Menneske paa Grund af Sygdom eller anden Modgang kan være i en Situation, hvor det ønsker at dø, idet det da anser Døden for at være en Befrielse, men ethvert sundt og normalt Menneske har intet Ønske om at dø, og skal dog alligevel opleve Døden. Her er det, at Julen kommer med sit Bud-

skab om, at vi er evige Væsener. Vi kan forlade den Form, under hvilken vi i Dag holder Julefest, men Julens inderste Væsen kan vi aldrig forlade. Thi den Stemning, som hører Julen til, er nemlig den mentale Tilstand, i hvilket Lyset alene kan vokse.

Aaret rundt har Mennesket saa mange materielle og egoistiske Ønsker, det kræver opfyldt, at det Gode i deres Væsen ligesom presses sammen af alle disse Ønskers Tryk. Saa er det, at Julen indfinder sig, og den betyder, at det Gode i Mennesket ligesom for en kort Tid har Overherredømmet. Det sammenpressede Krav om Menneskelighed faar Luft og udløser sig i en Trang til at være kærlig, at gøre noget for andre, til at give Gaver. Det der sker i Julen er altsaa, at Menneskets dybeste Ønsker og Hjertelag kommer op paa den fysiske Overflade. Havde De kosmisk Klarsyn, vilde De se, hvorledes dette koncentrerede Begær efter at udløse Kærlighed og Godhed lyser og funkler i Jordens Atmosfære. Men selv uden kosmisk Bevidsthed kan man ikke undgaa at føle, hvorledes Atmosfæren i Dagene ind under Jul bliver gennemtrængt af Kærlighed, hvilket blandt andet giver sig Udtryk i Ønsket om, at ingen Juleaften skal fryse eller sulte.

Hele denne Atmosfære skal udvikle sig til at faa langt større Magt, end Tilfældet er nu. En stor Hindring herfor er den Side af det jordiske Menneskes Sind, som endnu er i Kontakt med de Principper, der hører hjemme i Dyreriget. Denne Hindring maa fjernes, og det er denne Fjernelse, vi oplever som "Dommedag". Denne "Dag" har altid været beskrevet som en Modsætning til Julen, og det ses ingen Sinde tydeligere end i vor egen Tid, hvor vi netop oplever Kontrasterne stærkere end nogen Slægt før har oplevet dem. Men jo tættere Mørket bliver, desto klarere skinner Lyset. I Dag kan alle se, hvor skønt Livet vilde være, dersom Menneskeheden havde haft en anden Indstilling end den, der førte til Krigen. Men den Indstilling, Menneskene havde, var, selvom maaske nu de fleste ser, at den var forkert, alligevel et Led i den Udvikling, der skal føre dem frem til den totale Oplevelse af Lyset. Samfundet saavel som det enkelte Menneske maa jo til enhver Tid handle saaledes, som det har Forstand til. Er Handlemaaden saa forkert, udløser den den Gnidning, der fører til det Erfaringsmateriale, paa hvilket en ny Væremåde kan bygges. Paa denne Maade skabes Visdom. Visdom er Lys, og Lyset er Julens Evangelium.

Henover Verden gaar en Lysimpuls større end nogen Sinde før i Jordens Historie. Den straalere med umaadelig Kraft fra Mælkevejens Centrum. Mælkevejssystemet er en umaadelig Organisme, i hvilken de enkelte solsystemer er Organer, som faar deres Kraft og Energi fra dette Centrum i Organismen paa akkurat samme Maade, som vore Organer forsynes med Kraft fra det Centrum i vor Organisme, vi kalder vort Jeg. Denne Energibølge fra Mælkevejens Centrum indebærer al den Kraft, som fører Menneskene frem til Oplevelsen af det rigtige Menneskerige. Denne Verdensimpuls Skyld er det, at der nu er Krig. Naar en saadan Impuls træder i Funktion, udløser den en enorm Bevægelse. De forskellige Tankearter bliver sat op mod hverandre. Saadan er det netop paa Jorden i Dag. Vi ser en Mængde Tankearter, der gaar ud paa at skabe Lys, blive sat op imod en hel Mængde andre Tankearter, der gør Fordring paa det samme. Af dette følger Krig, men i sin dybeste Analyse er Krig blot forceret Udvikling med det Formaal af hidføre en Afklaring.

Denne kosmiske Energibølge fornemmes særligt stærkt i Perioden omkring Jul, fordi Menneskene da, i Kraft af deres Indstilling paa Juleevangeliet, er mere modtagelig for den. Hertil kommer at Julefesten, der nu har været afholdt i Aarhundreder, efterhaanden har formaaet at skabe en Glans omkring sig, som ingen anden Fest har. Ved direkte at forkynde Lysets Sejr over Mørket, har den i en vældig Grad banet Vej for den nye kosmiske Verdensimpuls. I Lyset af den Kærlighed, som Menneskene under Julehøjtideligheden lægger for Dagen i Forholdet til hverandre, ses det meget let, at det menneskekærlige, det humane er for opadgaaende, og at Krigen er for nedadgaaende. Det enkelte Menneske skal være varsom med at blive saa højt udviklet, at det føler sig for "voksen" til at holde Jul. Jeg tænker ikke her paa Julens ydre Form, den vil ændre sig som alt andet, jeg tænker paa dens indre Sandhed. Det har saa umaadelig stor Værdi, at man bliver mindet om sine Medvæsners Eksistens saaledes, at man kan tænke kærligt paa dem. De fleste Mennesker har i sig en Tilbøjelighed til blot at tænke paa sig selv, at være sig selv nok. Denne Tilstand neutraliserer Julen, der jo netop viser os, at kun den er kærlig, som gør noget for andre. Julen er Kærlig-

hedens Fest. Men Kærligheden er jo netop den kosmiske Kraft, som skal lyse op i vort Indre. Saalænge vi ikke formaar at bevare Julens skønne Indstilling i vort Sind hele Aaret rundt, er vi ikke helt lykkelige, men rummer en vis Procentdel ulykkelig Tilstand i vort Sind. Julen er saaledes et direkte Forbillede paa, hvorledes Livet skulde forme sig for os hver eneste Dag. Menneskene skal virkelig naa frem til at være i det daglige saaledes, som de er i Juledagene. At de ikke evner dette endnu, betyder ikke, at denne Væremaade er umulig. Det fortæller blot, at Menneskene endnu ikke har gennemført den Træning, der maa gaa forud for enhver ny Evnes Tilegnelse.

Naar De i Dag oplever Krigen, saa maa De prøve at forstaa, at den i sig selv er en Undervisning i, hvorledes Menneskene skal leve. Krig udtrykker en Handlemaade, som er i Disharmoni med de Kræfter, der skaber Harmoni og Lykke.

Det samme oplever De, dersom De bliver hidsig eller skinsyg, der raser Krigen blot inde i Dem selv. Men medens De ikke har saa stor Indflydelse paa det, der i Dag sker ude i Verden, har De en meget stor Indflydelse paa Deres daglige Tænke- og Handlemaade. Hvad De der oplever af Skuffelse og Modgang, gives Dem som Træningsmateriale for Deres Aand. Uden Modgang vilde der ingen Forædling finde Sted, og dette gælder i det Smaa, som i det Store. Og Menneskene skal nu lære at forstaa, at det ikke er nok blot at tro paa Lyset som det rigtige. Igennem disse tunge Tider vil Mennesket komme til Kundskab om Loven for Skæbne. Mennesket maa lære at forstaa, at det ikke er nok at tænke, man skal ogsaa kunne tænke rigtigt.

I Dag bliver Mørket trukket op som en vældig Kontrast til Lyset. Aldrig før har Menneskene levet i en Tid, hvor Uvederhæftighed har haft saa kronede Dage. Alle ønsker Lyset, men hver er saa sikker paa, at netop hans Lys er det rigtige, at han nægter at gaa til Side for de andre. Herved opstaar de voldsomme Gnidninger, vi nu er Vidne til, Gnidninger, der i Form af Kollisioner og Lemlæstelser, vil naa et Omfang ingen kan forestille sig. Var Livet ikke evigt, vilde dette være en uoverskuelig Tragedie. Men Livet er evigt, og fordi Legemet sønderbrydes,

tilintetgøres Aanden ikke. Tværtimod, beriget med vældige Erfaringer for hvorledes Livet ikke skal leves, vender den en Dag tilbage til Tilværelsen her i et nyt Legeme, og da langt mere i Kontakt med de guddommelige Love end før.

Der var ikke noget jeg hellere vilde end afskaffe Krigens med et Par Ord i Dag, men det kan jeg ikke gøre, og hvis det stod i min Magt at gøre det, vilde en saadan Handling i sig selv udtrykke den højeste Grad af Ukærlighed overfor Menneskene. Thi det vilde betyde, at den Udvikling frem imod skønne Tilstande, som vi nu oplever, vilde blive standset. Menneskene er i Dag altfor højt udviklede til at kunne vende tilbage til en primitiv Sydhavsøtilværelse. Dybt i det enkelte Menneskes Sind er der et Krav om at møde Gud – at lære den virkelige Tilværelse at kende. Men Menneskene vilde ikke kende Gud, dersom der ikke fandtes Lys og Mørke. Igennem Krigens forfærdende Gru modtager Menneskene i Dag en Undervisning, der vil føre dem frem til en Tilværelse af uanet Skønhed. Det lyder paradoksalt, men for de Enkelte som for Samfundene gælder det, at det er de oplevede Lidelser, der gør dem værdifulde. Lidelsens inderste Hemmelighed er jo den, at den skaber de Erfaringer, paa hvilken en ny Tilværelse kan hvile. Jeg ved, at den bedste Maade, jeg kan bidrage til Krigens Afskaffelse, er, at vie mit Liv til at skildre for Menneskene den Oplevelse, gennem hvilken jeg selv naaede frem til den indre Harmoni, mit Liv i Dag bekræfter. Igennem denne Oplevelse blev jeg bevidst i Aarsagerne til alt det, Menneskene i Dag oplever, og ved at vise Dem disse Aarsager og deres Virkninger bringer jeg det samme Lys ind i Deres Sind, som behersker mit eget. Naar De deltager i dette Arbejde, er det jo, fordi De føler Velvære derved. Da det ikke er min Person, det drejer sig om, men derimod det Arbejde jeg frembringer, der skænker Dem dette Velvære, og dette Arbejde kun retmæssigt kan udtrykkes som Lys, vil De se, at det i Virkeligheden er Studiet af dette Lys, der gør Dem lykkelig ved at beskæftige Dem med disse Ting.

Da Julen netop udtrykker et straalende aandeligt Lys vil de se, at De ikke kan interessere Dem for mit Arbejde uden at være i Kontakt med Julens inderste Væsen. Det er rigtigt, at Krigens vilde være

en Undervisning for Dem ogsaa uden mit Arbejde, men da De igennem dette Arbejde lærer at forstaa Krigens Aarsager og ligeledes faar et meget stort Indblik i det, Krigens fører til, naar Krigstummelen stilner af, vil De se, at meget af det, der for andre i Dag er fortvivlende Mørke og Haabløshed, allerede er afsløret for Dem som et straalende Lys. Hvor andre kun ser Bevis for, at Gud ikke eksisterer, ser De i de samme Ting nu Beviset for hans absolutte Eksistens. De har det store Privilegium at leve lige midt i den nye Verdensimpuls Centrum, idet denne Impuls netop rammer Danmark og derfra straalere ud over den ganske Verden. Denne Impuls vil beskytte os. Naar Krigens engang er forbi, og De helt kan følge dens Spor, vil De se, hvorledes Norden i Forhold til Verdens øvrige Lande blev skaanet. Det er rigtigt, at vi oplever haarde Dønninger, men ingen, som vil være ærlige, kan bestride, at vi er kommet lykkeligere igennem disse tunge Aar end andre Folkeslag. Men derfor maa De ikke tro, at Danskerne er færdigtudviklede, det er de slet ikke. Men Danskerne er ikke længere et Krigsfolk, og dette er i sig selv et meget stort Fremskridt. Danskerne er et fredeligt Folk, og i denne deres Indstilling ligger en umaadelig stor Beskyttelse. Men paa mange andre Omraader har ogsaa dette Folk mange Ting at skulle lære.

Det vældige Mørke, som i Dag behersker Verden, har altsaa til Mission at skabe Længslen efter sin egen Modsætning i det enkelte Menneskes Sind. For Deres Vedkommende har denne Længsel efter Lyset i Dag bevirket, at De nu befinder Dem i et Studium, hvor De har Adgang til at faa dette Lys defineret i klare Tankerækker, synlige for Deres egen Intelligens. De faar nu Lov til at opleve dette Lys, ikke som Orgelbrus og Salmesang, men som realistiske Kendsgerninger. Det er De i Virkeligheden de eneste, der i Dag har Adgang til, men det vil De ikke blive ved med at være. Efterhaanden, som Krigens gaar sin egen Undergang i Møde, vil disse Tanker sprede sig ud over Jorden. Krigens oplever nu sin egen Dødskamp, ja begaar paa en Maade Selvmord. Jo mere den bruser op, jo haardere den raser, desto nærmere er den sin Afslutning, deri bestaar dens Selvmord. De, der i Dag bekæmper hinanden, har i Virkeligheden samme Idealer bag deres Kamp, alle længes de efter en Verden, hvor Genera-

tioner ikke skal staa i Vaaben³ mod hinanden. Alle længes de efter en Fred, der gælder hele Verden. I lyset af denne Længsel vil de finde hinanden, og naar det er sket, vil Julens Lys komme til at straa over den ganske Klode, og en ny Himmel og en ny Jord vil blive født. Hvor mange Aar det vil tage, staaer det ikke i min Magt at fortælle Dem, men det bliver ikke saa mange, som De frygter. Blot maa De forstaa, at Udviklingen frem til et højere Samfund kommer til at gaa gradvis. De maa ikke forestille Dem, at denne Kamps Afslutning vil være det samme som at det hele saa paa een Gang bliver godt. Der vil endnu være mange Fejltagelser, som skal rettes, men Udviklingen vil gaa stærkt. Der vil komme en helt anden Administration af Værdierne og en langt større Frihed, Folkeslagene indbyrdes. Den stadigt voksende tekniske Verden vil tillade et internationalt Samliv af Dimensioner, De kun vanskeligt kan forestille Dem i Dag.

Medens det meste af det, jeg her har fortalt Dem, angaar Samfundene, vil jeg til slut gerne vise Dem, at det enkelte Menneske ikke er afhængig af det samlede Samfunds Vækst. Det ligger i det enkelte Menneskes Haand, at fri sig af den Kamp, der raser rundt omkring det. Hvis De skaber Neutralitet i Deres egen Indre verden og ved Hjælp af Deres Vilje opøver Dem i at se Tingene i et upartisk Lys, vil Deres Sind blive langt mere Harmonisk, end det maaske nu er Tilfældet. Selv oplever jeg i det daglige at leve i et Lys, der gør det muligt for mig at forstaa alle Mennesker. Og saadan, som jeg har det, vil alle Mennesker efterhaanden faa det. Denne Tilstand, hvor Bevidstheden er indstillet paa at være i Kontakt med Tilværelseslovene, kaldes kosmisk Bevidsthed, og den vil de alle opnaa. Da den er saa stærkt begæret, findes der Mennesker, som søger at naa den ad kunstig Vej, igennem forskellige Øvelser o.s.v., men det kan føre til frygtelige Tilstande, saa det kan jeg ikke tilraade Dem. Derimod findes der en Vej til kosmisk Bevidsthed, som De bør følge. Den gaar igennem en naturlig Tilegnen af den Viden, paa hvilken denne Bevidsthedstilstand beror. Det er sandt, at disse Analyser kan være svære og vanskelige at tilegne sig, men igennem denne indirekte Oplevelse af de aandelige Tilstande modnes De gradvis til den direkte Oplevelse. Modtager man disse Energier direkte, uden at have Organer

der er udviklet dertil, kan man nemt komme ud for Sindssygens⁴ frygtelige Kvaler, saa voldsomme er disse Kræfter. Men indstiller man sig paa at erhverve sig Evne til at tilgive, til aldrig at blive fornærmet og hidsig, saa begynder man at faa noget af den Kraft, der skal til, for at man kan taale Indstrømmingen af disse høje Energier i Ens⁵ Hjerne. Men jo flere af disse Energier, der strømmer ind i Deres Bevidsthed, desto farligere for Dem vil det være at blive hidsig. Mange Mennesker er blevet sindssyge ved at komme i Berøring med disse Energier paa et for tidligt Stadium. Andre er blevet Fanatikere med voldsom Vilje til Selvhævdelse og rasende Intolerance mod andre. Atter andre er kommet ind i Tilstande, hvor de aandelige Energier helt har taget Herredømmet paa Bekostning af de materielle og lever i indbildte Tilstande, der gør dem ganske uskikkede til Livet her. Netop fordi der findes saa farlige Faldgruber i Forholdet til disse høje Energier, er det, at jeg har gjort det til et Princip kun at undervise i den eneste naturlige Vej til den høje Bevidsthed, den, at træne sig selv i den Næstekærlighed, der er det rigtige Menneskeriges Grundvold.

Denne Næstekærlighed er ikke fuldbyrdet med, at man gaar og klapper hinanden paa Kinden, siger smukke Ting og ellers fylder sit Sind med Sentimentalitet. Alt dette kan være meget pænt og smukt, men man skal elske hverandre paa en hensigtsmæssig Maade. Hører man, at et andet Menneske har talt mindre pænt om en, skal man øve sig i at tænke kærligt paa Vedkommende. Man skal ligeledes træne sig i altid at være neutral og unklade at bringe selv den mindste Form for Sladder videre. Kan man ikke sige noget godt om et Menneske, bør man i det mindste kunde tie stille. Og hvis man virkelig vil, vil der altid være noget godt at sige om et andet Menneske. Som skabt i Guds Billede, vil der altid være noget af hans Lys i dette Menneskes Øjne.

De kan træne Dem op til at faa den virkelige Jul i Deres Indre blandt andet derved, at De holder Deres Tanker bundne i de rigtige Retninger. I Begyndelsen kan De ikke undgaa at opleve Irritationstilstande, men disse maa blot ikke faa et synligt Udtryk overfor andre. Bliver De irriteret da skriv de Tanker, som da behersker Dem, ned paa et Stykke Papir og vent saa med at læse det, til De atter er i

rolig Tilstand. Det samme gælder, naar De skal skrive Breve. Intet Menneske burde sende et Brev, som er skrevet i en ophidset Tilstand, af Sted. Lad et saadant Brev hvile, – det er altid sundt bagefter at se, hvor abnorm man er, naar man er hidsig. Hidsighed og Uligevægt er kun naturlig, hvor Rovdyret staar overfor sit Bytte, hos Mennesket er det en abnorm Tilstand. Eksplosion er kun berettiget, hvor det er en Livsbetingelse, og det er det i Rovdyrets Verden.

Men ogsaa indenfor Ernæringen findes der Omraader, hvor De skal øve Dem i Kærlighed. I Dag er det naturligt for de fleste Mennesker at spise Kød, ja i Virkeligheden fejrer de fleste Mennesker Lysets skønne Fest med et vældigt Blodbad paa Dyreriget. De samles til store Maaltider med Gaasesteg eller Flæskesteg uden at finde noget som helst forkert i det. Og jeg siger da heller ikke disse Ting til Dem, for at De nogensinde skal bebrejde disse Mennesker deres Handlemaade, slet ikke! Men jeg ønsker

at fortælle Dem, at der findes en anden og langt skønnere Levevis end dette at ernære sig af dræbte Dyrs efterladte Lig. Ønsker man at betræde en højere Zones Omraade, maa man bringe sit Liv i Kontakt med de Love, der hersker der og til disse Love hører, at man indstiller sig paa en Ernæring, der ikke for sin Tilfredsstillelse kræver Drab af højtudviklede Dyr. Det udviklede Menneske ernærer sig udelukkende af vegetariske Produkter.

Træf aldrig en alvorlig Beslutning uden først at have sovet paa den! Under Søvn – i Natbevidstheden – udarbejder De Deres Beslutninger, og De vil ofte opdage, at De, naar De vaagner, er langt mildere indstillet paa En, De maaske Aftenen før nærrede vrede Tanker imod. Opøv Dem altid i at prøve paa at være i Modpartens Sted. Søg at se paa det, De i Øjeblikket oplever, med den andens Øjne, og De vil se, at det slet ikke er saa svært at lade være med at dømme. Man maa ikke lade sine mørke Tankestrømme gaa ud over andre. Man skal øve

sig i at udsende lyse og kærlige Tankestrømme, blot ikke paa en generende Maade. Ligesom et Sind kan være ukultiveret, vredt, hidsigt og irritabelt, kan det ogsaa være ukultiveret, hvad Brug af tilsyneladende kærlige Følelser angaar. De maa fremfor alt øve Dem i at have et behersket Sind, hvad der slet ikke behøver at være det samme som et køligt Sind.

Nogle Mennesker har det saaledes, at dersom de ikke faar Gaasesteg Juleaften, saa er Julen helt ødelagt for dem. Dette er et Udtryk for den gamle Julestemning, som man hurtigst mulig maa se at fri sig selv af. At gøre sin Lykkestilstand afhængig af saa primitive fysiske Ting, er kun Udtryk for et uudviklet Sindelag. Ingen kan slaa min Julestemning i Stykker, der er permanent. Der er ingen Forskel paa min Stemning i Julen og paa de andre Aarstider. Naar man har kosmisk Bevidsthed, er man i en Tilstand, hvor ens Glæde er usaarbar. Den rigtige Julestemning er en Tilstand, i hvilken man er højt hævet over de materielle Foreteelser. Det, der gør det jordiske Menneskes Liv saa svært, er, at det i altfor høj Grad knytter sin Bevidsthed til rent materielle Ting eller befinder sig i et Ægteskab, hvor det ligeledes er altfor voldsomt bundet af Forestillingen om Ejendomsretten. Lykken maa ikke være afhængig af Troen paa, at man ejer det Menneske, man har knyttet sig til, tværtimod, det gælder her mere end noget andet Sted, at Lykken kun kan vokse i Frihed.

Dersom Menneskene vilde prøve paa alvorligt at tænke igennem, hvormeget af det de gør, er betinget af Hensynet til dem selv, vilde de fleste blive forfærdet. For langt den største Part af Menneskene er Næstekærligheden endnu kun noget, de længes efter at opleve, men som de ikke selv har Mod til at praktisere. Det er denne Tilstand, man maa se at komme bort fra. Det er umuligt at naa frem til en højere Verden udenom Uselvskheden. Man maa øve sig i at være aaben overfor sine Omgivelser, og man maa lære at forstaa, at ingen kan være anderledes, end de er i Øjeblikket. Verden er til enhver Tid absolut fuldkommen i Forholdet til den Menneskehed, der lever i den. Men den bliver anderledes i Fremtiden paa samme Maade, som vi selv bliver anderledes. Og her er det, at Mennesket med en dybere Forstaaelse af Livet har en stor Mission. Det udviklede Menneske er jo Julens Sendebud til Men-

neskene. I samme Grad, som De begynder at forstaa den straalende Logik, hvormed Livet er indrettet, vil Deres Væsen begynde at blive Udtryk for det Lys, som Julehøjtidens forkynder for Menneskene.

Jo mere De studerer de aandelige Ting, desto mindre vil der være, der irriterer Dem. De vil da opdage, at De efterhaanden vokser fra at lade Dem paavirke af Deres Omgivelser. Paa denne Maade opbygger De i Deres Indre en fast Indstilling til det Gode og med denne Indstilling bag Dem, behøver De ikke længere at se hen til Beretningen om Jesu¹ Fødsel for at komme i Julestemning, thi saa er De selv blevet en Del af det Lys, Julen forkynder Menneskene. Da er man blevet en Del af den Julestjernes Lys, som idag faar Børnenes Øjne til at tindre og de Voksnes Øjne til at dugges. Den Stjerne, hvis Lys i to Aartusinder har varslet Menneskene den Fred, de idag mere end nogensinde længes efter at opleve – den Fred, hvis Fødselstid nu stunder til.

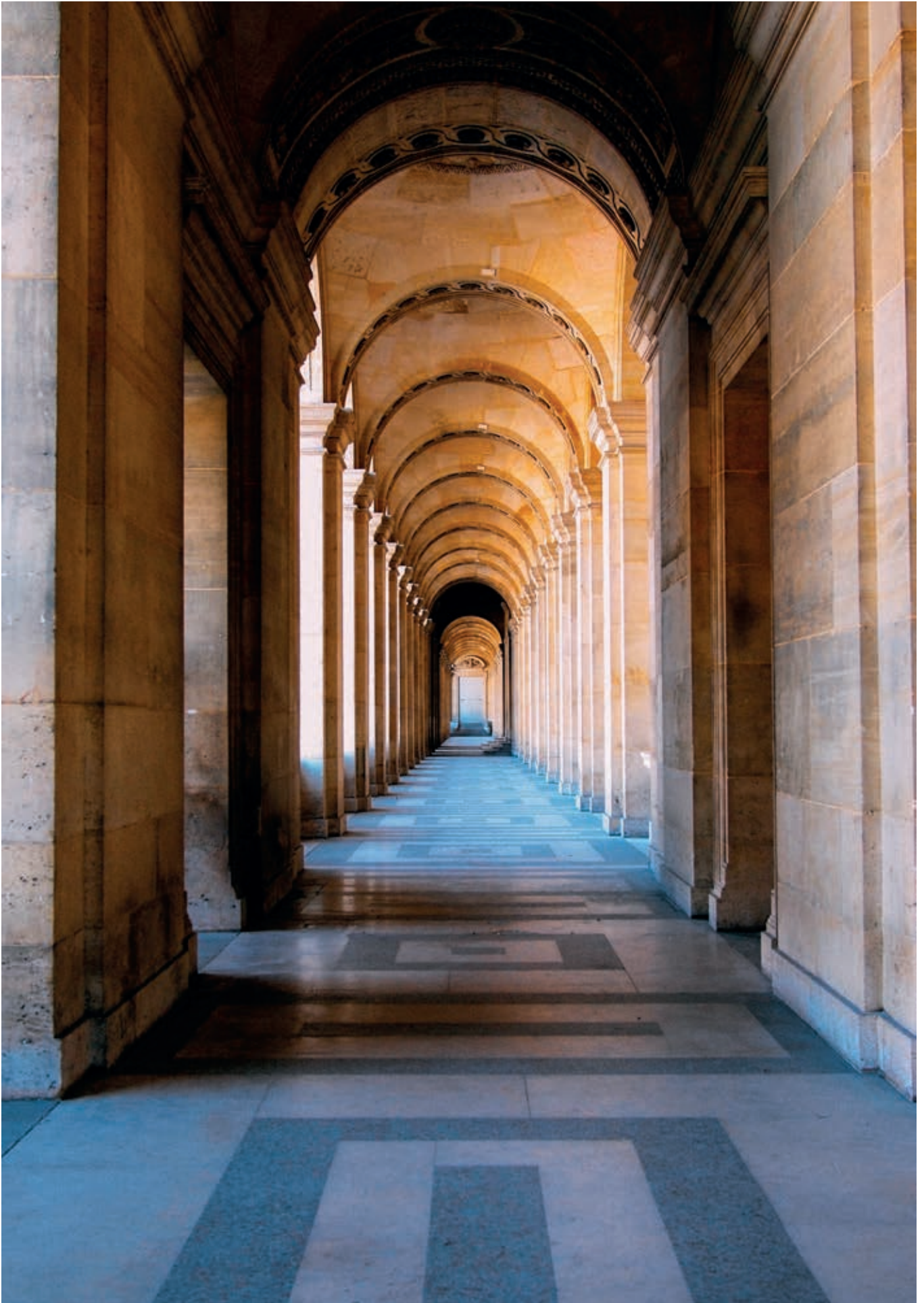
© Martinus Åndsvidenskabelige Institut

Noter

Der er foretaget ganske få ændringer i forhold til den originale artikel:

1. Genitivformen af Jesus er ændret fra "Jesus" til "Jesu".
2. Originalen har "udtryker".
3. Originalen har "Vaben".
4. Originalen har "Sindsygens".
5. Originalen har "ens".

For Jesus var reinkarnation en selvfølge

Af Preben Bagger

Hvordan kan vi vide, at Jesus anså reinkarnation for en selvfølge? Og når han havde den grundholdning, hvorfor er reinkarnation så ikke en del af *kirkens* virkelighed? Tværtimod er det en holdning, som kirken kraftigt tager afstand fra. Det virker uforståeligt, at Jesus og hans kirke har modstridende opfattelser af en ting, der er så grundlæggende. Og hvorfor ser kirken *ikke* nogen modstrid?

Jesus og Jesus er to ting

Forklaringen er, at Jesus ikke er en entydig betegnelse. I denne artikels overskrift og i afsnittet lige her ovenfor har Jesus betydningen *den historiske Jesus* eller *virkelighedens Jesus*. Men det er ikke dén Jesus, kirken taler om. Kirken har i tidens løb skabt sin egen fiktive, mytologiske, gudelignende jesusfigur, *kirkens Jesus* eller *troens Jesus*. Og han har ikke reinkarnation som sit grundlag. Kirken ser derfor ikke den modstrid, der er påpeget ovenfor. I resten af denne artikel har *Jesus* betydningen *virkelighedens Jesus*, hvis der ikke er anført andet.

Reinkarnationens seriøse udgave

Vi må hellere komme på det rene med, hvad reinkarnation betyder i denne sammenhæng. Og der kan vi roligt udelukke de mere fantasifulde opfattelser, hvor man kan risikere at blive født som en slange eller et andet dyr næste gang, hvis man ikke opfører sig ordentligt. Hos Jesus er der tale om den seriøse, evolutionære udgave af reinkarnation, hvor man i sit næste liv fortsætter sin intellektuelle, moralske og humane udvikling startende fra det niveau, som man når til i sit nuværende liv.

Jesu direkte budskab

Jesus lagde overhovedet ikke skjul på, at hans

grundlag var reinkarnation. For det første viste han sig efter sin død på korset for sine disciple og levede dermed en vidnefast demonstration af, at vi lever videre efter den fysiske krops undergang, hvilket er en nødvendig forudsætning for reinkarnation. Og kort før sin død sagde han til røveren på nabokorset:

Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i paradiset. (Luk. 23,43).

Dermed understregede han, at både hans egen og røverens sjæl ville leve videre, efter at deres legemer var døde. At kunne overleve døden er altså ifølge Jesus ikke forbeholdt ham selv, men gælder også for røveren og dermed for os alle.

Kirken opfatter sjæl og legeme som en ubrydelig enhed. De to kan altså ifølge kirken ikke adskilles, og det udelukker jo reinkarnation. Jesus mente derimod, at de godt kan adskilles. Det fremgår allerede af hans ovennævnte udtalelse. Og endvidere af denne:

Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjælen ihjel. (Matt. 10,28)

Virkelighedens Jesus og hans forkyndelse rummer altså ikke den blokering mod reinkarnation, som kirken har skabt ved at anse sjæl og legeme for uadskillelige. Jesu holdning fremgår også af Forklarelsen på bjerget, hvor han var sammen med disciplene Peter, Jakob og Johannes. Oppe på bjerget så disciplene, hvordan Moses og profeten Elias, der levede længe før Jesu tid, kort kom til syne og talte med Jesus. Da de senere var på vej ned ad bjerget, spurgte disciplene Jesus: ”Hvorfor siger de skriftkloge, at Elias skal komme før Menneskesønnen [et andet ord for Jesus]”? Jesus svarede:

”Elias er allerede kommet, og de kendte ham ikke”. ... Da forstod disciplene, at han talte til dem om Johannes Døber. (Matt. 17,12-13)

Også *Det Tredie Testamente* nævner denne samtale mellem Jesus og disciplene, mens de var på vej ned ad bjerget. I *Livets Bog* skriver Martinus:

Men at han [Jesus] ikke desto mindre vidste Besked med ... Reinkarnationen eller Genfødselen fremgaar jo tydeligt ikke blot af hans Forklaring til Nikodemus, men endog endnu mere direkte af hans Udtalelser om Johannes Døberen der, hvor han siger: ”Og dersom I ville tage imod det: Han er Elias, som skal komme. – Den, som har Øren at høre med, han høre”. (Livets Bog III, stykke 867, side 1080)

Ud over udtalelsen om Johannes Døberen nævner Martinus også Jesu forklaring til Nikodemus. Hvordan lyder dén forklaring, og hvordan forholder kirken sig til den? I samtalen med Nikodemus fremsatte Jesus et direkte budskab om genfødsel:

”Sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født på ny, kan ikke se Guds rige ... Den der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige ... Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny”. (Joh. 3)

Nikodemus forstod imidlertid ikke budskabet, og kirken forstår det stadigvæk ikke. Den mener, at *fødes på ny af vand og ånd* betyder *blive døbt og få Helligånden*. Kirken er naturligvis i sin gode ret til at tolke, som den kan og vil. Men det er at gå langt over stregen at lægge denne tolkning i munden på Jesus selv. Ikke desto mindre er det dét, der er gjort i *Den Nye Aftale – Det Nye Testamente på nudansk*, idet kirken dér har sat sin egen jesusfigur – troens Jesus – til at tale med Nikodemus. På den måde bliver Nikodemus spist af med kirkens ovennævnte tolkning af, hvad det vil sige at blive født på ny af vand og ånd.

Jesu indirekte budskab

Ud over de allerede nævnte direkte udtalelser har

Jesus indirekte, og på en måde så det næppe kan bortforklares, fortalt os, at hans grundlag var reinkarnation. Vi kan se det ved at kigge på en række af hans centrale udtalelser og vurdere dem, dels ud fra étlivstroen og dels ud fra reinkarnation.

Om konsekvenserne af vores handlinger siger Jesus f.eks.: *Alle, der griber til sværd, skal falde for sværd. (Matt. 26,53). Den dom, I dømmes med, skal I selv dømmes med. (Matt. 7,1). Giv, så skal der gives jer. (Luk. 6,38)*. I det følgende ser jeg på den første af disse udtalelser som eksempel.

Set ud fra étlivstroen er udtalelsen åbenlyst fejlagtig og utroværdig. Der er masser af eksempler på, at personer, der har ’gribet til sværd’, lever resten af deres liv uden at blive dræbt eller udsat for fysisk eller psykisk vold i et omfang, der svarer til det, de selv med deres ’sværd’ har påført andre. Så i det lys gælder den af Jesus påpegede lovmæssighed, som vinden blæser. Hvis Jesus virkelig havde troet på, at vi kun har ét liv her på jorden, ville han aldrig have udtalt sig så lemfældigt.

Set ud fra reinkarnation giver udtalelsen derimod perfekt mening. Forklaringen er, at konsekvenserne af vores handlinger ikke altid viser sig i vores nuværende liv, men i mange tilfælde først dukker op i et kommende liv. Vi kan derfor ikke direkte se rigtigheden af den lovmæssighed, som Jesus gjorde os opmærksom på. En lovmæssighed, som det dog kan være særdeles nyttigt for os at kende.

Det er nok de færreste, der kan tro, at Jesus forkyndte fejlagtigheder og utroværdigheder. Så det er tydeligt, at hans grundlag var reinkarnation, og at han udtalte sig ud fra denne viden.

Om den ideelle væremåde siger Jesus f.eks.: *Gør godt mod dem, der hader jer. Velsign dem, der forbander jer. (Luk. 6,27-28). Elsk jeres fjender. (Matt. 5,44). Du skal elske din næste som dig selv. (Matt. 22,40)*.

Set i et étlivsperspektiv er der her tale om en religiøs utopi. Den nævnte væremåde er totalt uopnåelig for os almindelige mennesker. Der er alt for stort et gab mellem *vores* moral og Jesu ideelle mo-

ral. Så hvis Jesus havde troet på hypotesen om kun ét liv, havde han naturligvis ikke forkyndt en væremåde, som han i så fald ville have vidst, at menneskene ikke havde en jordisk chance for at virkeliggøre.

Set ud fra reinkarnation forkyndte Jesus derimod en væremåde, som hvert eneste menneske på sigt både kan og vil virkeliggøre. Det er en væremåde, der står som endemålet for alle menneskers gradvise humane, moralske og intellektuelle udvikling over mange liv. Vi – du og jeg og mange andre – er allerede nu nået et godt stykke på vej mod dette endemål. På Jesu tid korsfæstede vi folk for et godt ord, vi holdt slaver og vi kastede folk for løverne som folkeforlystelse. Det gør vi ikke mere i dagens Danmark. Så selv om mange af vores handlinger stadigvæk er primitive set i forhold til endemålet, så følger vi – mange uden at vide det – den vej, som Jesus slog til lyd for. Men vejen er lang. Guds mølle maler langsomt. Vi skal hver især indsamle mange erfaringer undervejs.

Igen: Det er nok de færreste, der kan tro, at Jesus forkyndte religiøse utopier. Så det er tydeligt, at hans grundlag var reinkarnation, og at han udtalte sig ud fra denne viden.

Kirkens farvel til reinkarnation

Der er ikke noget i Jesu oprindelige lære, der kan begrunde et nej til reinkarnation. I de første århundreder efter Jesus var reinkarnation da også en ret udbredt opfattelse i mange kristne grupper. Blot ikke i dem, der lidt efter lidt blev de mest magtfulde, og som til sidst blev til det, vi kalder kirken. Disse magtfulde gruppers modstand mod reinkarnation var alene baseret på dogmer, som kirken selv fortolkede ind i Jesu lære. Det drejer sig f.eks. om dogmet om Jesu guddommelighed (altså Jesus som både Gud og menneske), dogmet om kødets opstandelse og dogmet om at man frelses, ikke ved gerninger, men kun ved tro. Ved at fortolke sådanne dogmer ind i Jesu lære skabte kirken en dyb kløft mellem troens Jesus og den historiske eller virkelige Jesus. Alle grupper uden for kirken blev nu erklæret for kætterske, og på et kirkemøde i året 553 blev reinkarnation udelukket fra den rette lære. Konsekvensen heraf var – som vi har set det ovenfor – at man gjorde Jesu model for væremåde uopnåelig og hans leveregler utroværdige.

En sådan konsekvens har ikke haft den store praktiske betydning i en tid med højkonjunktur for ukritisk, religiøs dogmetro. Men i vore dage, hvor dogmetro er på retur og intellektuelle behov er i vækst, viser konsekvensen sig som 1) kirkens langsomme, men støtte medlemstilbagegang, 2) en kulminerende materialisme og 3) en spirende modtagelighed for *Det Tredie Testamente*.

Et led i Forsynets plan

På den ene side kunne det umiddelbart se ud, som om kirkens farvel til reinkarnation var en uhenigtsmæssig og negativ udvikling, idet der derved blev skabt en modstrid mellem Jesus og hans kirke på et så vigtigt punkt som holdningen til reinkarnation. Denne modstrid er kirken – som tidligere nævnt – kommet ud over ved at erstatte *den virkelige Jesus* med *troens Jesus*, skabt i kirkens billede.

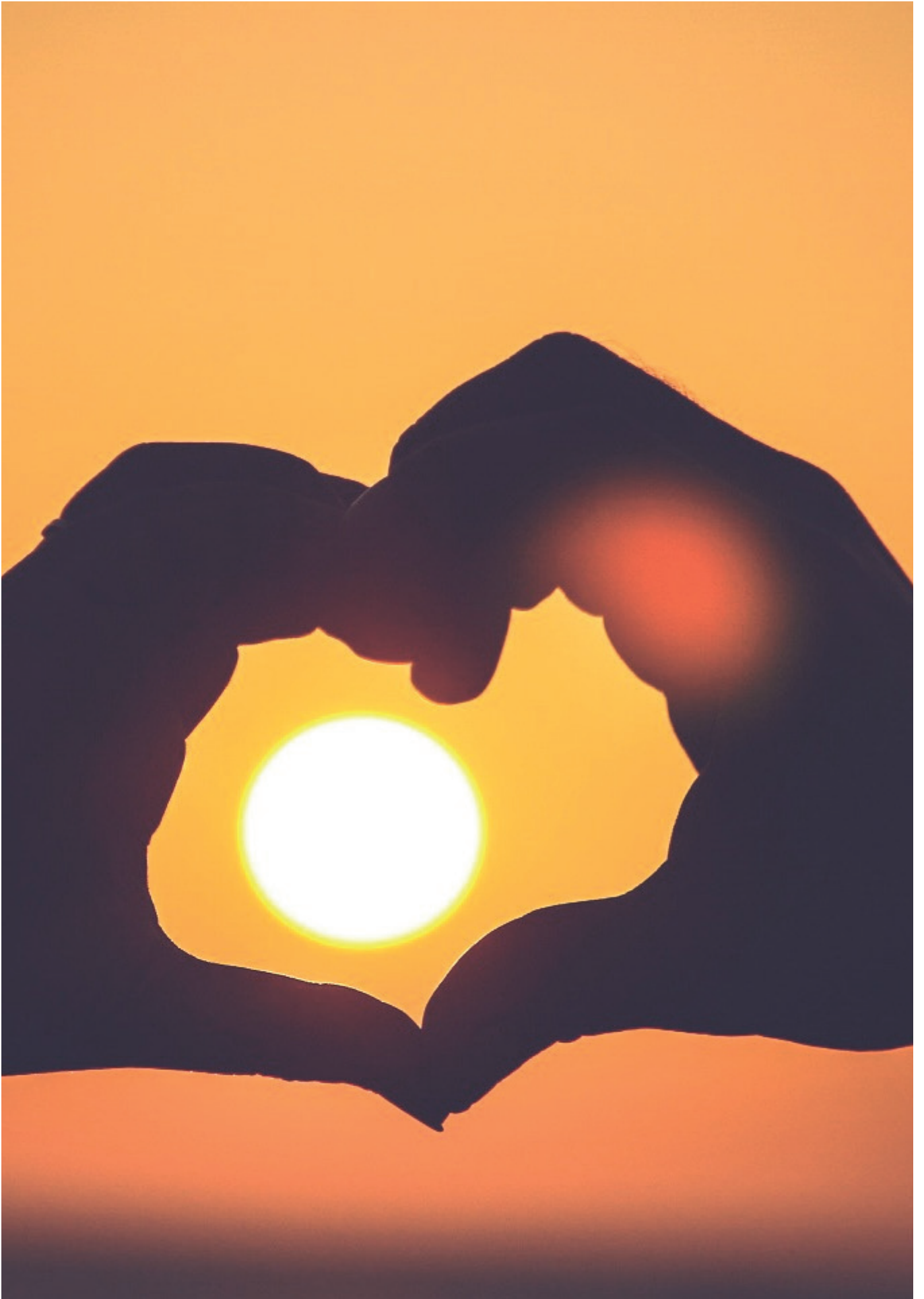
På den anden side lader Forsynet ikke udviklingen være uhenigtsmæssig og negativ. Alt er jo så godt. Også at kirken fjernede reinkarnationen fra kristendommen. Martinus forklarer i *Det Tredie Testamente*:

”Hvordan kunne kristendommen føre menneskene ud i et materielt stadium? – Det kunne den, fordi den ikke gav oplysninger om reinkarnationen. ... Kristus kendte udmærket til reinkarnationen, men det skulle menneskene ikke, for så ville de ligesom i Østen blive ved med at være religiøse og ikke give sig fuldstændig hen i materien. Men netop ved at kristendommen var bygget på denne måde, måtte det ende med, at menneskene til sidst fuldstændig hengav sig til materien og derved kom til at opleve kulminationen af mørket og af, at man ikke kan klare sig uden at have forbindelse med Gud og de højere verdener. Derved bliver de modne til at kunne lytte til den endelige kristendom eller åndsvidenskaben.”

(Fra artiklen Kristendommens verdensepoke, Kosmos 1991, nr 11)

Note

1. For den, der måtte være interesseret, kan en mere detaljeret gennemgang af kirkens omskabelse af Jesus og hans budskab ses i bogen *Skip dogmerne og kend verden*, kap. 4.

Tilgivelse

Af Ingemar Fridell

Tilgivelse er et centralt begreb i Det Tredie Testamente, og Martinus knytter dermed an til en meget vigtig del af det kristne kærlighedsbudskab. Men ordet tilgivelse har mindst tre forskellige betydninger: at bede nogen om tilgivelse, at blive tilgivet (af Gud eller af et andet menneske) samt selv at tilgive andre mennesker.

Vores behov for at få tilgivelse

Ifølge Martinus er vi alle overgangsvæsener, der befinder sig på forskellige udviklingstrin mellem dyreriget og det rigtige menneskerige. Det indebærer, at der let opstår konflikter mellem den højere ideelle moral, som vi forsøger at leve op til, og så den lavere dyriske natur der stadig spøger i vores bevidsthed. Mange mennesker oplever egen utilstrækkelighed i human henseende, hvilket kan føre til dårlig samvittighed og skyldfølelse. Her i Vesten er sådanne følelser i lang tid blevet forstærket af kirken og religionen, der ud fra dogmatiske forestillinger om menneskets uopretteligt syndige natur har påstået, at denne natur er gået i arv lige siden ”syndefaldet” i Paradisets Have. På denne baggrund har sakramenter og andre religiøse kulthandlinger haft en meget vigtig funktion. Takket være disse suggestive hjælpemidler har de troende fået lettet skyldfølelsens byrde og genvundet mental ligevægt.

Begrebet synd har altså urgamle rødder i den jødisk-kristne tradition. Forestillingen om synd forekom således allerede på Jesu tid. I kraft af sin kosmiske bevidsthed vidste Jesus dog udmærket, at synd ikke eksisterer, men eftersom datidens mennesker ikke formåede at forstå en nærmere forklaring på dette fænomen, nøjedes han med at suggerere sine medmennesker til at tro, at han havde magt til at skænke dem syndernes forladelse. Det ville jo være meningsløst at lade dem gå rundt med vrangforestillinger om en uafrystelig synd og deraf følgende samvittighedskvaler og skyldfølelse.

Egen samvittighed over for omverdenens forventninger

I denne sammenhæng er det vigtigt at være opmærksom på, at der kan være stor forskel på individets egen samvittighed og omverdenens forventninger til, hvordan man bør tænke og handle. Det er på ingen måde sikkert, at ethvert individ ved enhver lejlighed deler omverdenens værdier og moralopfattelse, selv om mange individer synes at kunne dele ét og samme basale værdigrundlag. For de fleste mennesker er det for eksempel indlysende, at man ikke skal stjæle og bedrage, og at man ikke bør være voldelig mod nogen undtagen i alleryderste nødstilfælde. Men omverdenens forventninger til, hvordan et individ bør opføre sig i forskellige situationer, strider somme tider mod personens egen samvittighed. Forventningerne kan være så store, at den pågældende person oplever skam og skyldfølelse, hvis han/hun ikke opfylder omgivelsernes krav. Et eksempel på dette kunne være, at en person kan komme i konflikt med sin samvittighed, når samfundet tvinger unge mennesker til militærtjeneste, hvor man skal lære at håndtere våben og dræbe en formodet fjende. Et andet eksempel kunne være, når en vegetar under en familiefest forventes at smage på en tilberedt kødret for ikke at gøre de andre skuffede og kede af det.

Vores indre kompas over for flokkens mening

I disse tilfælde handler det om, til hvilken grad individet har frigjort sig fra flokkens mening, og om det har udviklet en egen indre styrke og selvstæn-

dighed, der bevirker, at det først og fremmest vælger at følge sin egen samvittighed. De konflikter, der kan opstå, udspringer af den kendsgerning, at menneskene befinder sig på forskellige udviklingsstrin, hvad human evne angår, og det indebærer, at de ikke nødvendigvis deler præcis det samme værdigrundlag. Det, der i dag er politisk korrekt og alment accepteret i samfundet, behøver heller ikke at være udtryk for nogen universel sandhed. Martinus beskriver individets egen samvittighed som et indre kompas, og hvis man følger sin indre stemme, når den vejleder én til at behandle sin næste så kærligt, som det er muligt, uden at dette begrænses alt for meget på grund af ens resterende dyriske tendenser, så oplever man mental ligevægt i samme grad, som det lykkes at lade kærligheden styre, og man undgår at føle sig tynget af alle hånde samvittigheds-kvaler.

Betydningen af "Syndernes forladelse"

Martinus forklarer ud fra et reinkarnationsperspektiv, hvordan ethvert individ hele tiden er på toppen af sin udvikling og sin formåen set i lyset af individets evige fortid og med henblik på det, der skal opnås i fremtiden. Ingen kan derfor på et givet tids-

punkt være anderledes, end vedkommende netop er, eller handle anderledes end vedkommende netop gør. Fra Guddommens side er alt derfor tilgivet allerede på forhånd. Det der tidligere er blevet kaldt synd, kalder Martinus *uvidenhed*. Ingen kan jo handle ud fra et udviklingsstrin, som man endnu ikke har nået, og hvor man følgelig mangler erfaringer. At synd ikke eksisterer, betyder imidlertid ikke, at vi slipper for at tage ansvar for vores handlinger. I kraft af skæbneloven må alle på grund af loven om årsag og virkning før eller senere opleve konsekvenserne af sine handlinger, hvilket ikke så sjældent resulterer i smertelige oplevelser senere i livet. Dette er ikke en straf, men set i et reinkarnationsperspektiv skaber hver og én af os helt og holdent vores egen fremtidige livssituation, hvilket altså betyder, at det er en illusion at tro, at man kan blive ramt af noget, der har sin årsag uden for én selv, f.eks. i et andet menneske. I ethvert øjeblik investerer vi i vores egen fremtid gennem vores nuværende tanker og handlinger. På samme måde er vores nuværende skæbne en uundgåelig konsekvens af, hvordan vi har tænkt og handlet tidligere. Men det er gennem disse skæbnevirkninger, at vi forvandles følelsesmæssigt, således at humanitet og

uselvisk kærlighed gradvist begynder at vokse frem i os. Når vi ikke længere kan nænne at påføre vores medvæsener ubehag i en given situation, bliver vi selv befriet fra at komme ud for samme slags ubehag, forklarer Martinus videre. Dette kosmiske princip er således den dybeste betydning af det bibelske udtryk ”Syndernes forladelse”.

Tilgivelse som magtmiddel

Når et menneske med dårlig samvittighed henvender sig til én, som det har behandlet dårligt for at bede om forladelse, eller – hvis det af en eller anden grund ikke er muligt at få tilgivelse direkte fra den pågældende person – tyr til bøn til *Guddommen*, oplever det ofte en stor lettelse. At bede om forladelse og få tilgivelse udfylder en vigtig psykoterapeutisk funktion; denne form for tilgivelse har en stærk mentalt lægende indvirkning på et menneske, der har behov for at få lindret sin skyldfølelse. Men det forholder sig helt anderledes, hvis et menneske, der ikke selv føler samvittighedskvaler, mere eller mindre bliver afkrævet at bede om forladelse for noget, som det anklages for at have gjort. Den kendte filminstruktør Ingmar Bergman vender ofte tilbage til sin barndoms traumatiske oplevelser og fortæller om, hvordan han på en meget ydmygende og fornedrende måde kunne blive tvunget til at bede sine forældre om forladelse for ting, som han egentlig ikke selv fortrød. I sådanne tilfælde er der tale om en afsporing af begrebet tilgivelse; tilgivelsen misbruges her som et middel til at vise sin magt over andre.

Den fuldkomne holdning til tilværelsen

Der findes endnu et aspekt af begrebet tilgivelse, som i særlig grad betones i Det Tredie Testamente, og det er det vigtigste aspekt af alle: at *tilgive andre!* Jesu korsfæstelse var ifølge Martinus den største demonstration nogensinde i menneskehedens historie af, hvad tilgivelse egentlig indebærer. Midt i sin døds kamp og sine værste lidelser bad Jesus for sine bødler, at det ikke skulle gå dem ilde, *for de ved ikke, hvad de gør!* Ganske vist måtte bødlerne jo før eller senere opleve konsekvenserne af deres handlinger, men pointen i hele historien er, at Jesus trods sin uskyld absolut ikke ønskede dem noget ondt, eller at de skulle udsættes for nogen som helst form for hævn. Når Jesus udtalte de nævnte ord,

efter at han af egen fri vilje, og uden antydning af tilbøjelighed til at ville gå i forsvarsposition, havde ladet sig udsætte for den mest grusomme form for tortur, man kan forestille sig, bør det ses som den ultimative praktiseren af det budskab, som han i hele sit voksne liv havde prædikeret: ”Du skal elske din næste og din Gud over alt”, ”Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer”, ”Alle, der griber til sværd, skal falde for sværd”, osv.

Det kristne kærlighedsbudskab er således i sin grundvold revolutionerende og radikalt pacifistisk! Man behøver ikke på nogen måde at forsvare sig mod andre eller sætte sig op mod det såkaldte ”onde” (hvilket dog ikke udelukker, at man i visse situationer kan blive tvunget til at *beskytte* sig, men i så fald med fredelige midler så langt som det er muligt), og når man har forstået, hvordan skæbneloven virker, vil der aldrig mere være grund til at betragte nogen som sin fjende. Man bør helt enkelt lære at elske alt og alle i alle livets situationer, idet det aldrig kan være nogen anden end Guddommen selv i egen høje person, som man møder i alt, hvad man kommer ud for i livet. At den høje moral, som Jesus har anvist, er mere eller mindre umulig at praktisere på vores nuværende udviklingstrin, bekræftes desværre alt for ofte af dagligdagens begivenheder; vi er faktisk tvunget til at acceptere vores begrænsning i så henseende indtil videre.

Vejen til indre tryghed, tillid og stabilitet

Dette modsiger dog ikke, at vi alle befinder os i en konstant fremadskridende udvikling mod stadig højere mål, og at ingen kan være præcis den samme i morgen som i dag eller i går. Med dette som baggrund er det ikke desto mindre yderst vigtigt at stræbe efter sådanne høje idealer. At tilgive andre er først og fremmest udtryk for en helt ny attitude eller holdning, eller med andre ord *en ny måde at betragte omverdenen på*. Når vi arbejder med os selv, for at vores sind kan komme fri af had, hævntanker og fjendskab, befrier vi samtidig os selv for en tung og unødvendig mental byrde. Når vi gennem studiet af kosmiske analyser, sådan som de er fremlagt af Martinus i Det Tredie Testamente, begynder teoretisk at kunne indse, at der ikke findes nogen uretfærdigheder i livet, ingen djævel, ingen fortabelse, intet helvede (andet end det her på Jorden, der dog

trods alt også byder på en del kilder til glæde), når vi får forklaret, hvordan alt det mørke i tilværelsen er præcis lige så nødvendigt som alt det lyse, at det såkaldte mørke er kamoufleret kærlighed, at alt til sidst fører frem til en tilstand, hvor alle uden undtagelse vil opleve den højeste lykke, man overhovedet kan forestille sig, når der ikke findes nogen død at være bange for, når alle, selv den mest forhærdede forbryder, får lov til at opleve en beskeden form for paradys på det åndelige plan mellem to fysiske liv, osv. – så bliver det gradvist lettere at føle større indre trykthed, tillid og stabilitet. Det drejer sig om at forson sig med livet og den verden, der omgiver os, og dermed også med det højeste, altomfattende guddommelige væsen, der kosmisk set udgør hele denne verden, den personlige Gud, som vi hele tiden befinder os i vekselvirkning med, hvad enten vi ved det eller ej. Når vi gennem denne højeste form for træning, der ganske vist kræver flere jordiske liv, til sidst er blevet i stand til *ved egen kraft* at opleve, at alt i universet er fuldkomment, at *alt er såre godt*, formår vi endelig at hæve blikket og betragte livet sådan, som Gud selv ser det: den kosmiske bevidsthed er endegyldigt blevet åbnet for vores sanser.

Historiens største forbillede

Selv om de fleste af os i denne udvikling endnu har et anseligt stykke vej at lægge bag os, inden vi når så langt, så stråler Jesu eksempel os i møde som historiens største forbillede. I dag mere end nogensinde: kristendommen er ikke død, *tilgivelse* vil blive ethvert menneskes fundamentale livsholdning i den kulturrepoke, som fra nu af begynder at folde sig ud overalt i verden! Når Jesus, til trods for at han var uden skyld i noget som helst ondt, kunne komme igennem en pinefuld korsfæstelse uden at tabe balancen og uden at ville hævne sig på sine bødler, burde vi vel nok så småt kunne lære at bære vores i sammenligning ofte bagatelagtige hverdagsproblemer og vanskeligheder, vores forholdsvist små ”kors” – som vi for øvrigt på grund af egne tidligere handlinger og i kraft af urokkelige skæbnelove selv har skabt – uden at blive vrede og uden at skælde ud på livet og vores medmennesker.

© Ingemar Fridell, Varnhem 14/4-95.

Første gang trykt i tidsskriftet Ny Kultur nr 2, 1995.

Revideret og opdateret 30. mar. 2017 i Nyhamnsläge.

Oversat fra svensk af Preben Bagger.

Første gang Martinus omtaler sit værk som Det Tredie Testamente er allerede i året 1947 i LIVETS BOG, bind V. Her er det gengivet fra side 2141-2143, stk. 1847 til 1849

Aandsvidenskaben som DET TREDIE TESTAMENTE

Næstekærlighedsbudet og Ægteskabsbudet er rettet til hver sin Epokes særligt udviklede Mennesker

1847. Bliver det saaledes igennem ovenstaaende ikke til Kendsgerning, at Ægteskabsbudet og Næstekærlighedsbudet er Udtryk for to store, højst forskellige Udviklingssepoker, hvis Væsener umuligt kan være under samme fundamentale Livs- eller Kulturlov? — Udgør Ægteskabets Bud ikke Loven eller Fundamentet for en særlig Kultur- eller Livsoplevelsessepoke, og er Næstekærlighedsloven ikke paa samme Maade Fundamentet for en anden særlig Livs- eller Kulturoplevelsessepoke? — I den ene Epoke er Ægteskabet og dets Forplantningsmetode den højeste Fornemmelse af Livet, ja, som vi allerede har vist, Paradiset eller en Straale fra Himlen midt i Spiralkredsløbets Midvinter eller Natzone. I den anden Epoke har Ægteskabsbudet tabt sin Magtstilling, i modsat Fald kunde denne Epoke umuligt blive til, da Ægteskabsbudets totale Overholdelse forhindrer Overholdelsen af Næstekærlighedsbudet, der betinger, at alle skal elskes, ikke blot og bar med en Smule tillært Høflighed eller Dannelsen, men med en Kærlighed, der er paa Højde med den Kærlighed, hvormed man elsker sig selv. Man skal altsaa i Virkeligheden have den samme Interesse i at beskytte, hjælpe, hæge over og hygge om ethvert andet Medvæsen som den, man har i at manifestere de samme Ting omkring sin egen Person.

Moses og Kristus som henholdsvis udgørende Ægteskabsbudets og Næstekærlighedsbudets store Profeter

1848. I Biblen har vi en overordentlig stor Repræsentant for hver af disse to store Kulturepoker. For den første Epoke, altsaa Ægteskabets, har vi Moses, og for den anden, Alkærlighedsepoken, har vi selveste Verdensgenløseren Jesus Kristus. Den første er en saa udpræget Ægteskabets og de hermed for-

bundne Loves Profet, at han ligefrem paabyder Dødsstraf for enhver højere udløst Sympati mellem Væsener af samme Køn, medens Kristus paaberaaber den allerhøjeste Sympati mellem Væsenerne ganske uafhængigt af Køn som det eneste fundamentale Fremtidsideal for Menneskene paa hans Tid og frem efter og bebuder dermed Vejen til Fuldkommenheden eller Vejen til Himmeriges Rige og Faderen. Vi ser i disse to store, guddommelige Usendinge til Menneskeheden to meget stærkt lysende Stjerner paa den jordmenneskelige Udviklings Vej. Deres Lys er hvert for sig saa forskelligt i Farve og Glans, at det er let at se, at de tilsammen markerer en mental Svingning eller Forvandling indenfor den jordmenneskelige Psykes udvikling. Paa Moses Tid har Ægteskabsloven været et meget aktuelt og og magtpaaliggende Problem. Der var paa denne Tid ikke Brug for Kristus eller en Fortolker af en Sympati, der laa udenfor Ægteskabet eller Folkets racemæssige Forplantning og Bestaaen. Senere skulde der altsaa vise sig Tendenser i Folket, der fik Ægteskabet til at svækkes i sin Grundvold, fik det til at udvise en begyndende Degeneration. Denne Degeneration har man hverken med Moselove, Dødsstraffe eller teologiske og gejstlige Forbandelser kunnet ændre.

Aandsvidenskaben som et tredie og sidste Testamente

1849. De dybeste Tendenser i Jordmenneskene er trods ydre Konflikter og Modstand i et stedse stigende Skred hen imod en større almen Sympati end den kønsbestemte Sympati i Moseloven, en Sympati, der sætter Næstekærligheden himmelhøjt over Forplantningsprincippet og viser, at dette ikke bliver ved med at være det vigtigste i Livet, men derimod i Kontakt med Verdensgenløserens Fortolkning kun kan være en Sympati, der forener alle Væsener i den inderligste, mentale og fysiske Omfavnelse, ganske uafhængigt af Køn, Race, Nation

og Verdensanskuelse. Er det ikke denne Kursændring og Opfattelse af Sympati og Kulturudvikling eller Guds Skabelse af Mennesket, der har betinget, at „Det gamle Testamente" ikke kunde blive ved med at være fyldestgørende, men maatte erstattes eller suppleres med nDet nye Testamente"? — Og er det ikke den samme fortsatte Udvikling, der nu betinger, at dette nye Testamente heller ikke mere er fyldestgørende, men kræves forklaret videnskabeligt, i Stedet for som tidligere kun at blive forklaret dogmatisk eller diktatorisk? — Er det ikke netop dette Krav, der nu afføder Aandsvidenskab og der-

for maa blive et tredje og sidste Testamente. Efter dette Testamente behøver intet Menneske længere andres Vejledning. Her kan det blive ført helt frem til dets egen store Indvielse eller aandelige Fødsel, hvorefter det selv vil være ophøjet til at være eet med Faderen og Verdensbilledet og dermed selv være Vejen, Sandheden og Livet.

Martinus

© Martinus Åndsvidenskabelige Institut

Rolf Elving svarer på spørgsmål

HH spørger:

”Kan man ifølge Det Tredie Testamente blive undervist og lære noget i den åndelige verden? – Dvs. om natten når man sover? – Eller mellem de jordiske liv? – Eller endelig i det store spiralkredsløb når man permanent gennemløber de åndelige verdener?”

Svar:

Vi må så se på, hvad Martinus selv siger med hensyn til disse spørgsmål. Et sted, hvor vi kan finde mange forklaringer om dette, er i Det Evige Verdensbillede III. Særligt i forklaringen til Symbol nr. 33 og Symbol nr. 33 A: “De Dyriske og menneskelige tankeklimaer.” Det var det sidste Martinus skrev her i denne verden, som blev publiceret under hans levetid.

Vi går da til forklaringen af de menneskelige tankeklimaer. Ikke de dyriske, naturligvis! – Og det, der her kan læses, er ikke småting! – Der er tale om tankeklimaer der betegnes som: Den store fødsel, figur nr. 18. Talsmanden den hellige ånd, figur nr. 19. Hvor der også indgår rubrikker som: Det guddommelige forsyn, samt: Hvorfor kan man ikke lære at tænke i kraft af åndelig materie?

Her blot en sammenfatning. De, som vil fordybe sig og læse mere om, hvad Martinus har at fortælle, henvises til de nævnte symboler i Det Evige Verdensbillede III. Svaret er hentet herfra samt Livets Bog VI, hvor vi også finder nogle forklaringer.

Det korte svar er, at man ikke kan lære at tænke andre steder end her i den fysiske verden. Den åndelige materie lystreer blindt tanken. Alt bliver i den åndelige verden lige præcis sådan, som man tæn-

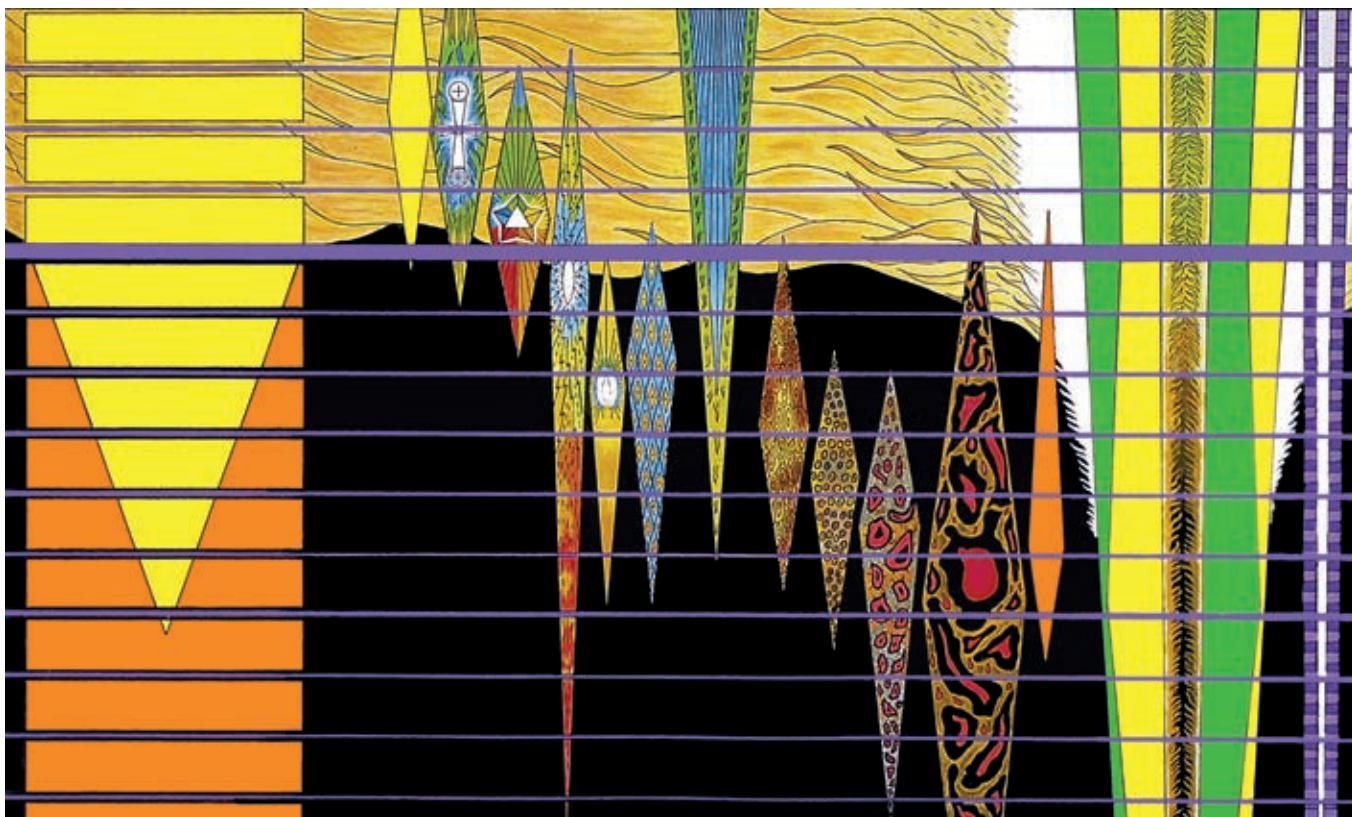
ker. Hverken bedre eller ringere. Der kan her mindes om, at Swedenborg, som havde evnen til at se direkte ind i den åndelige verden, faktisk beskriver den som nærmest identisk med denne verden. Det giver mening, hvis man her i særlig grad ser det, man selv tænker. Og som andre samtidig er på bølgelængde med og har oplevet. Og det bekræftes også af Martinus. Der findes også dem, der ikke umiddelbart opdager at de er “døde”. Og det er jo rigtigt. De lever godt nok. Tænker vi for eksempel på vores bolig, så kan vi se den for vores indre som en kopi. Som om vi ser den med vores fysiske øjne. Indholdet i tankerne og erindringerne er præget af oplevelserne i denne verden. Når vi så på det åndelige plan frembringer disse erindringer og tanker, så ligner de til forveksling det, vi ser med fysiske sanser.

Martinus begrunder dette, at man ikke kan lære at tænke i den åndelige verden, med, at den åndelige materie er så let og æterisk at der kun kræves et minimum af kraft, for at den kan formes i tanke. Den åndelige materie lystreer automatisk enhver lille impuls. Derfor kan væsenet ikke udvikle hverken tænke- eller skabeevne her, skriver han. Bemærk, hverken TÆNKE- eller skabeevne! Yderligere begrundes det med, at al viden hovedsageligt er viden om egenskaber. Dvs. viden om stoffers indbyrdes reaktioner. Men den åndelige materie, skriver han, mangler reaktionsevne og udgør heller ikke nogen modstand imod vores tankeimpulser, den lystreer helt automatisk og “blindt”, og han konkluderer så, at tankeimpulsernes udformning må blive “intetsigende”, i samme grad som man ikke har lært at tænke. Viden er hovedsagelig en viden om egenskaber eller reaktioner. Disse mangler således i den åndelige materie. Ifølge Martinus.

De ovenfor nævnte meget høje tankeklimaer er på symbolet placeret til venstre på symbolet, der hvor det rigtige menneskerige begynder og følgelig de dyriske tankeklimaer helt er ophørt. Vi kommer så til et stadium i udviklingen, hvor man ikke mere skal inkarnere i fysisk materie, ikke mere fødes af kvinder. Alle er da dobbeltpolede. Altså hverken mand eller kvinde, men et fuldkomment menneske. Et tredje køn. Vi er kommet til slutstationen for livet i den fysiske verden, nemlig det rigtige menneskerige. Vi er så at sige blevet til ånder. Her skal man hverken giftes eller avle børn. Martinus kalder det for at vi er blevet til mennesket i Guds billede efter hans lignelse. Vi er blevet til kristusvæsener, målet for alle inkarnerede i fysisk materie. Og det vil lykkes for alle! Men der skal nogle inkarnationer til.

De åndelige riger er dem vi kender ved betegnelserne det rigtige menneskerige, visdomsriget, den guddommelige verden og salighedsriget. Den fysiske verden, hvor reinkarnationen finder sted, er plante- og dyreriget. Her skabes den kosmiske bevidsthed. Her lærer vi os således at tænke fuldkomment. Her sker der udvikling. Her skabes bevidstheden. I de åndelige verdener slår den ud i fuldt flor.

Det rigtige menneskerige skal først helt igennem manifesteres i fysisk materie, og det er jo skabelsen af dette fuldkomne kærlighedsrige, og vejen dertil, Martinus i sine analyser viser vejen hen imod. Først når dette er blevet til en realitet er bevidsthederne og talenterne så udviklede, at de fungerer helt fuldkomment og harmonisk, på alle leder og kanter, såvel teoretisk som praktisk. Eksamensprøven er således, det rigtige menneskeriges skabelse på jorden. Derefter vil vi ikke mere inkarnere i fysisk materie, undtagen i særlige situationer hvor der er tale om at vejlede og hjælpe, altså opgaver i verdensgenløsningens tjeneste. Derfor kan Martinus med stor sikkerhed sige, at dertil vil vi alle nå. Der er jo ikke andet at sige, end at vi alle vil få kosmisk bevidsthed, ligesom Martinus selv. Han er således ingen undtagelse fra reglen. Inden dette er sket fyldest kan ingen blive permanent hjemmehørende i det, Martinus kalder for Guds primære bevidsthed. Først i det næste kosmiske spiralkredsløb skal vi igen i kontakt med den fysiske materie og igen vekselvis være fysisk inkarnerede, med pauser der imellem i den åndelige verden. Dette bliver først aktuelt, når den kosmiske bevidsthed igen skal fornyes. En kosmisk dag og nat er da afsluttet, og en

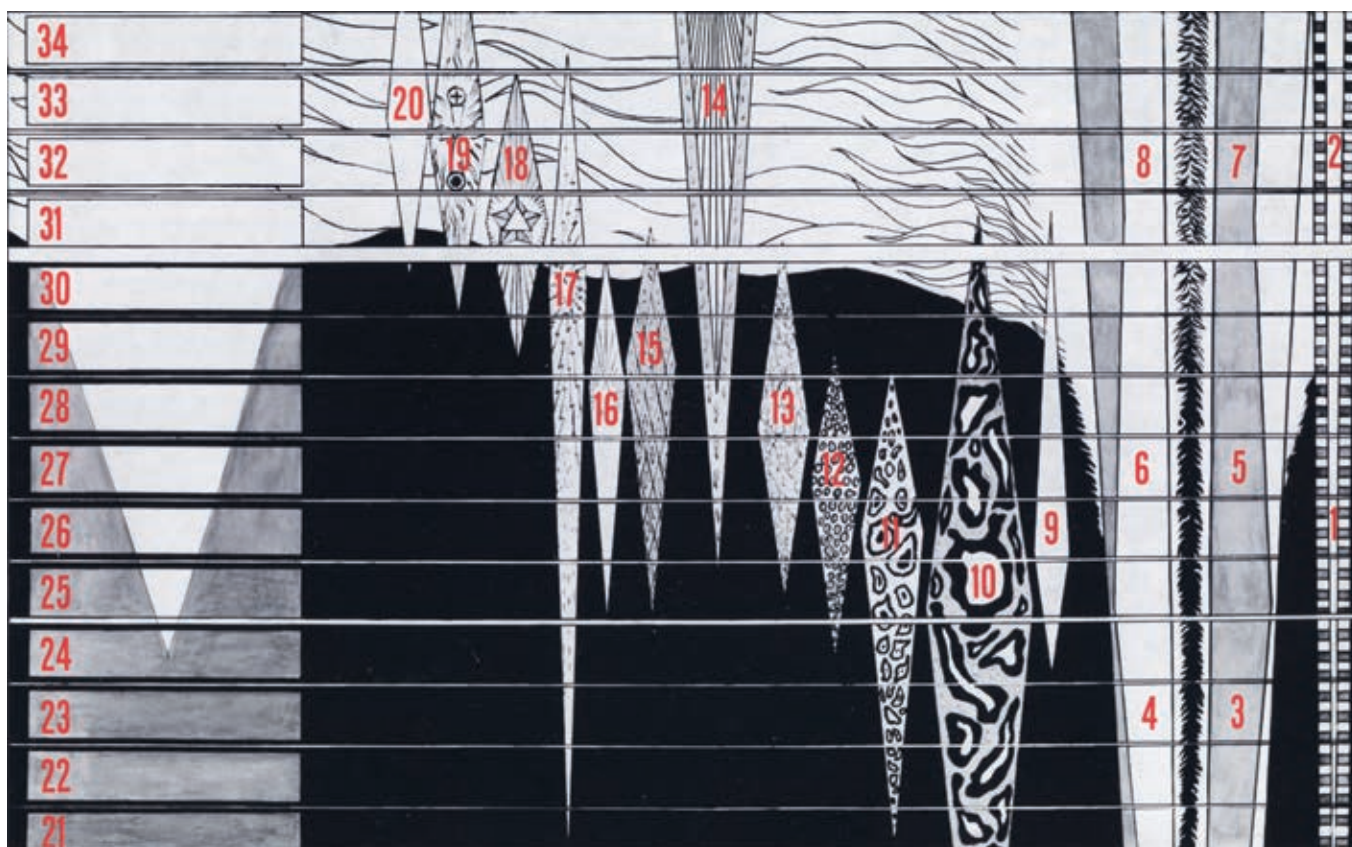
Symbol Nr. 33.
De dyriske og menneskelige tankeklimaer.

ny starter. Vi taler om gigantiske tidsperspektiver. Vi må minde os selv om, at vi lever i al evighed. Om end tanken kan svimle for os.

Den sidste station i det store spiralkredsløb er salighedsriget, hvor al kontakt med den ydre åndelige verden er afbrudt, med et hvilket som helst andet væsen. Her er vi helt ensomme, og livet består udelukkende i at huske vores helt personlige erindringer. Huskeevnen er nu på sit højeste og kulminerer. I dag er den på sit latente stadium. Vi husker såmænd dårligt en måned tilbage. Her husker man så hele den fysiske, helt personlige livsrejse, helt tilbage i planteriget, og videre fremefter, gennem alle de mange inkarnationer og skæbner man oplevet, men nu i strålende guldkopier, udrenset for enhver ubehagsfølelse. Det der her opleves er ren nydelse i den allerhøjeste salighed, som navnet på denne oplevelsestilstand og dette rige lader os forstå.

Findes der også flere argumenter for at vi ikke kan udvikles i de åndelige verdener fra Martinus hånd? – Ja, Martinus fortæller, hvad der sker, når man er blevet totalt kosmisk suveræn: ”Foruden at kunne bevæge sig i det rigtige menneskeriges åndelige

sfære, kan det nu også, alt efter ønske og interesse, manifestere og opleve i visdomsriget og den guddommelige verden. Disse åndelige verdener er ikke så adskilte som plante- og dyreriget og som dyreriget og menneskeriget”. Og han tilføjer: “Disse to åndelige riger, visdomsriget og den guddommelige verden, er for de højkosmiske væsener nærmest at betragte som eet rige med to afdelinger, i hvilke de samme væsener allerede er færdigudviklede og suveræne ved deres indgang i guddommens primære bevidsthed. Dette sker samtidigt med, at de udvikler sig fri af reinkarnationen eller genfødselen i fysisk materie”. Og da befinder vi os i de felter, der på Symbol nr. 33 A betegnes med nr. 32 og 33. Altså der hvor det rigtige menneskerige begynder for alvor, helt udrenset fra al dyrisk bevidsthed. Når man kan bevæge sig så frit her, må man jo have evnen til at opleve indholdet i alle disse tre riger. Ud fra disse udtalelser kan vi se, at denne frihed også gælder menneskeriget, hvor man er udviklet frem til at være Guds billede efter hans lignelse, som jo er endemålet med udviklingen i den fysiske verden, og som starter med det rigtige menneskerige, efter at det er blevet manifesteret i fysisk materie. Vi er altså her blevet til ånder og skal ikke mere inkarnere i kød og blod.

Symbol Nr. 33 A.
Registrering af symbol nr. 33.

Hvad kan vi lære af disse oplysninger? - Vi slipper ikke fri for at genfødes i den fysiske verden, før verden er blevet fuldkommen. Det er fællesopgaven. Ikke som en tvang, men som en naturlig konsekvens af vores længsel efter en mere human og skønnere og mere fornuftig verden. Martinus var ikke verdensfjern. Han skrev bøger. Han var lærer. Formålet var at undervise. Når vi taler om riger i de åndelige verdener så er der dog ikke tale om en udvikling trin for trin som den vi kender fra den fysiske verden. Når man frit kan bevæge sig frem og tilbage mellem forskellige åndelige tilstande og "riger" eller afdelinger, så kan vi ikke læse symbolerne bogstaveligt, forstået på den måde at først kommer menneskeriget, og derefter visdomsriget og så den guddommelige verden. I en ufravigelig rækkefølge. Så firkantet er det ikke. Her kan man som færdigt, fuldkomment menneske indstille sig på forskellige tankebølgelængder. Rejse frit. Uden paskontroller eller legitimationer. Som Martinus skriver: Eet rige med afdelinger. Den fuldkomne verden. Alle er fuldkomne og eet med Faderen, og sammensmeltet med hinanden til den organiske enhed, Martinus kalder forsynet. Alle er nu en aktiv "celle" i Guds primære bevidsthed.

Martinus skriver:

"De mest ophøjede væsener af dette jordmenneskenes guddommelige Forsyn har jo forlængst passeret den store fødsel og er nået op i udviklingsafsnittene nr. 32 og 33 og kulminerer her i korstegnets centrum. Efter passagen af denne kulmination i livets allerhøjeste visdom og alkærlighed tilhører det nu fundamentalt Guddommens primære bevidsthed. Det er denne guddommelige kvalifikation, der bevirker, at det organisk kan smelte sammen med ligesindede kvalificerede ophøjede væsener og danne dette Forsyn eller Guds organ for tanke- eller bevidsthedsudveksling mellem Gud og de ufærdige mennesker og den hermed befordrede skabelse af mennesket i Guds billede efter hans lignelse".

Her befinder alle sig således på samme niveau. Alle er lige vise og kærlige. Hvordan skulle de ellers kunne "smelte sammen"? - Alle har oplevet den store fødsel og er indviet i Guds bevidsthed.

Hvad lærer vi mellem to fysiske inkarnationer? – Ifølge hvad Martinus skriver, kan man altså ikke lære at tænke i de åndelige verdener. Og hvor lærer man det så? – Når hverken tænke- eller skabeevnen udvikles på det åndelige plan? – Hvis det var muligt at lære at tænke i de åndelige verdener, ville man jo være klogere, når man vender tilbage i næste inkarnation, end man var, når man forlod dette jordeliv.

Mellem inkarnationerne, i vores "ferieperiode" eller "sommerorlov" i de åndelige verdener kan vi ikke bruge andet end alt det, vi har lært os gennem de mange inkarnationer i den fysiske verden. Der går grænsen. Det svarer til vores talenters udviklingsniveau. Det stadium i udviklingen, som vi er nået til. Vi har dog lært mere, end hvad der kommer til syne inden for et enkelt jordeliv. Det er Martinus jo selv et godt eksempel på og flere med ham. Mozart kunne spille klaver da han ligefrem var nyfødt. Det var naturligvis en viden, han havde med sig fra tidligere liv. Og dette gælder ikke blot Martinus og Mozart. Så vi har meget at nyde mellem to jordliv! Bevidstheden indeholder langt mere end det, der er fremme lige nu.

Det sidste spørgsmål om, hvad der sker om natten når vi sover, er et emne for sig, som kræver sin egen undersøgelse. Så indtil videre; God læselyst!

Litteratur.

Det Evige Verdensbillede III, De Dyriske og menneskelige tankeklimaer.

Livets Bog VI, side 2264-2266, stk. 1951 - 1953

Kender du et sted, hvor man kan udstille?

Vi vil jo gerne gøre Det Tredie Testamente kendt, men hvordan gøre det uden af være missionerende?

Martinus sagde: "Det er ikke honningen, der går til bierne, men bierne, der går til honningen". Blomsterne viser med farver og dufte at her er der honning. På samme måde viser vi på udstillinger, uden at missionere eller provokere, at her er åndelig føde.

Fonden Det Tredie Testamente har en del udstillingsmateriale, som vi søger et sted, hvor vi kan udstille det.

Det skulle gerne være et sted, hvor udstillingen kan stå i længere tid eller permanent og hvor der er en slags overvågning eller tilsyn.

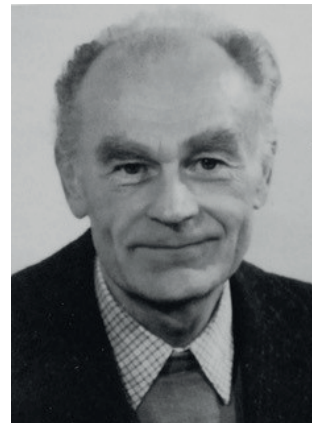
Det drejer sig om materiale, som i sin tid var udstillet i Sindal bibliotek, men nu er nedtaget og er under opmagasinering.

***Henvendelse til Jan Langekær,
tlf. 20 15 78 11 eller jan@langekaer.dk***

“Sagen“ bliver meget velhavende

af Ejnar Hjorth

Men målet er ikke dette at blive meget velhavende

Martinus var ikke velhavende, tværtimod manglede han ofte penge. Han kunne ikke selv betale leje af foredragslokaler, men måtte tage entre. Det, han bad folk om at betale, var lejeudgifterne. Han beregnede sig ingen fortjeneste til sig selv for at fortælle om analyserne. Han kunne heller ikke sælge bøgerne billigt, men måtte tage en forholdsvis høj pris for bøgerne, der alligevel gav underskud, fordi der var mange udgifter og ingen indtægter. Martinus levede meget beskedent. Han havde ingen fysiske gaver at give, men ville oplyse om analyserne. Målet var ikke at tjene penge. Folk betalte de udgifter, der kunne dække omkostningerne.

Alligevel vil Sagen engang blive meget velhavende. Hvordan?

Martinus sagde: *“Vi må regne med, at sagen efterhånden kan leve af bøgerne“*. (Referat 9/9-80). Hvordan skal dette forstås? Mente Martinus, at det var ved salg af bøger, papir og tryksvæerte og ved at blive en dygtig “boghandler“ med en stor profit, at sagen *“efterhånden kan leve af bøgerne“*? – Nej, selvfølgelig ikke. – Martinus taler om både “det ægte forretningsprincip og det falske forretningsprincip“. Det ægte forretningsprincip betyder: ”samme værdi for samme værdi”, hvorimod det falske princip betyder ”størst mulig værdi for den mindst mulige værdi”. Det falske forretningsprincip kalder han for kamoufleret røveri og tyveri. Martinus Sag vil aldrig blive velhavende ved hjælp af det “falske forretningsprincip“ (Foredrag 5.6.1944)

I begyndelsen af sit virke besøgte Martinus åndsforskeren Lars Nibelvang. Denne fortalte Martinus, at med de evner han havde, kunne han tjene mange

penge. Martinus afviste den tanke meget kraftig og sagde, at han ønskede kun at give sin viden som en gave til menneskeheden.

Senere sagde han, at bøgerne skal sælges så billigt som muligt. *“Det er min mening, at bøgerne skal være så billige, som det overhovedet kan lade sig gøre. Der skal ikke tjenes penge på det”*. (Referat 5.2.1974).

Det Tredie Testamente har en åndelig værdi, som ikke kan måles i penge eller materielle ting. Det er denne åndelige værdi, der vil gøre Sagen velhavende. De åndelige analyser om gavekultur får mange til, i taknemmelighed, at støtte Sagen med bidrag, gaver og anden hjælp.

Kan man have tillid til gaveprincippet? – Fungerer det?

Vi ser, hvordan gaveprincippet fungerer ved at folk har lyst til at støtte en god sag. Det gælder f.eks. “Røde Kors“, “Kræftens bekæmpelse“, “Læger uden grænser“ og mange andre velgørende foreninger, som får støtte via gaveprincippet.

Det fungerede i Martinus tid, men i lille målestok. Da han havde præsenteret sit verdensbillede for første gang hos Bernhard Løw, fik han en uvurderlig gave. Løw sagde, at han ville betale for udgivelsen af bind I af LIVETS BOG. Senere fik Martinus mere økonomisk støtte og hjælp i form af medarbejdere. Gaveprincippet fungerede og vil fungere. Det er et evigt princip.

Hvad skal velstanden bruges til?

Der stadig er mange, der ikke kender Det Tredie Testamente og dets gavekultur, derfor er sagen ikke

særlig velhavende nu, men det vil ske engang, når mange flere lærer det at kende. I fremtiden, når der bliver brug for det, vil mange bidrag og gaver strømme ind og Sagen blive meget velhavende. Det er fordi Det Tredie Testamente skal gøres tilgængelig for alle mennesker. Martinus:”*Sagen skal blive så velhavende, at bøgerne kan blive meget billige og let tilgængelige – det skal ikke være noget, der er uopnåeligt for folk i almindelighed*“ (Referat 9.11.1974).

Citater af Martinus:

“Og det er da ogsaa på Basis af saadanne forstaaende Menneskers varme Interesse og Opofrelse for Sagen, at de økonomiske Hindringer for første Bind af ”Livets Bog” og øvrige Realiteter Sagen vedrørende blev overvundne, og at nærværende Blad hermed begynder at udkomme. Dette er saa meget desto mere påskønnelsesværdigt, eftersom ”Livets Bog” koster en ikke helt ringe Formue at fremstille, ligesom et Bladforetagende heller ikke er nogen billig Foranstaltning.”

(KOSMOS nr. 1, side 4)

“Jeg har den interesse at gøre disse ting ... at jeg kan lave dette her for menneskene. Og I andre kommer også ... er der noget, vi kan hjælpe med til ... Og I hjælper vældigt med, skønt I har jeres stillinger ved siden af. Og det er på den måde ... det er det princip, der har båret sagen til dato, - og det er også det princip, der vil bære sagen i fremtiden. Dog vil sagen ikke i fremtiden være så fattigt stillet, som den er nu, - at den skal have støtte. Jeg tror, at den bliver så velhavende, at den udmærket klarer sine problemer.”

(Referat d. 5.8.75)

“Det vil blive flere og flere mennesker ude i verden, der vil støtte sagen. Den bliver så uhyre rig til sidst.”

(Referat d. 23.9.75)

“For det er ikke en forretning. Det er en moral. ... Når jeg ser på alle de gaver, alle

de mange mennesker, der giver mig gaver til jul og til fødselsdagen, – så er det jo alle vore tilhængere. Men jeg går ud fra, – at det på den måde må være frivilligt. – ...Det er ligesom solen på himlen. Vi skal jo heller ikke gå hen og betale billetter for at få solskin.”

(Referat d. 18.11.75).

Alle citater:

(© Martinus Åndsvidenskabelige Institut).

At Det Tredie Testamente nu er udgivet, er en verdenshistorisk begivenhed, som verden endnu ikke kender.

Foredrag af Martinus afholdt i Klint 1967

"Du skal ikke ihjelslå".

af Hellebeth Hansen

Der er vel ikke mange af os, som kender Martinus åndsvidenskab, der overtræder det 5.bud, eller?

Her er et lille uddrag af hvor Martinus også mener man overtræder dette bud.

"Det 5. bud er koncentratet af alle de andre bud, det rummer det hele.

Man kan ikke dræbe det levende i væsenet, da den er åndelig og permanent, men man kan dræbe selve dets livsoplevelse.

Den normale livsoplevelse er glæde, lys og velsignelse. Er vi med til at ødelægge andre menneskers bevidsthed med hver eneste tanke art, der ikke er i retning af at befordre glæde og livslyst for andre væsener, og hvor man kan være bitre og vrede på andre, der myrder vi, der er vi med til at dræbe deres livslyst. Hvad med utroskab og løfter vi ikke holder, og alt hvad der gør andre bedrøvede, der er vi ligeledes med til at ihjelslå. Alt hvad man gør som ikke er kærligt, alt hvad der er ondt eller generer, og som er ødelæggende for andre, ja der er det en overtrædelse af det 5. bud. Vi er mordere så vidt vi dræber andres livsfornemmelser.

Vi skal ikke være mordere, vi skal bort fra det dræbende princip. Man skal ransage sin egen væremåde der hvor man myrder, og man må forstå, at det man gør mod andre kommer tilbage til en selv. Det er ligegyldigt hvad man møder fra fremmede men-

nesker, så er den kosmiske energi i disse menneskers forhold til os vor egen energi.

Man skal ikke være med til at gøre andre bedrøvede eller menalkolske, ikke gøre dem bitre, men oplyse for dem, at verden er strålende, og at det er en Guddommelig skabelsesproces de er inde i, de er i færd med at blive omskabt til Guddommelige væsener, og selv blive til kærlige og lysende væsener.

Man skal lære at kende forskel på godt og ondt. Det er meningen at vi skal blive til et væsen i Guds billede, som er den højeste udfoldelse og kulminerende visdom og kærlighed, og højeste fuldkomne skabelse og væremåde.

Det menneske som virkelig er kærlig, og som er nået frem til organisk at have dobbeltpolethed i den færdige tilstand, med den Guddommelige visdom i bevidstheden, vil begynde at varme og lyse andre mennesker på samme måde som solen, den lyser på alle gode som onde. Man skal bygge en væremåde op som kan overstråle alt, man skal gøre sig selv til en varm og lysende sol, og stråle og varme på alle, især dem som ikke kan lide en, som føler sig fjendtlig stemt over for en, der har vi et stort dagligt felt hvor vi kan træne fordi det er under viljens kontrol. Der kan vi overholde kærlighedsbuddet "du skal elske din Gud over alle ting, og din næste som dig selv", så er vi fuldstændigt i verdensaltets logik, og godt på vej til at blive et menneske i Guds billede.

Mit liv med Martinus

af Kaj Gøttler Jensen

Hele livet igennem har jeg fulgt Martinus – dvs. overværet utallige foredrag af ham og Gerner Larsson, Mogens Møller m.fl. Samt læst næsten alt, hvad han har skrevet – ja, Livets Bog flere gange. Jeg har talt med Martinus mange gange, især som ungt menneske. Han har hjulpet mig igennem flere alvorlige problemer, og jeg kan tilføje, at jeg i sommeren 1946 havde den store oplevelse, at Martinus og Gerner Larsson inviterede mig til en tre ugers sommerferie i Villa Rosenberg, Klint. Jeg vil ved senere lejligheder berette om, hvordan han var i hverdagen, samt hvordan hans analyser anvendt i praksis (eller forsøg derpå) – har hjulpet mig rigtigt godt igennem livet. Flere emner og erfaringer er allerede dukket op i min hukommelse under gruppe-møder i LIVETS SKOLE, og jeg vil utroligt gerne dele disse mine livserfaringer med alle andre. (Fx smertelinding, sorger mv.)

Jeg var kun 13 år, da jeg sammen med min mor oplevede det første foredrag – og nu er jeg 86 år. Hun havde fået en rigtig god ven, Viggo Greve, som var en af de allerførste frivillige, der var med til at opføre de første 7 sommerhuse i det, der dengang hed Kosmos Feriekoloni.

For nylig skete der så det, at jeg meldte mig som deltager i en studiegruppe i LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab i Brøndby, hvor vi har møde hver anden søndag. Bl.a. gennemgår vi hver gang 30 sider af Livets Bog. Jeg har hidtil ikke fundet det relevant at deltage i sådanne grupper – jeg mente selv, at jeg kunne ALT udenad! Men jeg har nu erfaret, at i stedet for at skøjte hen over teksten, bør denne læses meget grundigt – hvorved der åbenbares ting og problemer, som man hidtil måske ikke har lagt mærke til. Gruppen tæller en snes deltagere, som hjemmefra har læst stoffet grundigt. Mange har spørgsmål til de forskellige emner, der frem-

lægges af en deltager og kommenteres under Jan Langekærs ledelse.

Førrige søndag overværede vi tillige et foredrag af Rolf Elving, som arbejdede tæt sammen med Martinus i en lang årrække. En del tilhørere ankom og tilsluttede sig studiegruppen. Dejligt at opleve – han var en rigtig god og inspirerende foredragsholder – og naturligvis godt inde i ”stoffet”!

Jeg glæder mig til næste gruppemøde – jeg oplever den samme glade og forventningsfulde stemning, som når vi i gamle dage om søndagen hastede til Mariendalsvej!

At læse og ret forstå Det Tredie Testamente

v/ Ejnar Hjorth

I tidens løb har der været mange forsøg på at forklare tilværelsens største problemer. Der er opstået religiøse bevægelser og sekter, som med ulogiske dogmer og trosætninger hævder at have løst tilværelsens gåder. – Udviklingen frem til vor tid, med oplysning, videnskab og logisk tænkning, har imidlertid gjort at mange mennesker ikke mere kan tro, men kræver logiske begrundelser før man med sin intelligens kan acceptere nye tanker.

Et helt nyt verdensbillede

Det Tredie Testamente beskriver et nyt verdensbillede med logiske forklaringer, som for mange er helt nye tanker. For at man, med der rette indstilling, kan forstå Martinus analyser, skal man derfor ikke blande dem med teorier fra andre kilder.

Bør man ikke studere andre teorier og læresætninger?

Jo, det er kun godt at være velorienteret og interesseret i, hvad der findes og hvad menneskeheden tidligere har forsøgt at forstå og har haft af verdensbilleder. Det Martinus råder til er at man ikke skal blande tankerne fra andre teorier med de analyser, som er beskrevet i Det Tredie Testamente. Det vil vanskeliggøre at forstå sammenhængen.

En forudsætning for at forstå er altså, at man uhildet er indstillet på at modtage de tanker som ligger i Martinus analyser. Hvis man har forudfattede meninger eller lægger en anden mening ind i det man læser er man ikke "på bølgelængde" og det vil hindre en uhildet forståelse af "Livsmysteriets løsning" og det nye verdensbillede som Martinus har beskrevet.

Citater af Martinus:

"Men efterhånden som intelligensevnen blev fremtrædende, degenererede deres religiøse instinkt og dermed evnen til at tro blindt på ting, de ikke kunne få intelligensmæssig eller logisk forklaring på." Det Evige Verdensbillede, bog 2, stk. 21.18.

LIVETS BOG er ikke det "eneste saliggørende":

"Det er saaledes min Hensigt at gøre Læseren forstaaeligt, at det universelle Verdensbillede eller den evige Visdom, som gennem en guddommelig faderlig Korrespondance i Form af Livets direkte Tale er blevet tilført min Bevidsthed, og hvis videre Transformation i Form af Livets Bog det er blevet mit Privilegium at manifestere for Verden i Kraft af den Viden, med hvilken nævnte Manifestation er identisk, ikke paa nogen som helst Maade gør Krav eller Fordring paa at udgøre et saakaldt "Eneste Saliggørende", eftersom slige Krav eller Fordringer netop aldrig kan fremkomme eller eksistere uden at høre ind under Uvidenhedens Symptomer eller Kendemærker."

Livets Bog I, side 9, stk. 10.

Skal ikke indkapsles i en forening, sekt eller trossamfund:

"Når mit arbejde, hvilket vil sige det udkomne første bind af "Livets Bog", mine foredrag og de herpå baserede studiekredse landet over, er begyndt at vække interesse, er begyndt at skabe bevægelse, er det i henhold til det før beskrevne absolut nødvendigt, at denne bevægelse ikke bliver vildledt til at begrænse, indkapsle eller krystallisere sig i en forening, sekt eller et trossamfund og derved blive et ensidigt monopoliserende "eneste saliggørende"."

KOSMOS 1933, side 2.

"Når dertil kommer, at jeg ikke ønsker at indkapsle noget individ i nogen som helst af mig eller på mit arbejde baseret sekt, forening eller trosbekendelse, men at jeg kæmper for, at individet kan bevare sin fulde frihed til at forske, søge og finde lys indenfor alle felter og områder, hvor lys er at finde, og derigennem lære at tænke klart, at opleve klart, er mit arbejde, min mission kun lys, kan kun være lys, kan kun blive lys." "

Omkring mine kosmiske analyser". Kap.26.

At forstå Det Tredie Testamente ret kræver koncentration

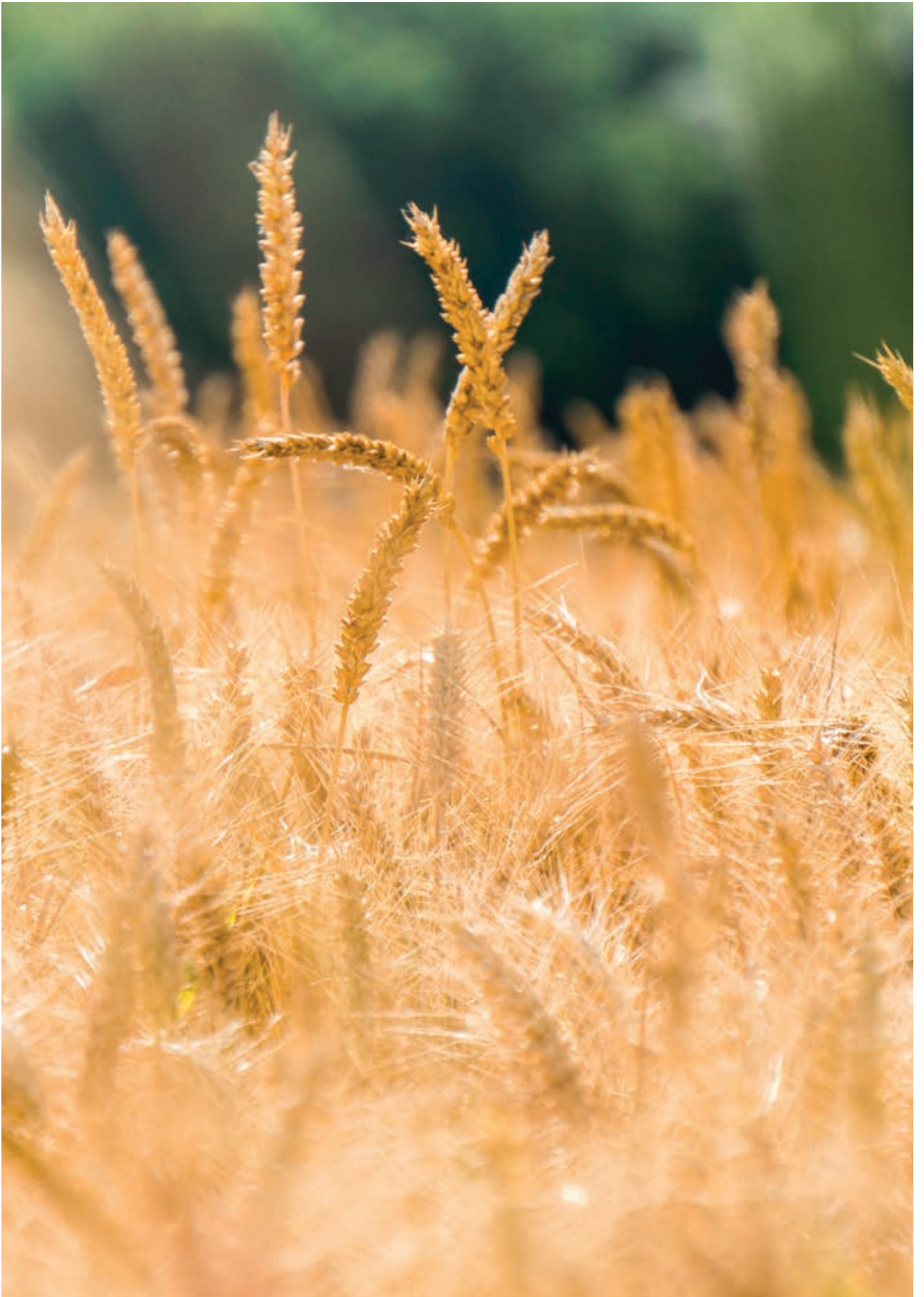
“... At læse disse Facitter med virkeligt Udbytte kræver Koncentration. Koncentration er igen det samme som en Udelukkelse af alt, hvad der ikke vedkommer selve Koncentrationens Objekt. Og vi maa derfor bede Læseren helt udelukke alt, hvad han ellers maatte sidde inde med af Kendskab til Livsmysteriet, saasom: teosofiske, antroposofiske, spiritistiske eller andre Aandsretningers Fortolkninger, fordi disse her er ganske overflødige eller upaakrævede. Disse Fortolkninger er der ikke nogen som helst Brug for i denne vor Udforskning af Livsmysteriets Løsning. Her gælder det blot om, at vi kan være absolut frie og uhildede Forskere, hvilket vi absolut ikke kan være, hvis vi i Forvejen er beherskede af teoretiske Systemer, i hvilke Livsmysteriets absolutte Løsning skal passe. Vi vil da meget let komme til, med en saadan Form, at tilsløre Løsningen i Stedet for at afsløre den. Hvis vi sidder inde med en Teori om Livsmysteriet, der lader formode, at dets Løsning er saadan eller saadan, og vi samtidigt er meget lykkelige og glade ved nævnte Teori, vil enhver Form for Løsning af Livsmysteriet, der ikke passer ind i denne Teori, jo fremkalde baade Vantro og Skuffelse, ligegyldig hvor sand og rigtig den saa end maatte være. I saa-

danne Væseners Underbevidsthed opstaar der en Slags ubevidst Modstand imod alt, hvad der kan føre til Skuffelse, og Væsenerne søger at undgaa saadanne Skuffelser ved at imødegaa Løsningens Analyser med alle mulige Modforklaringer. Sandheden vil som Regel være ilde hørt der, hvor den ikke er i ens Favør. Hvis vi derfor vil gøre os Haab om at finde eller opleve Livsmysteriets Løsning, maa vi være saa fri og uhildet, at vi er klar over, at det absolut ikke er et manglende Led i et særligt Favoritsystem, vi søger, men derimod selve Sandheden, ganske uden Hensyn til hvor nær eller fjern den saa end maatte være dette vort Favoritsystem, eller hvor hensynsløs eller brutal den eventuelt maatte blotte dette som et Falsum eller paa anden Maade være direkte i vor Disfavør.“

LIVETS BOG III, side 861, stk. 679.
(Citater: © Martinus åndsvidenskabelige Institut).

Det Tredie Testamente, der nu er udgivet, er en verdenshistorisk begivenhed som verden endnu ikke kender.

Hvad skal man gøre, når man ser splinten i sin broders øje?

v/ Hellebeth Hansen

Vi jordmennesker har mange ufærdige sider, som det er svært at komme af med. Andre kan lettere se dem, end vi selv kan, som Jesus sagde: "Hvorfor ser du splinten i din broders øje, men bjælken i dit eget øje lægger du ikke mærke til? Eller hvor kan du sige til din broder: 'Lad mig tage splinten ud af dit øje;' og se, der sidder en bjælke i dit eget øje. Hykler! Tag først bjælken ud af dit eget øje, så kan du se klart til at tage splinten ud af din broders øje." (Matt. 7: 4-5.)

Jesus sagde også: "Når du giver almisse skal du ikke lade blæse i basun foran dig." (Matt. 6:2.) Det samme gælder, når man ser sin broder begår fejl. Jesus siger: "Hvis din broder forsynder sig, så gå hen og sæt ham i rette under fire øjne." (Matt. 18:15) Da skal der heller ikke blæses i basun. Gå til ham selv, gå ikke til andre med det. Heller ikke selv om man er optændt af "hellig vrede og hellig forargelse" bør det udbasuneres til alle og enhver. Hvad opnår man ved at fortælle til andre om sine venners ufærdige sider? Man udbreder sladder.

Martinus:

"Vi har således her set, at dette ikke at elske sin næste, dette ikke at tilgive ham, ...dette at forfølge sin næste med bagtalelse og udbasunere hans fejl eller formentlige fejl, ... urokkeligt fører ind i mørkets kulmination, ragnarok eller helvede."

(Det Evige Verdensbillede, II, side 139, højre spalte.)

"Hvis man derfor udtrykker vrede og had mod et væsen, fordi det er intolerant, vil dette jo kun være udtryk for, at man selv befinder sig på samme stadium som dette og endnu ikke har forstået, at den vrede eller indignation, man i nævnte tilfælde udløser, er ligeså uberettiget og ligeså fremragende et udtryk for ufuldkommenhed som den, man netop er genstand for hos det andet væsen."

(LIVETS BOG I, stk. 166. side 196)

"Nej, man må altid huske på den store synssvaghed eller blindhed, der gør sig gældende, når det drejer sig om ransagning eller bedømmelse af egne fejl, og den umådelige synsskarphe, der er fremherskende, når det er næstens fejl, man ønsker at fremhæve. "Bjælken" i sit eget øje kan man stadig ikke se, medens man har umådelig let ved at se den allermindste lille mikroskopiske foreteelse eller "skæven i sin broders øje"."

(LIVETS BOG IV, side 1590, stk. 1326.)

(© Martinus Åndsvidenskabelige Institut).

Vi skal have tillid til loven om årsag og virkning og til Forsynet der ved, bedre end vi, hvordan alt bliver såre godt.

Gavekultur

v/ Jes Arbov

Vi lever i en overgangstid mellem to væsensforskellige samfundstyper. Den ene har selvopholdelsesdriften som bærende logik og er rodfæstet i menneskets arv fra dyreriget. Det er den samfundstype, der hidtil har været den dominerende, og det er den, der i dag skaber konflikter og økonomiske kriser overalt på kloden. Den anden er rodfæstet i en spirende human følelse og tænkemåde, og den har næstekærligheden som bærende logik. Den sætter fællesinteressen over egeninteressen, og gennem offentlige og private initiativer forsøger den at mildne konsekvenserne af den rå kamp for overlevelse, som er et resultat af selvopholdelsesdriften.

Vi står endnu ved begyndelsen af den udviklingsproces, der skal omdanne det nuværende samfund til et gennemført humant samfund. Den dybeste årsag til de forandringer, vi står overfor, er en gradvis forvandling af det enkelte menneskes mentalitet. Der er derfor tale om en proces, som intet jordisk menneske kan være upåvirket af, og som berører det inderste og mest intime i dets tilværelse og dets opfattelse af sig selv og andre.

Martinus' samlede værk, *Det Tredie Testamente*, er i den sammenhæng dét åndsvidenskabelige værk, der uden sammenligning leverer det mest velfunderede teoretiske grundlag for at forstå de forandringsprocesser, som de forskellige samfund gennemgår og i de kommende århundreder forsat vil gennemgå overalt på kloden. Om radikaliteten af forandringerne skriver Martinus i begyndelsen af sit forfatterskab:

“Hen over Evighedens umaadelige Hav gaar et lille Fartøj. Det er paa Rejse i Verdensrummet. Det svæver mellem Stjernerne. Det bevæger sig i ‘Himlen’. Dette lille Fartøj hedder ‘Jorden’. Dets fornemste Passagerer er Mennesker. Men det har ogsaa andre Passagerer, nemlig, alle de øvrige levende Væsener, der hører ind under jordiske Former for Liv. (...) Dens Kurs i Evigheden er (...) rettet mod den evige Fader, Verdens Centrum, alle Tings ‘faste Punkt’. Den har Harmoni og Kærlighed til Maal. (...) Jorden skal slynges ind i en ny kosmisk Bane, hvor alt som ikke er af ‘Renhed’ af Kærlighed maa forblive udenfor. De stærke Vibrationer fra Faderens Zone opløser alle Detailler, som ikke er isoleret i Kærlighed.”

(Martinus: “Ved Aarsskiftet”,
Kosmos 1934, nr. 1, s. 1)

At studere åndsvidenskab er at undersøge betingelserne for den ny kulturs skabelse, og det indgår derfor som en vigtig del af dette studium at komme til klarhed over hvilke karakteristiske træk og adfærdsmønstre, der tilhører den døende kultur, og hvilke, der tilhører den nye kærlighedsbårne kultur, som skal vokse frem og erstatte den nuværende. At være fødselshjælper for den ny kultur er i bund og grund et spørgsmål om at sætte sig ind i betingelserne for den ny kulturs skabelse og i takt med denne forståelse gradvist at ændre sin egen handle måde i overensstemmelse med de nye betingelser.

Martinus udgav i 1938 en artikel med titlen ”Gavekultur” i tidsskiftet *Kosmos*. Artiklen blev bragt

over tre numre. Den er siden udgivet som en del af småbogen *Vejen til indvielse* (1953). Hovedsigtet med artiklen er at identificere de egenskaber i menneskehedens mentalitet, der er i vækst, og som vil danne basis for den ny kultur, og tilsvarende de egenskaber, der hører den gamle kultur til, og som derfor er under afvikling. I den forbindelse skelner Martinus mellem giveevnen og tageevnen og viser, hvorledes giveevnen er selve rygraden i den ny kultur. For Martinus er dette at give identisk med at frigive energi på måder og i former, der er til gavn og glæde for levende væsener, og det fordrer – for at der kan være tale om en ubetinget gave – at det, der gives, bliver overgivet til modtageren uden nogen form for forventning om en modydelse. Martinus forudser, at en sund og naturlig udvikling af giveevnen af stadig flere mennesker vil blive erkendt som en betingelse for mental sundhed og for oplevelsen af at leve et fyldestgørende liv. I begyndelsen af artiklen formulerer Martinus det på denne måde:

“Giveevnen er den Hovedhjørnesten, hvorpaa al absolut Lykke beror. Ja, den er endog saa altbetydende, at Vejen til at eje sit Liv udelukkende kun gaar igennem dette at give det, ofre det for andre, hvilket vil sige, leve det i uegennyttig Tjeneste for andre”.

(*Kosmos* 1938, nr. 1, s. 1)

Kampen for overlevelse

Martinus betoner i artiklen, at den kapitalistisk dominerede kultur, som i dag er fremherskende overalt på kloden, i bund og grund modarbejder fremvæksten af giveevnen og den ny gavekultur. Som økonomisk system stimulerer kapitalismen i sin nuværende form nemlig det til genialitet udviklede tageprincip, der præger samfundene på næsten alle niveauer, og hvorved den enkelte tvinges ind i en dybest set uhensigtsmæssig og opslidende kamp om adgang til livets materielle fornødheder i form af varer og tjenesteydelser. Mens de moderne samfund gennem videnskab og forskning har udviklet enestående teknikker til at forarbejde naturens resurser og lade dem indgå i produktionen af en nærmest uendelig variation af materielle produkter, forholder det sig helt anderledes med de mentale naturkræfter i menneskets indre. De er i

høj grad stadig utæmmede og er ikke i tilsvarende grad bragt under intelligensens kontrol:

“De eksisterende Myndigheder med deres Lov- og Retsvæsen er endnu ikke naaet frem til en saadan Position overfor den herskende egoistiske eller dyriske Graadighed i Individernes Kamp om Værdierne og de med disse forbundne materielle Goder, at de har kunnet skabe Tid, Ro og Tryghed for de enkelte Individier til at udvikle sig i Uselvskhed. Selvopholdelsesdriften i Dag udløser i de enkelte Individier en stadig altdominerende Frygt for Fattigdom, og den hermed forbundne Underkuelse og Trældom, fordi Samfundsordningen endnu ikke er naaet frem til en saadan Kulturstandard, at den har kunnet ophæve Slaveriet, men gør det til Kendsgerning, at de, der ikke har Værdier, de, der ikke ejer noget, maa være Trælle for dem, der besidder disse, bliver købt og betalt af dem, der har noget at købe for. Værdierne i Verden er saaledes for Tiden i Virkeligheden kun en Ting, ved hvis Hjælp man kan købe sine Medvæsener, tvinge dem til at være Medarbejdere til at skaffe en endnu flere Værdier og paa denne Maade tilegne sig en Slags Uafhængighed eller Frihed, en Slags Gardering imod den bag alle Ting lurende Trældom.”

(*Kosmos* 1938, nr. 1, s. 2)

Med sin analyse af selvskhed og grådighed som endnu dominerende træk i individernes psyke og af staternes helt utilstrækkelige regulering af disse træk påviser Martinus, at jordklodens mennesker endnu ikke lever i egentligt civiliserede samfund, men under forhold, der nøgternt betraget kun kan betegnes som en slags natur- og krigstilstand. De mennesker, der ikke selv har formue, må sælge deres arbejdskraft til dem, der ejer værdierne, og som betaling for deres arbejdsindsats modtage et vederlag, der er mindre end den værdi, de med deres arbejdssevne skaber. Det er på den måde, at de besiddende oparbejder formuer i form af arbejdsfri gevinster som et værn mod selv at blive presset ud i fattigdom. Denne kamp om værdierne, der er sanktioneret af lovgivningen, bevirker at jordens mennesker lever i en “mental jungle”, hvor deres handlinger i overvejende grad er styret af selvopholdelsesdriften og frygten for økonomisk ruin.

Martinus bruger stærke ord i sin beskrivelse af den kamp for overlevelse, som vi alle uden undtagelse er henvist til at tage del i. De besiddelsesløse må leve en tilværelse i "slaveri" og "trældom", mens de formuende på deres side heller ikke kan føle sig sikre, men – bevidst eller ubevidst – ligger under for frygten for at miste, hvad de har:

"Den daglige Tilværelse er en permanent Krig mellem Repræsentanterne for disse to nævnte Sider ved Livet. Alle kæmper imod alle. De ubemidlede kæmper for at komme ud af Fattigdommen og Trældommen. De Rige kæmper for at beholde deres Rigdomme og dermed være garderet mod at komme ud i Armoden og Trældommen."

(*Kosmos* 1938, nr. 2, s. 13)

Som Martinus analyserer situationen med sin kosmiske bevidsthed er det tydeligt, at den ubønhørlige kamp om de materielle værdier uundgåeligt skaber vanskelige vilkår for fremvæksten af den uselviske væremåde, som vi er på vej imod. Resultatet af de hårde betingelser har været en kultur, hvor det i langt højere grad end næstekærlig væremåde er materiel sikkerhed og velstand, som er idealet. Angsten for fattigdom stimulerer selvopholdelsesdriften, og Martinus viser, hvordan en konsekvens af denne "alles kamp mod alle" er, at "rigdom" ligefrem bliver dyrket og tilbedt på bekostning af kilden til denne rigdom:

"Med Jernhaand tvinger Samfundet sine Individer til at se 'den rige Mand' som et af Livets største eftertragtelsesværdige Idealer. Og derfor bliver alle, der lever i Glansen af Rigdom tilbedt eller dyrket.

Er det ikke netop saaledes, at en Forretnings Personale anderledes staar paa Pinde for den rige Kunde, Arvingen til Millioner, der maaske ikke engang er vænnet til at udføre det nyttige Arbejde at betjene sig selv, klæde sig selv af og paa, end for den gamle af Arbejdets Slid og Slæb krumbojede og knoklede fattige Mand? – Hvad eller hvem er det, man her dyrker? – Var det Arbejdet, da maatte man jo bære den udslidte og knoklede fattige gamle Mand i Guldstol. Men gør man det? – Er han ikke nærmest en lille Smule foragtet ved Siden af Millionarvin-

gen? – Men er det da selve Mennesket bag Millionerne, man nærer saa overordentlig stor Sympati for? – Nej, absolut ikke. Hvorledes tror man, det vilde gaa, hvis det samme Menneske pludselig mistede sin Formue og fattig og lurvet kom ind i den samme Forretning for at købe et eller andet paa Kredit? – Tror man saa Personalet eller Forretningens Indehavere vilde snuble over hverandre i overdreven Hastværk for at kunne imødekomme nævnte Persons mindste Ønsker?–"

(*Kosmos* 1938, nr. 1, s. 2-3)

Det fremgår af tekstens ord og billedvalg, at den er skrevet på baggrund 1930'ernes økonomiske krise og den deraf følgende arbejdsløshed. På det begrebslige og principielle niveau er den mentalitet, som Martinus forholdt sig til og analyserede, dog endnu den absolut dominerede i verden. Det er den samme uhæmmede, og af lovgivningen på mange måder uregulerede, egoisme og hensynsløse kamp om værdierne, der præger samfundene i dag. Det er den samme svimlende ulige fordeling af værdierne, vi er vidne til, og regeringernes afmagt og de velhavendes indflydelse på lovgivning, retsvæsen og nyhedsmedier er ikke aftaget.

Som en konsekvens af den uhæmmede dyrkelse af rigdommen fremelskes en *illusorisk virkelighedsopfattelse*, hvor pengene og de materielle produkter dyrkes på bekostning af den omkringliggende natur og det enkelte menneskes arbejdsevne, som er de egentlige kilder til værdierne. Samtidig forbliver det i den almene bevidsthed stort set uerkendt, at de store kapitalkoncentrationer er erhvervet, gennem hvad der i kosmisk forstand er identisk med sofistikerede former for røveri.

Den økonomiske uligevægt og ustabilitet, som kendetegner den globale økonomi, beror dybest set på, at økonomien ikke er moralsk funderet. Så længe der ikke er etableret et økonomisk system, der sikrer, at de økonomiske transaktioner hviler på udveksling af lige værdier, således at den samme værdi altid ombyttes til den samme værdi, vil der være tale om, at der i disse transaktioner indgår en grad af "røveri". Kosmisk set findes der nemlig kun to kilder til rigdom. Der er jordens resurser, som alle ved deres fød

sel på denne klode har den samme ret til, og der er den menneskelige skabe- og arbejdsevne, der tilgængelig og bearbejder jordens resurser med henblik på opfyldelse af menneskelige behov.

Berigelse på næstens bekostning har gennem historien antaget mange former, og i artiklen beskriver Martinus, hvordan de groveste former for uretmæssig tilegnelse af værdierne i form af simpelt røveri, tyveri og bedrageri i dag er gjort ulovlige og strafbare, hvorimod forretningsprincippet, der hviler på et ulige bytteforhold, hvor den besiddende modtager en større værdi end den, der udleveres, er legalt. Dette ulige bytteforhold søges kamufleret på forskellige måder, og det bliver derfor i mange sammenhænge slet ikke opfattet som det bedrag, det i virkeligheden er.

Reklame som kamufleret røveri

Det er ikke kun i produktionen – hvor arbejderen underbetales med en værdi, der er mindre end den værdi, arbejderen med sin arbejdskraft tilfører produktet – at der finder et maskeret røveri sted. Det sker også i detailledet, hvor de producerede varer videredistribueres til forbrugerne til en overpris i forhold til de omkostninger, der er forbundet med at fremskaffe og sælge varerne. Martinus har i den forbindelse en analyse af fænomenet “reklame”. Her påviser han, hvordan reklamen fungerer som propaganda, der er med til at kamuflere det skjulte røveri, der finder sted, idet reklamen foregiver, at forretningsprincippet er sat ud af kraft og erstattet med gaveprincippet. Det er en af reklamens virkemidler, at den opretholder en illusion om, at varerne sælges til priser, der ligger under deres værdi:

“Reklamemillionerne opretholder saaledes en Propaganda eller Underretning til Kunderne om, at man faar saa eller saa meget "foræret" ved at handle med de paagældende Firmaer.”

(*Kosmos* 1938, nr. 1, s. 5)

Firmaernes overskud og aktionærernes udbytte viser imidlertid, at der i realiteten er tale om en overpris, og at kunden dermed reelt bliver frarøvet en værdi. Ikke desto mindre har reklamen gennem sin suggererende virkning “magt over sindene” og hensætter kunden i den indbildte tro, at han

“har gjort et godt Køb, har faaet sin Vare ‘billigt’, har faaet noget ‘foræret’. Og med denne Tro er han glad og bliver inspireret til en ny Handel med de ‘fordelagtige’ Firmaer. Og man forstaar saaledes bedre, hvorfor Firmaerne har deres ‘Forretningshemmeligheder’.”

(*Kosmos* 1938, nr. 1, s. 4)

Reklamen viser, hvor let vi lader os bedrage, og at vi langt hen ad vejen lever i en illusion om at indgå i ligeværdige eller endog “fordelagtige” økonomiske transaktioner til trods for, at det modsatte normalt er tilfældet.

Verdens frelse

Den manglende regulering og kultivering af menneskenes iboende grådighed og den deraf følgende uretfærdige fordeling af jordklodens værdier er ifølge Martinus den inderste årsag til langt den overvejende del af, hvad vi opfatter som “ondt”:

“At Forholdene er saaledes, [at alle kæmper mod alle for at kunne opretholde den fysiske eksistens], er Kilden til det meste af al jordmenneskelig Lidelse. Det er Kilden til Krig. Det er Kilden til Forbrydelser. Det er Kilden til Undertrykkelse og Nedværdigelse. Det er Kilden til den Elendighed, ‘Graad og Tænders Gnidsel’, der faar Menneskene til at raabe til Himlen om ‘Frelse’ og dermed gør en Verdensgenløsning aktuel.”

(*Kosmos* 1938, nr. 2, s. 13, min tilføjelse)

Løsningen på alle disse problemer viser sig så snart, vi begynder at forstå, at på samme måde, som solen skinner på enhver – “onde” som “gode”, rige såvel som fattige, syge som raske, gamle som unge – er også jordens resurser en guddommelig gave, som ethvert menneske skal have uhindret og lige adgang til. Det kosmiske verdensbillede er derfor helt på det rene med, at det grundlæggende drejer sig om:

“At forandre Verdens Livsværdier fra at være en ‘Handelsvare’ til at være en ‘Gave for alle Mennesker’ (...). At forandre Menneskenes Begær efter at gøre alt til ‘Privatejendom’ om til at udgøre Begæret efter at gøre alt til ‘Fællesejendom’, det er at føre Menneskeheden ud af de dyriske Traditioner, det er at frigøre den fra det sande Hedenskab og

dermed indlemme den i det Rige, som oprindelig 'ikke er af denne Verden'. Det er at fjerne Hovedarsagen til alt det saakaldte 'Onde'. Og med denne Fjernelse vil enhver Basis for Misundelse, Røveri, Tyveri, Bedrageri, Fattigdom, Trældom og Nedværdigelse altsaa være fjernet."

(*Kosmos* 1938, nr. 2, s. 13)

Det ligger som en indbygget forudsætning og et gennemgående argument i Martinus' verdensbillede, at verden som vi ser og oplever den, er et resultat af udviklingen, og at ethvert stadium derfor er et logisk led i den proces, der forvandler det primitive menneske til at blive humant og næstekærligt. Derfor lader det sig heller ikke gøre at etablere en ny økonomisk verdensorden gennem fysisk magtovertagelse eller voldelig omfordeling af resurserne. Forandring gennem revolution er ikke en løsning, da dette ikke fjerner de barrierer i det menneskelige sind, der som den virkelige årsag blokerer for en kosmisk set retfærdig fordeling af klodens værdier:

"Men saaledes at forandre Verden lader sig ikke gøre ved et Magtbud. En Abe bliver ikke til Menneske ved en Diktators Kommando. Og den jordiske Menneskehed kan ikke springe Aarhundreders Udvikling over ved Diktatur. Udvikling kan udelukkende kun beforders ved Oplysning. Men Oplysning eksisterer kun paa Basis af Selvoplevelse."

(*Kosmos* 1938, nr. 2, s. 13-14)

Her er det udelukkende udviklingen af den menneskelige mentalitet, der tæller, og denne udvikling sker uvilkårligt gennem de lidelser, som den nuværende samfundstilstand påfører mennesker overalt

på kloden. Det er den erfaringsberigelse, der langsomt og uundgåeligt fremelsker ønsket om et mere humant og retfærdigt samfund i det enkelte jordiske menneskes sind.

Det er åndsvidenskabens opgave at påvise de betingelser, der må opfyldes for at skabe en ny kultur baseret på næstekærlighed, men den kan imidlertid først træde til og løse denne opgave at takt med, at jordklodens mennesker gennem selvoplevelse bliver modne til at modtage denne instruktion:

"Det er rigtigt, at der er noget der hedder 'Undervisning', men denne er, ligegyldigt under hvilken Form, den saa end maatte forekomme, kun en Kultivering af eller Dygtiggørelse i at selvopleve. Alt, hvad der ikke er selvoplevet, er kun Formodninger. Kun den virkelige Selverfaring kan gøre en 'Formodning' til 'Kendsgerning'."

(*Kosmos* 1938, nr. 2, s. 14)

På mange måder står åndsvidenskaben derfor i dag i en slags venteposition. På den ene side rummer det kosmiske verdensbillede i teoretisk form nøglen til "verdens frelse", mens det på den anden side er tydeligt, at det kun er en lille brøkdel af jordklodens befolkning, der er parate til at tage åndsvidenskaben til sig som sit livsfundament. De fleste har endnu ikke helt de erfaringer, der gør det indlysende, at kærlighed er verdensaltets grundtone, og at fremtidens kultur må bygges op og indrettes i overensstemmelse med denne bølgelængde.

Demokratiets mission

Det er demokratiets mission at udvide sit område til ud over det politiske også at omfatte det økonomiske liv. Man kan ligefrem sige, at det politiske demokrati først bliver et sandt og færdigudviklet demokrati, når det også omfatter det økonomiske niveau. Det, der skal udvikles i fremtiden, er et helt nyt økonomisk produktions- og fordelingsystem, der sikrer, at økonomien fungerer som et kredsløb, der omfatter alle, og i hvilket alle indgår på lige vilkår.

"At faa denne Tilbagegivning eller dette Kresløb til at blive fuldkomment, saa alle Zoner faar den nødvendige økonomiske Væde, Sommerregn og Morgenug, og hvorved den finansielle Ørkentilstand:

Armoden kan blive et Fortidsproblem, er Demokratiets Mission. Og denne Mission er saaledes Aabningen af den Frihedens Port, der udelukkende er det eneste, gennem hvilken en rationel og praktisk Verdensgenløsning kan komme til Kulmination paa de jordiske Kontinenter.”

(*Kosmos* 1938, nr. 2, s. 22)

Forudsætningen for denne kulturændring er den organiske udvikling af giveevnen og dermed næstekærligheden i det enkelte menneske. Det er ved at udvikle denne evne, at det jordiske menneske forvandler sig fra et være et dyremenneske til at blive et rigtigt menneske: “Dyrets natur er princippet ‘at tage’, – det virkelige menneskes natur er princippet ‘at give’”:

“‘At give’ er saaledes det modsatte af ‘at tvinge’. Menneskeheden kan kun frelses ved ‘at give’. Selve Verdensgenløsningens Princip vil derfor udelukkende bestaa i at udvikle "Giveevnen" i Jordmennesket. Og i samme Grad som dette Væsens Talent herfor vokser, i samme Grad kommer det paa Bølgelængde med selve Livets eget Princip, der jo i sig selv er en eneste stor Gaveydelse. Det koster ikke noget, kosmisk set, at blive født til Verden, det koster ikke noget at dø, det koster ikke noget at vokse, ligesaa lidt som Synet, Lugten, Smagen, Hørelsen og Følelsen er ‘købte’ eller ‘betalte’ Realiteter. Menneskene vader i kosmiske Rigdomme. Verden er fuld af alle de Livsværdier, hvilket vil sige alle de Varme-, Ernærings- og Underholdningsværdier, som Jordmenneskenes Udvikling og Livsglæde gennem umaadelige Sekler af Tid kræver.“

(*Kosmos* 1938, nr. 2, s. 15)

Vi ser allerede i dag, hvordan spirer til den ny kultur vokser frem. Gennem offentlige initiativer som lægehjælp, hospitaler, gratis adgang til undervisning og sociale foranstaltninger i forbindelse med arbejdsløshed og sygdom har staterne rundt om på kloden allerede taget de første skridt i retning af mere humane samfund. Dertil kommer, at mange mennesker engagerer sig som frivillige i almennyttigt arbejde endnu mens de stadig er erhvervsaktive på arbejdsmarkedet, og senere, når de forlader arbejdsmarkedet, engagerer de sig i stigende grad i forskellige former for humanitært arbejde. Her får de undertiden en ny “karriere”, der ikke sjældent

opleves som værende mere givende og tilfredsstillende end det arbejdsliv, der langt hen ad vejen var motiveret af rent materielle behov, og hvor produktionen foregik på det kapitalistiske konkurrence-samfunds præmisser. Vi ser således, at der allerede nu hos mange mennesker er et stærkt ønske om at hjælpe.

At give ubetinget med det formål at hjælpe andre er kærlighedens væsen, og i samme grad, som den enkelte er besjælet af denne indstilling, kan vedkommende kun være til glæde og velsignelse for sine omgivelser:

”Den virkelige absolute "Gave" er hellig og kan aldrig nogen Sinde afføde andet end Glæde for sin Giver, idet den, kosmisk set, kun kan være en Udløsning af kulminerende Kærlighed, hvilket vil sige, en Hundrede Procents Følelse af Lykke udelukkende ved at give. Kærligheden har ingen som helst Tilknytning til at fordre, ‘den søger ikke sit eget’. Derfor vil den fuldkomne Gavegiver aldrig nogen Sinde komme til at vise Bitterhed, Uvillie eller Fjendskab imod dem, han (hun) har støttet eller givet Gaver, idet han jo aldrig har ventet sig saa meget som den mindste Skygge af personlig Fordel eller Favorisering deraf.”

(*Kosmos* 1938, nr. 3, s. 25)

Målestokken for et menneskes anseelse vil ændre sig fuldstændigt fra at være relateret til økonomisk succes, og den deraf betingede anseelse, til at være et spørgsmål om evnen til at give ubetingede gaver til glæde for næsten:

“Den Maade, et Menneske giver sin Gave paa, bliver altsaa udgørende Maalestokken eller Kendetegnet for, hvor langt det staar fremme i virkelig Kultur eller Aand. Hvis et Væsen er i Stand til at give en Gave uden paa Basis af den allermindste Fordring om Gengældelse, men derimod yder den med Hundrede Procents Frigivelse af Modtageren, hvilket vil sige, giver den med en hemmelig, hellig Forpligtelse af sig selv til aldrig nogen Sinde, paa Grund af Gaveydelsen, at føle det mindste Gran af Bitterhed eller Indignation imod Gavemodtageren, ganske ligegyldigt, hvorledes han saa end maatte handle imod en i Fremtiden, ligegyldigt om han paa

alle Maader tilsidesætter en til Fordel for Favorisering af andre Personer, han maatte finde Behag i at omgaas eller føle Lyst til at yde sin Sympati eller Velvillie, da er ens Ydelse en virkelig Gave, ligegyldigt hvad Gaveobjektet saa end maatte have været, ligegyldigt om det har været Ydelsen af rent legemlig eller mental Arbejdskraft, eller det har været materielle Genstande, Gods eller Guld. Thi da er man virkelig naaet til et Trin, hvor Kærligheden og ikke Selvskheden har været det højeste dikterende Moment i ens Bevidsthed. Da har Gaveydelsen allerede betalt sig selv i Form af den guddommelige Fornemmelse af Kontaktskabet med Livet og dermed Følelsen af at være ‘et med Faderen’.”

(*Kosmos* 1938, nr. 3, s. 26)

Det er således udviklingen af giveevnen i det enkelte menneske frem til det fuldkomne stadium, der i åndsvidenskabelig forstand er identisk med den fuldbyrdede eller *realiserede kristendom*. I takt med at denne giveevne vinder indpas og bliver den dominerende evne i det enkelte menneske, vil vi være vidne til fremkomsten af den “ny himmel og ny jord”, som er profeteret i Det Nye Testamente, og som fuldt realiseret vil have skabt en helt ny type samfund, der vil omslutte hele jordkloden.

Tanker omkring en bog

Af Preben Bagger

Den plantebaserede kost

Af Maria Felding og Tobias Schmidt Hansen

Muusmann'forlag 2016
312 sider – 270 kr

Generelt

Bogen har undertitlen *Ren besked om, hvordan mad påvirker din sundhed, og hvad du kan opnå med en optimal kost*. Jeg synes, at bogen indfrier dette løfte, og at den gør det på en tillidvækkende måde. Den er saglig, ligefrem og uden omsvøb i sine vurderinger og konklusioner. Den har fem dele:

- Forskning, forvirring og danskernes sundhedstilstand.
- De syv grundsten for optimal sundhed.
- Fødevarergrupperne – hvilke vi anbefaler, hvilke vi ikke anbefaler og hvorfor.
- Den optimale kost er en plantebaseret kost.
- Hvordan spiser man plantebaseret?

Allerede med sin titel forbereder bogen os på, at der kan være forskel på en plantebaseret kost og en vegansk kost. *At kosten er vegansk betyder blot, at den er helt fri for animalske produkter*, siger bogen og fortsætter:

En vegansk kost er altså defineret ud fra, hvad den ikke indeholder. Hermed kan den godt være rig på forarbejdede fødevarer som sodavand, juice, hvidt brød, olier, sojaost, kiks m.v. Vi kalder disse fødevarer ødelagte planter. En vegansk kost behøver derfor ikke at være ensbetydende med en sund kost.

En plantebaseret kost er modsat en vegansk kost defineret ud fra, hvad den indeholder, hvilket er hele og uforarbejdede planter som frugt, grøntsager, bælgfrugter, nødder, kerner, frø og fuldkorn. Der er altså tale om en naturlig og sundhedsfremmende kost. (Side 9)

Lang vej fra forskning til anbefaling og forbrugsændring

Bogens første del ser på årsagerne til, at det er svært at få selv en veldokumenteret sammenhæng mellem kost og sygdom ud til – og accepteret af – den almindelige forbruger. Af årsagerne til denne sendrægtighed behandler bogen følgende fem: (1) Økonomiske interesser ødelægger dele af forskningen. (2) Journalister nøjes typisk med at læse konklusionen af et studie og derudfra lave en fængende (og sælgende) – men ofte misvisende – overskrift. (3) Manglende hensyntagen til at visse videnskabelige studier – f.eks. blindede interventionsstudier¹ – vejer tungere end andre, som f.eks. rene observationsstudier². (4) Anbefalinger fra myndigheder og

andre tager ofte ikke hensyn til, at *normalt* ikke altid er det samme som *optimalt*. (5) Der eksisterer naturligt en betydelig *stædighed mod ny viden*, som bogen udtrykker det.

Bogen er meget konkret i sin belysning af disse fem punkter. Jeg nævner her et eksempel, der vedrører punkterne (1) og (2) og hvor flere af forskerne blev betalt af kødindustrien. Forskning kræver mange penge, og selv om forskerne siger, at penge ikke må kunne købe indflydelse, så peger bogen på, at indflydelsen umiskendeligt sniger sig ind. Industrien bruger ofte den taktik at sammenligne et af sine produkter med noget, der er *endnu værre*. På den måde opnåede man i dette eksempel – med hjælp fra ovennævnte journalistiske metode – at få skabt en avisoverskrift, der lød:

”Nyt studie: Rødt kød bør indgå i en hjertesund kost.”

Det er jo en kontant og slagkraftig overskrift.³ Langt sværere er det at komme ud til offentligheden med bogens mere omfattende *analyse* af det nævnte studie – en analyse der viser, at overskriften er totalt misvisende. Men den slags overskrifter virker! De skaber forvirring i offentligheden. Og ifølge bogen er forvirring industriens bedste taktik.

Det etisk rigtige er også det sundeste

Bogen omtaler i rosende vendinger WHO's rapporter om kost, ernæring og forebyggelse af kroniske sygdomme. For den, der har foden indenfor i *Det Tredie Testamente*, er det på den baggrund nærliggende at lægge mærke til, hvordan den materielle videnskab og åndsvidenskaben – ad vidt forskellige veje – når frem til samme resultat: *Den kødfri kost er den sundeste*.

Den materielle fødevidenskabs hovedvej hedder stoffer. Sundhedsfremmende stoffer og sundhedsskadelige stoffer. Hvordan opnår man passende mængder af de førstnævnte, og hvordan undgår man de sidstnævnte? Ad denne hovedvej er man nu nået frem til at anbefale den kødfri kost. På side 170 i bogen lyder argumentet for denne kost:

I 2015 kom endnu en kræftrapport ud, denne gang fra WHO. Nu stod det klart, at bevisbyrden for forarbejdet køds relation til kræft var lige så stærk som cigaretters.

Det betyder ikke, at cigaretter og forarbejdet kød er lige kræftfremkaldende. Det betyder, at man nu er lige så sikker på, at forarbejdet kød forårsager kræft, som man er på, at cigaretter forårsager kræft.⁴

Åndsvidenskabens hovedvej hedder tanker. Kærlige tanker og ukærlige tanker. Hvordan opnår vi, at de førstnævnte styrer vores handlinger, og hvordan undgår vi, at de sidstnævnte gør det. Også ad denne hovedvej når man frem til at anbefale den kødfri kost. I småbogen *DEN IDEELLE FØDE*, s. 23, skrev Martinus i 1942:

[Kødspisning] formørker det jordiske Menneskes Tilværelse, thi Kærlighedens Sol kan umuligt skinne der, hvor Mennesket er blottet for al Respekt for det levende Væsens Ret til Livet.

Man kan sige, at bogen gennem ovennævnte WHO-udtalelse nu efter trekvart århundrede begynder at konkretisere den 'formørkelse', som Martinus skrev om i 1942.

Er alt kød lige farligt?

Det er det ikke. Men det er alt sammen *farligt*. Bogen siger det på *sin* måde: *Ingen* former for kød fremmer de ovennævnte syv grundsten for optimal sundhed. *Alle* former for kød indeholder rige mængder af potentielt skadelige stoffer. Og Martinus siger det på *sin* måde:

Der er blot den forskel på virkningerne af kødet og alkoholen og de andre giftstoffer; at medens disse sidstnævnte virker hurtigt og synligt, er nydelsen af kødet som næring for organismen en meget langsomt virkende gift. (Den gamle og den nye verdenskultur, Kosmos nr. 6, 2008, s. 176)

Selv om bogen altså i mange sammenhænge af ovennævnte grunde samler hvidt, rødt og forarbejdet kød i én kategori, så siger den også:

Der skal dog ikke være nogen tvivl om, at skulle de [forskellige former for kød] inddeles i et hierarki efter sygdomsrisiko, lå forarbejdet kød øverst med den største risiko, dernæst rødt kød og hvidt kød nederst. (Side 165)

Drabskultur under pres

Bogens fremhævnelse af WHO-rapporten har for mig også været en øjenåbner for, at den materielle fødevarerindustri – når den er uafhængig af industrien – nu de facto er blevet en aktiv medspiller i den begyndende samfundsvikling bort fra masse- drab på dyr.

For vi lever jo i en drabskultur. Den står lige foran os på spisebordet hver dag – morgen, middag og aften. I hvert fald hos de fleste af os. Alene i vores lille land dræbes der hvert eneste år millioner og atter millioner af dyr efter et unaturligt kort liv – blot for at de skal blive til kød. Eller sågar til pels. Og dét korte liv de har, tilbringer de fleste af dyrene som slaver, hvor de lever under kummerlige forhold, milevidt fra deres naturlige adfærd.

Men det rumler i undergrunden. Efterhånden så tydeligt, så det kan høres og ses på overfladen. En egentlig samfundsvikling bort fra den dominerende drabskultur har taget sin begyndelse. At få nedbragt kødforbruget er blevet et emne i samfundsdebatten. Butikkernes udvalg af vegetariske fødevarer vokser. Vegetariske og veganske spisesteder pibler frem. Flere og flere virksomheder og butikker erklærer sig burægfri. Danmark forbød rævefarme i 2009 – med en udfasningsperiode på fra 5 til 15 år. Flere og flere modehuse, tøjkæder og butikker erklærer sig pelsfri. Tjekkiet har netop vedtaget et forbud mod pelsdyravl, der træder i kraft i 2019, og i Tyskland lukker den sidste pelsfarm 2022.

Stædighed mod ny viden

Bogen beskriver – som nævnt ovenfor – fem grunde til, at det er svært at få WHO's veldokumenterede

og klare viden ud til befolkningen og at få den omsat til ændrede madvaner. Den femte af disse grunde lyder i bogen bl.a. således:

Stædighed mod ny viden. ... Selv hvis dokumentationen er solid, vil vi ikke høre det, og da slet ikke ændre opfattelse. ... At være skeptisk og spørgende er sund fornuft, men en stædigt vedblivende skepsis og fornægtelse af ny læring kan være meget ødelæggende. (Side 19)

Jeg kan kun være enig. Men måske er fornægtelsen nødvendig, selv om den er 'ødelæggende'. Set fra Det Tredie Testamente er der tale om et erfarings-spørgsmål. Den overvejende del af befolkningen har endnu ikke i tilstrækkelig grad erfaret konsekvenserne af at spise kød, og man kan hverken forvente eller forlange, at mennesker skal handle ud fra erfaringer, som de endnu ikke har. Martinus siger:

Nu skal folk jo prøve at skeje ud alt det, de kan, fordi dér, hvor de ikke får skejet ud, kender de jo ikke forskel på godt og ondt. De skal lære at se forskellen. Det hjælper ikke, at man siger, at det og det må I ikke! Menneskene skal opleve det som kendsgerning.

(Martinus, spørgetime 1973.
Kosmos 2009 nr 8, s. 229)

Herre i eget hus

Hvis du er motiveret for at forbedre dit befindende og forebygge sygdomme senere i livet, så er denne bog efter min mening en guldgrube af velunderbyggede råd og forståelige forklaringer. Forskningen viser klart, at sygdom ikke er en obligatorisk konsekvens af hverken gener eller alderdom. Det er befriende, at bogen så tydeligt og så overbevisende peger på muligheden for at tage skæbnen i egen hånd og dermed vende følelsen af afmagt til selvkontrol. *Vi kan ikke ændre fortiden, men vi kan i høj grad bestemme, om vores fremtid skal se ligesådan ud, siger bogen og kommer så med følgende overordnede betragtning:*

Den optimale kost vil være sammensat med et maksimalt indhold af de sundhedsfremmende stoffer og et absolut minimalt indhold af potentielt skadelige stoffer.

Heldigvis har naturen gjort det meget simpelt for os ved at samle de sundhedsfremmende stoffer ét sted – i planteriget. Og de skadelige stoffer et andet sted – i de animalske fødevarer. (Side 40)

Noter

1. Studier hvor man ændrer på kosten, f.eks. ved at give et tilskud af fintknuste hørfrø i maden, men hvor hverken forskerne eller forsøgspersonerne ved, hvem der får hørfrø, og hvem der får noget andet, der

giver samme smag. Virkningerne på blodtrykket var i øvrigt spektakulære. Hørfrø var lige så blodtrykssænkende som medicin – og uden bivirkninger.

2. Studier hvor man blot observerer blodtrykket hos personer, der har hørfrø som en del af deres normale kost.
3. Rødt kød er alt kød fra firbenede dyr. Det har ikke noget med tilberedningsmetoden at gøre. F.eks. er hakkebøffer, frikadeller og lammekølle lavet på rødt kød.
4. Forarbejdet kød er alt hvidt og rødt kød, der er røget eller saltet, eller som er blevet tilsat forskellige stoffer, f.eks. nitrat, nitrit og smagsfremmere. Som eksempler på forarbejdet kød kan nævnes kødpålæg som f.eks. skinke, salami, kyllingepålæg, spegepølse, leverpostej, og hamburgerryg. Endvidere hører pølser, hotdogs og bacon også under forarbejdet kød. Hvidt kød er kød fra tobenede dyr.

Fest for Martinus kosmiske indvielse

Lørdag den 21. april 2018, kl. 13 - ca. kl. 17:30 (dørene åbnes kl. 12:15)

Kulturhuset Kilden, festsalen
Nygårds Plads 31
Brøndbyøster, 2605 Brøndby

Tema:

Det Tredie Testamente

Foredrag af Rolf Elving, Jan Langekær m.fl....
om Martinus epokegørende åndsvidenskabelige værk, Det Tredie Testamente og Martinus kosmiske
indvielse.

Fri adgang – gratis entré

Tilmelding til Jan Langekær er nødvendig

Kl. 18:30 Efterfølgende vegetar/veganer buffet, 120,- kr.

Tilmelding til buffet også nødvendig til Jan Langekær

Tel: 2015 7811 eller jan@langekaer.dk

LIVETS SKOLE

i Martinus åndsvidenskab

Facebook: LIVETS SKOLE i åndsvidenskab www.livetskskole.info

Spørgsmål og dialog med Rolf Elving, Ingemar Fridell og Jan Langekær til festen i 2017

Bog anmeldelse

v/ Ejnar Hjorth

Livet i den usynlige verden

I DVD-serien: "Martinus som vi kendte ham" fortalte Aage Hvolby, at da de fik beskeden om at deres medarbejder Mogens Møller var død, sagde Martinus: "I skulle bare vide hvor dejligt det er." !

Vi har jo svært ved at forestille os, hvordan livet er i den åndelige verden. Men her er en bog, der handler om det. – Den illustrerer levende og meget realistisk tilværelsen i den usynlige verden.

Når man har læst den, forstår man bedre den bemærkning, som Martinus kom med.

Bogen er skrevet af Anthony Borgia. Han er medie for monsignor Robert Hugh Benson, der levede i England, 1871-1914 og som var en særdeles berømt og anerkendt forfatter. Han fader var ærkebiskop af Canterbury. Kort tid efter sin faders død, konverterede han til den katolske tro og har skrevet en række bøger, bl. a. "Verdens herre", som er oversat til dansk af forfatteren Johannes Jørgensen, som også har skrevet forordet.

Anthony Borgia skriver:

"Den bedste modgift mod frygt er viden. Især hvis frygten drejer sig om, hvad der sker efter vi har forladt denne verden og overgår til en anden. Hvis vi vil vide, hvordan der er i denne anden verden, må vi spørge nogen, der lever der og viderebringe, hvad vedkommende fortæller. Det er selve formålet med denne bog."

Det er en meget realistisk beretning og man bliver godt til mode, når man læser bogen. Den får min varmeste anbefaling.

Man kan høre de første kapitler læst op og se en film som illustrerer teksten her:

<https://youtu.be/aTC-f-a9F5Q>

Det er en bog i høj papirmæssig kvalitet og i en smuk indbinding. 249 sider. 199,- kr. Find den hos: www.springlight.dk.

Bog anmeldelse

v/ Preben Bagger

Om mørke og om lys

Af Hanne Frøyr

Borgen 2017

110 sider – 150 kr

Bogen, der har undertitlen *Hvad jeg lærte, da min datter tog sit eget liv*, er en levende, medrivende og konkret beretning fra et underbelyst og lidt tabubelagt emne: Selvmord. Bogen beskriver selvmordets store indvirkning på de nærmeste pårørende og – ikke mindst – på den person, der begik selvmordet. Sidstnævnte fortryder inderligt sin handling og erfarer, at selvmord på ingen måde er en løsning på de problemer, der var i livet. En erfaring, der vil være guld værd for den pågældende fremover.

Hvis læseren – ligesom bogens forfatter – har et åbent sind, kan bogen måske virke som inspiration til at komme i gang med – eller komme videre med – et opgør med forestillingen om, at vi kun lever én gang her på Jorden.

For den, der allerede har gjort op med denne forestilling, vil der nok ikke være megen ny erkendelse at hente i bogen. Men han/hun kunne så læse den for at se et konkret eksempel på, hvordan livets direkte tale kan bevæge det åbne sind til at få noget positivt ud af dét, der umiddelbart ligner det dybeste mørke. På denne kategori af læsere vil beretningen måske virke en smule langtrukket. Som Mark Twain skrev til en ven: I dag får du et langt brev, jeg har ikke tid til at skrive et kort.

Det er godt, at denne bog er skrevet og udgivet.

Alle er velkomne

v/ Ejnar Hjorth

Åndsvidenskaben er ikke en forening eller et Kirke- eller trossamfund, som man kan være medlem af. Derfor er der heller ikke noget, man kan melde sig ind i eller noget man kan udstødes fra.

Da Martinus oprettede kursuscenteret i Klint, bestemte han, at her skulle der kun undervises i hans analyser. Han ønskede ikke, at man også underviste i f.eks. teosofi, antroposofi eller andre teorier. Her kan man studere Det Tredie Testamente uden at blande det med andre teorier. Det understregede Aage Hvolby i Kosmos 1981, nr. 13-14 i artiklen "Et liv i verdensgenløsningens tjeneste er tilendebragt":

"I forbindelse med udviklingen af undervisningsgruppens arbejdsområde og arbejdsformer har han [Martinus] gjort det meget klart, at der på Institutet og i Centeret udelukkende skal undervises i hans analyser."

Er det et udtryk for en begrænsning af friheden eller for intolerance, at alle andre teorier og læresætninger er udelukkede fra Klint? Nej, sagde Martinus, for disse teorier kan man jo studere mange andre steder. Her skal kun studeres, hvad der hører til den ny verdensimpuls.

Betyder det så, at nogen skulle udelukkes fra at komme på Klint? Nej, alle mennesker skulle være velkomne der. Der skal ikke vises intolerance over for noget menneske. Det er kun private og uvedkommende teorier, der ikke er velkomne på Klint.

Ved indvielse af ferie-/studiecentret Klint i 1934 sagde Martinus:

"Med Skabelsen af ovennævnte Feriekoloni er der saaledes her aabnet Adgang til Opfyldelsen af et af mig selv saavel som

af Sagens mange Venner næret Ønske om at skabe en Mulighed for alle Sagens Interesserede til at stifte et nærmere indbyrdes Bekendtskab med hverandre i den sædvanlige frie og utvungne Aand, der hersker indenfor mit Arbejde, som altsaa ikke kender til Forenings- eller Sektdannelse.

At gøre denne til et Hjemsted for alle fredelige Impulser, for sand Viden og Menneskekundskab, Tolerance og Frihed, at gøre den til en medvirkende Inspirationsbasis for Udvikling af sand Kærlighed til Mennesker og Dyr, til alt Levende er de Forudsætninger, under hvilke dens begyndende Skabelse nu er iværksat. Og hvis dens kommende Beboere, Gæster og Besøgende, har den rette Forstaaelse af Indholdet af Livets Bog, Kosmos og de paa disse Faktorer hvilende Foredrag og Studiekredse, da vil Kolonien af sig selv blive et værdigt Supplement til ovennævnte Bog, til Udbredelsen af Kendskabet til den ny store kosmiske Verdensimpuls, til selve Skabelsen af "en ny Himmel og Jord", en ny Kultur, i hvilken den bærende Livsbetingelse ikke er Penge, ikke er Overklasse, ikke er Trældom, men derimod udelukkende udgør en sollys Atmosfære af en altover-straalende Skabeevne, Kunst og Kærlighed."

KOSMOS 1934, (© Martinus Institut).

Hvad Martinus skriver om den rette atmosfære gælder alle steder, hvor mennesker samles om Det Tredie Testamente. – Det gælder f.eks. også ved alle de kurser og foredrag som Fonden Det Tredie Testamente og Livets Skole afholder. – Der er der fri og gratis adgang og alle er velkomne.

The Third Testament on Mind - Body - Spirit Festival May 2017

Olympia, Kensington, London

The Third Testament udstilles for tredje gang Olympia London fra den 25. til den 28. maj 2018 og nu med to af de unge studiegruppedeltagere Kirsty og Alex fra vores London studiegruppe på standen.

Det er tredje gang at The Third Testament Foundation(Fonden Det Tredie Testamente) udstiller i London.

På vores The Third Testament stand i London kommer besøgende fra hele verden, og en del af dem er nu startet i vores Talk & Dialogue group about The Third Testament and Martinus Spiritual Science i London.

Udstillingerne trækker nye interesserede åndsforskere til som så begynder i vores London studiegruppe. Der har været et betydeligt bogssalg fra vores stand på på den årlige MindBodySpirit Festival.

Jan Langekær og to afrikanske kvinder i samtale om The Third Testament and Martinus Spiritual Science på standen i Olympia.

At udstille Det Tredie Testamente / The Third Testament by Martinus i London har vist sig at være en rigtig god ide.

Den 25. til 28. maj 2018 er det tredje gang at vi udstiller i Olympia, Kensington, London.

Og det har været en stor glæde at tale med alle de besøgende som kommer fra hele verden.

Der siges at være mere en 200 nationaliteter i London, og vi har da også fået henvendelser fra alle 7 kontinenter, hvor flere af dem har bedt os om at komme med vores udstilling til deres lande og verdensdele. Standpersonalet har hidtil udelukkende været danskere primært fra LIVETS SKOLE i Martinus ånsvidenskab i Brøndby, men til maj 2018 vil der for første gang deltage unge studiegruppemedlemmer fra vores nyoprettede Talk & Dialogue gruppe i Kensington i London.

Talk & Dialogue about The Third Testament

30th September 2017
Kensington, London

Kirsty, Brigitta, Gintari, Steven and Alex og Jan Langekær i samtale i vores studiegruppe i Kensington om The Third Testament and Martinus Spiritual Science.

Deltagerne kom oprindeligt fra England, Ungarn, Lithauen og USA, men bor nu alle i London.

Deltagerne i gruppen er kun mellem 18 og 25 år gamle. Alex og Kirsty som er de mest ivrige åndsforskere deltager som standpersonale i Olympia, den 25. til 28. maj 2018.

Foto: Ejnar Hjorth

Program for foredrag og studiegrupper i Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab

Tid, sted og emne for kommende foredrag, introduktion, dialoger, studiegrupper og sommerkursus
- december 2017 til juli 2018

Emne:
Martinus epokegørende åndsvidenskabelige værk

Det Tredie Testamente

Ved alle arrangementer er der fri adgang – gratis entré

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab:

www.livetsskole.info

Facebook: LIVETS SKOLE i åndsvidenskab,
www.dettredietestamente.info

Foredrag om Martinus åndsvidenskab

Sted: Kulturhuset "Kilden", Nygårds Plads 31,
Brøndbyøster, 2605 Brøndby – mødelokale 1.
(300 meter fra Brøndbyøster S-togs station)

Efter foredragene er der mulighed for fællesspisning i den nærliggende restaurant Bella Mamma. Vegetar/vegan-mad.

2018 – Mødelokale 1

Søndag den 21. januar, 2018, kl. 15-17

Foredrag, "Reinkarnation – set i lyset af Martinus åndsvidenskab" v/Toni Bjerremose.

Søndag den 18. februar, 2018, kl. 15-17

Foredrag, "Fra uvidenhed til visdom – set i lyset af Martinus åndsvidenskab" v/Jan Schmidt.

Søndag den 18. marts, 2018, kl. 15-17

Foredrag, "Vegetarismens livgivende betydning – set i lyset af Martinus åndsvidenskab", v/Kamma Tranum.

Søndag den 15. april, 2018, kl. 15-17

Foredrag, "Fødsel og død – set i lyset af Martinus åndsvidenskab" v/Ingemar Fridell.

Særligt arrangement:

Lørdag den 21 april 2018, kl. 12:00-17:30

FEST FOR MARTINUS KOSMISKE INDVIELSE

Fri adgang, gratis entré, men tilmelding på telefon 2015 7811 er nødvendig. Taler, film, musik og te/kaffe og lagkage.

Rolf Elving, Ingemar Fridell, Jan Langekær, og mange flere medvirkende.
(Dørene åbnes kl. 11:00) Teatersalen.

Med efterfølgende Veganerbuffet (dog ikke gratis) i Kulturhuset Kilden. Også her er tilmelding på telefon 2015 7811 nødvendig.

Særligt arrangement:

Søndag d. 1.juli kl.16 til lørdag d. 7.juli 2018, kl.11.

Sommerskursus i Det Tredie Testamente. – Martinus åndsvidenskab

Kragstbjerggaard
Kragstbjergvej 121
5230 Odense M.

Intensivt kursus med mange foredrag og efterfølgende dialog.
Boggrupper og artikelgrupper m.m...
Hold for nybegyndere, øvede, og for viderekomne. Max ca. 90 studerende.

Tilmelding til Jan Langekær på tel/sms: 2015 7811

Arrangør:

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab
www.livetsskole.info
Facebook: LIVETS SKOLE i åndsvidenskab,
www.dettredietestamente.info

Studiegrupper i LIVETS BOG III & IV og Martinus kosmiske symboler:

Kulturhuset Kilden, Nygårds Plads 31, Brøndby-øster, 2506 Brøndby. Mødelokale 1.

– Fri adgang, gratis entré og ingen kursusafgift.

2018

Søndag, den 7. januar kl. 13-16
Søndag, den 21. januar kl. 13-15
Søndag, den 4. februar kl. 13-16
Søndag, den 18. februar kl. 13-15
Søndag, den 4. marts kl. 13-16
Søndag, den 18. marts kl. 13-15
Søndag, den 15. april kl. 13-15

viser Det Tredie Testamente – Martinus åndsvidenskab, LIVETS BOG og de kosmiske symboler.

NOTE: Se venligst informationer om foredrag, udstillinger og sommerskole på www.livetsskole.info.

Udstillinger

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab deltager i udstillinger i ind- og udland, hvor man frem-

Se detaljeret programoversigt på www.livetsskole.info senere på foråret 2018.

Sommerkursus 2018

i Det Tredie Testamente, Martinus åndsvidenskab

Søndag, den 1. juli til lørdag, den 7. juli 2018
En uges intensiv undervisning i

Martinus åndsvidenskab
Alkærlighedens videnskab
Det Tredie Testamente

på

DANHOSTEL
Kragbjerggaard
i Odense, H.C. Andersens fødeby
Kragbjergvej 121, 5230 Odense M

Arrangør:

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab
Vestre Gade 6A, Brøndbyøster
2605 Brøndby
Det Tredie Testamente
www.livetsskole.info
Facebook: LIVETS SKOLE i åndsvidenskab

**Til alle programpunkter er der fri adgang,
gratis entré og ingen kursusafgift.**

Kursus- og foredragsprogram

Et kursus som giver en kærlig, positiv og logisk livsforklaring for nutidens mennesker. Åndsvidenskab er ifølge Martinus en videnskab om alkær-

58

ligheden. Martinus har, via sin intuitionsevne og kosmiske bevidsthed, skrevet sit epokegørende livsværk Det Tredie Testamente.

Hvor der er forklaret:

- hvad der forstås ved intuition
- selve livsmysteriets løsning
- principperne bag livets evige oplevelse
- reinkarnationen, skæbnedannelsen og karmaloven
- udviklingen fra dyr til menneske
- næstekærlighedens udvikling
- vegetarismens livgivende betydning
- vigtigheden af at tænke rigtigt og sandt
- menneskets seksuelle poludvikling
- meningen med mørket og lidelserne
- hvad forstås ved Guddommen?
- retfærdiggørelsen af Kristi Mission befriet fra overtro og misforståelser
- hedenskaben i den nuværende dogmatiske kristendom
- hvad er den intellektualiserede kristendom, og kristendommens fuldbyrdelse?
- bønnens mysterium
- et internationalt freds- og verdensrige under dannelse
- fundamentet for en helt ny verdenskultur vokser frem nu
- ... og meget mere.

Vi indbyder offentligheden til alle aftenforedrag og specielt til introduktionsforedraget af Jan Langekær.

“Hvem var Martinus, og hvad er Det Tredie Testamente?”

Søndag aften den 8. juli 2018 kl. 19.30.
Gratis adgang

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab
Kragbjerggaard - En stille oase midt i Odense

Vandrerhjemmet er indrettet i en tidligere herregård med en stor lukket gårdhave med flere aktiviteter. Om sommeren er der bænkeborde og havemøbler til fri afbenyttelse (bl.a. liggestole til solbadning).

Kragsbjerggaard ligger i rolige omgivelser. Vandrers hjemmets store P-plads er naturligvis gratis at benytte. Med den korte afstand til Odenses centrum kan næsten alle byens attraktioner nås til fods og bliver man træt af at gå, er der kun 200 m til bussen. Der er 2,5 km til Odense banegård. Der er gratis, trådløs internetforbindelse (bredbånd) på hele Kragsbjerggaard vandrerhjem.

Der er rig mulighed for at nyde den dejlige natur rundt om skolen, og en del af undervisningen i studiegrupperne kan foregå udenfor.

H.C. Andersen kunne gøre et eventyr ud af virkeligheden, og man kan sige, at Martinus har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle verdensreligions evige kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab.

Tilmelding og priser

**Gratis Kursus og Foredrag
LIVETS SKOLE i åndsvidenskab tager ikke
kursus- og foredragsafgift.**

Priser for overnatning

Telt ekskl. mad, the og kaffe	600 kr. pr. person
Telt inkl. mad, the og kaffe	1800 kr. pr. person
Flersengsværelse	2500 kr. pr. person
Dobbeltværelse.....	3100 kr. pr. person
Enkeltværelse...	3300 kr.

Pga. reservation og fordelingen af værelserne anbefaler vi, at du tilmelder dig så tidligt som muligt.

Inkluderet i prisen er

Kost: Vegetarmad morgen, frokost og aften. The og kaffe ad libitum.

Logi: 6 overnatninger. Sengetøj og sengelinned.

Tilmeldingen er gældende, når depositum på 500 kr./pr. person er betalt til Danske Bank, reg.nr. 1551 kontonr. 3719548830.

Husk ved bankoverførsel at oplyse om navn/e, og værelses-type:

flersengs-, dobbelt-, enkeltværelse eller medbragt telt.

Restbetaling bedes venligst betalt senest den 15. maj 2018.

Prisen skal ikke være nogen hindring for deltagelse Det Tredie Testamentes Fond yder tilskud eller giver friplads til personer, som, af økonomiske grunde, ellers ikke kan deltage i sommerkurset. Spørg LIVETS SKOLE i åndsvidenskab tel. 2015 7811 eller jan@langekaer.dk

Indtjekning søndag den 1. juli 2018 fra kl. 16.00 og udtjekning fra værelset lørdag den 7. juli 2018 kl. 11.00. Der bliver serveret en lækker vegetar-velkomstsuppe ca. kl. 18.00.

Der er veludstyrede kursuslokaler med plads til henholdsvis 50, 60 og 80 kursister, og en del andre rum bl.a. pejsestue, TV-stue og et lille lærer-værelse. En dejlig natur med herregårdshave og lille smuk Bøgeskov.

Mere information:

LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

www.livetsskole.info

www.dettredietestamente.info

og Facebook: LIVETS SKOLE i åndsvidenskab

Billeder fra Sommerskolen 2017

Kragstbjerggaard i Odense

Martinus åndsvidenskab Det Tredie Testamente
Alkærlighedens videnskab

Spørgsmål og dialog med Rolf Elving og Ingemar Fridell om Martinus åndsvidenskab

Aftenunderholdning. Emilie Lawrence og Tobias Ravn synger og spiller.

Martha Font som har oversat hele Det Tredie Testamentes hovedværk, LIVETS BOG, I-VII til spansk orienterer om nye studiegrupper og tiltag i de spansktalende lande.

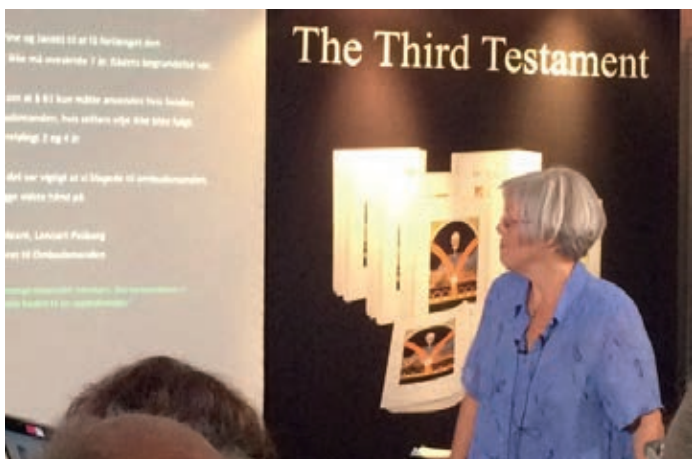
Spændende åndsvidenskabeligt aftenforedrag med Jørgen Leon Knudsen om partikler og tomrum.

Munter underholdning med Henrik Holck og Rolf Elving

Nybegynder studiegruppe med Hellebeth Hansen som tovholder.

Tilbageblik i sagens historie med Ingrid von Holck.

Information om Det Tredie Testamente i Sverige

Thor Gjörvad – tidigare CEO för Miele концер-
nen i Skandinavien - fra Stiftelsen Tredje Testa-
mentet Göteborg har nu lavet omkring 50 udstil-
linger i Sverige siden 2007, og planlægger du
også at udvide med biblioteksudstillinger i Dan-
mark i 2018. Der har siden 2003 været et stærkt,
inspirerende og konstruktivt samarbejde mellem
Stiftelsen Tredje Testamentet Göteborg og Fon-
den Det Tredie Testamente i Brøndby.

Thor Gjörvad skriver en e-mail fra Sverige den 2. november 2017:

Så här visas utställningen på Västerås kommuns hemsida, biblioteket:
<https://www.bibliotek.vasteras.se/web/arena/eventemang>

Har gett en 45 minuter interju som kommer rulla i lokalradion i Västerås med
börja imorgon fredag.

Båda tidningarna kommer skriva på måndag.

Tv har lovat komma. Har en känsla att Martinus böcker nu sakta är på väg
upp ur källarvalven. Bifogar annonsen i Biblioteks Bladet i december.

Daniel Lundberg kommer föra samtalen kring reinkarnation och karma, Rolf
och jag gör de guideade turerna.

**Nästa stora utställning är i Växjö den 27. februari nästa år (2018). Många
till ligger i pipelinen. Återkommer. Ulf Zethraeus har nyligen avslutat utstäl-
ningen i Boden. Johan Harju har deltagit på mässta i Örnköldsvik och fått
nya till cirkeln där. Emma Palola har fått igång en cirkel i Luleå.**

Om ni behöver lägga ut ny information på tredjetestamentes hemsida, lokala
aktiviteter hör ni av er till Kjell-Ove Karlsson:

kjelloveka@gmail.com

mobil: 070 061 99 22

Vi har fått ett Swish nummer 123 440 1857 och är mycket tacksamma för ert
stöd för kommande utställningar. Vårt bg är 375-7325

Varma hälsningar
från Stiftelsen Tredje testamentet

Thor Gjörvad

Information om Det Tredie Testamente i Sverige

Thor Gjørvad brukar ge föredrag kring Martinus tankar. Han har ordnat utställningen på Sundsvalls stadsbibliotek.

FOTO: SUSANNE HOLMLUND

Martinus symbolvärld

44 symbolbilder med hans tankar om hur allt hänger ihop. Mer än 8000 boksidor.

Den danske andlige författaren Martinus lämnade en världsuppfattning efter sig. Nu visar Sundsvalls bibliotek utställningen "Ett fönster mot evigheten" som introduktion till hans tankar.

SUNDSVALL Martinus Thomsen, född 1890, växte upp fattigt och arbetade med enkla jobb. Men han såg på medmänniskorna med kärlek och hade en varm gudstro. En dag började han meditera enligt råd från en bok.

Han upplevde hur hans medvetande upplöstes och han såg in i den andliga världen, säger Thor Gjørvad som står bakom utställningen kring Martinus.

Det Martinus såg och tänkte växte till en bild av

hur allt hänger ihop. Han ägnade resten av sitt liv åt att skriva och måla sina tankar om de principer som styr världen och människan. Han kallade verken Tredje testamentet eftersom han menade att det förklarade de två som redan finns i Bibeln. Några av målningarna med förklaringar av färger och symboler visas på biblioteket, och där finns också flera av Martinus böcker.

Till exempel menar Martinus att mänskligheten be-

Martinus bilder av Gamla och Nya testamentet.

FOTO: SUSANNE HOLMLUND

finnar sig på gränsen mellan djur- och människoriket.

I djurriket råder den starkes rätt och där är reaktionen på en oförrätt att slå tillbaka. Så skapas krig och konflikt.

Men den kristna logiken är att om någon begår en oförrätt mot en ska man lära sig förlåtelse. Allt måste förlätas om vi ska komma

vidare i utvecklingen. Förlåtelsen gör människan human, säger Thor Gjørvad.

Intolerans är ett av världens stora problem, menar Martinus. Orsak och verkan är också viktigt för honom. Allt som händer är en följd av något som tidigare hänt. Ljusa och mörka perioder växlar och båda är nödvän-

Förlåtelsen gör människan human. Thor Gjørvad

diga för utvecklingen; lidandet kallar Martinus för det obehagliga goda.

Allt du sänder ut kommer tillbaka till dig. Det finns ingen synd, bara erfarenhet, säger Thor Gjørvad. Också reinkarnationstanken bejakas av Martinus. Han menar att efter döden går människan in i ett andligt tillstånd, en vila från

jordelivet, och sedan planteras själen in i en ny kropp.

Ju fler som når ett kosmiskt medvetande och blir sant mänskliga, desto bättre blir världen. I framtiden blir det slut på tänkesättet att ett land kan sälja de naturtillgångar som råkat hamna inom dess gränser och gärna med förtjänst, alltså genom att få mer tillbaka än man ger. I stället ska handel ske så att man byter lika värde mot lika, menar Martinus.

Hans läror har legat till grund för studiecirklar. Men själv ville han inte att någon församling eller kyrka skapas kring dem, för då kanske den börjar tycka att den företrädde den enda sanna tron, vilket är fel.

Och syftet med utställningen är att göra Martinus lite mer lättillgänglig, säger Thor Gjørvad.

Susanne Holmlund

En utställning om en ljus framtid

**Visas på Västerås
stadsbibliotek
6-25 november**

**Guidade turer ges 6, 7, 8 nov.
kl 16 och 17
och 10,17, 22, 24 nov. kl 17**

**Samtal om reinkarnation och karma
6, 7, 8 nov. kl 18**

Martinus, dansk författare och symbolmålare som med sitt kosmiska medvetande kunde hämta de eviga sanningarna direkt från "Guds eget bibliotek" Hans livsgärning tog slut 1981, 91 år gammal. Kosmiskt medvetande är ett tillstånd som vi alla kommer att få efter flera jordeliv.

Martinusutställningen "Ett fönster mot evigheten" handlar om de stora livsfrågorna som i hans verk Tredje testamentet, Livets Bog får sin förklaring. Vem är jag? Varifrån kommer jag? Vart är jag på väg? Utställningen visar 18 av hans symboler med förklarande texter. Martinus verk Tredje testamentet består av över 8000 sidor samt ett antal symbolmålningar om den osynliga världens magi. Budskapet är positivt och han tecknar på sikt en ljus framtidsbild för människan och jorden, och han ser det inifrån sitt vidgade medvetande. Vi står här inför en invigd vars uppgift bl.a. är att förklara Kristusmissionen, ge människorna en logisk förklaring av tillvaron genom den andliga vetenskapen som beskriver medvetandet och tankevärlden, alltså de osynliga kärlekslagar som ytterst styr våra liv. Gamla och Nya testamentet har nu vidgats med ett Tredje och enligt Martinus det sista testamentet.

Martinus litteratur finns att låna på biblioteket.

Information finns på www.tredjetestamentet.se

U
T
S
T
Ä
L
L
N
I
N
G

Det Tredie Testamente

Kort litteraturoversigt

Det Tredie Testamente omfatter Martinus samtlige udgivne skrifter og symboler, der tilsammen udgør et universelt forsvar for alt og alle.

- Livets Bog (Bind I-VII)
- Det Evige Verdensbillede (Bind I-III)
- Logik
- Bisættelse

Alle småbøger fra åndsvidenskabsforlaget, Førstegangsudgaver

- Bevidsthedens skabelse. Tanker omkring påske. Julelysene
- Blade af Guds billedbog. Pinseglans over livet
- Bønnens mysterium
- Den ideelle føde
- Den længst levende afgud
- Den store fødsel. Primitiv og intellektuel gudsyndelse. ”Dyrets billede” og ”Guds billede”
- Et glimt fra verdensgenløsningen. Verdensreligion og verdenspolitik. Ud af mørket
- Hinsides dødsfrygten. Den sekundære og den primære opstandelse. Primitivitet og overtro.
- Hvad er sandhed?
- Juleevangeliet
- Kosmisk bevidsthed. Mental suverænitæt
- Kulturens skabelse
- Livets vej. Mentale fængsler. De levende væsners udødelighed. Åndsvidenskabens nødvendighed
- Mellem to verdensepoker
- Menneskeheden ét med Gud. Dømmer ikke. Vejen, sandheden og livet
- Menneskeheden og verdensbilledet
- Menneskehedens skæbne
- Omkring min missions fødsel
- Omkring mine kosmiske analyser. Vejen til indvielse. Gavekultur
- På kærlighedens alter. Meditation. Udødelighed. Djævlbevidsthed og Kristusbevidsthed
- Påske
- To slags kærlighed
- Vejen til paradiset I og II
- Verdensfredens skabelse
- Verdenssituationen og ”Guds billede.”

Jeg’et og evigheden. Guds skabelse af mennesket
Andre bøger og artikler

- Det Evige Verdensbillede IV,* V* og VI*
- Det Tredie Testamente - Den intellektualiserede kristendom*
- Artikelsamling 1*

Småbøger

- Bevidsthedens skabelse
- De levende væsners udødelighed
- Djævlbevidsthed og kristusbevidsthed
- Kosmiske glimt
- Livets skøbnespil
- Meditation
- Reinkarnationsprincippet
- Ud af mørket
- Vejen til indvielse
- Verdensreligion og verdenspolitik

Telefonnumre på personer i de byer, hvor der nu kommer fordelingscentre/afhentningscentre for gratis-magasinet Den ny Verdensimpuls.

Bagsværd:	31 51 24 34
Bogø:	23 29 76 58
Broager:	23 93 78 38
Brøndby:	20 15 78 11
Dragør:	32 53 26 53
Gilleleje:	60 83 80 08
Horsens:	22 36 01 79
Jægerspris:	40 57 78 23
Odense:	21 38 26 38
Svaneke:	29 93 30 85
Tommerup:	21 38 53 80
Torup:	60 75 88 55
Veflinge:	21 38 26 38
Varde:	20 20 70 50
Aarhus:	40 26 40 94
Aalborg:	26 28 40 40

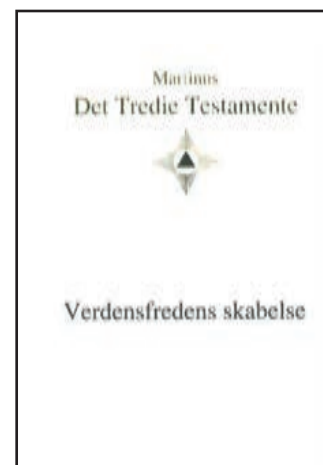
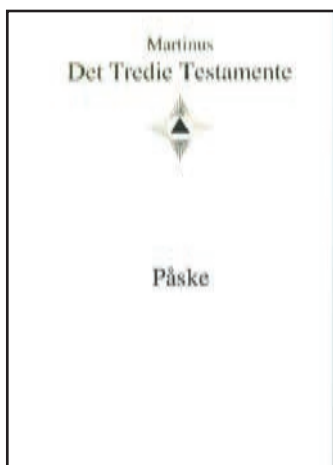
Den Ny Verdensimpuls kan også downloades gratis fra www.livetsskole.info

”Mit arbejde er ikke en ny dogmatisme eller et nyt trosobjekt, men er udelukkende videnskab.”

Martinus

*) Redigeret vha. efterladte manuskripter efter Martinus’ bortgang

<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Bevidsthedens skabelse -- Tanker omkring påske -- Julelysene</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Blade af Guds billedbog -- Pinseglans over livet</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Bønnens mysterium</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Den ideelle føde</p>
<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Den længst levende afgud</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Den store fødsel -- Primitiv og intellektuel gudsdyrkelse -- "Dyrets billede" og "Guds billede"</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Et glimt fra verdensgenløsningen -- Verdensreligion og verdenspolitik -- Ud af mørket</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Hinsides dødsfrygten -- Den sekundære og den primære opstandelse -- Primitivitet og overtro</p>
<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Hvad er sandhed?</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Juleevangeliet</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Kosmisk bevidsthed -- Mental suverænitet</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Kulturens skabelse</p>
<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Livets vej -- Mentale fængsler -- De levende væseners udødelighed -- Åndsvidenskabens nødvendighed</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Mellem to verdenspoker</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Menneskeheden ét med Gud -- Dømmer ikke -- Vejen, sandheden og livet</p>	<p>Martinus Det Tredie Testamente</p> <p>Menneskeheden og verdensbilledet</p>

***Det Tredie Testamentes bøger,
i uændrede førstegangsudgaver, kan købes til
kostpris på helse- og livsstilmesser landet over.
Ønsker du mere information, er du er velkommen
til at ringe til
Jan Langekær på mobil 2015 7811***

Martinus, 44 år gammel (1935)
Første bind af Livets Bog er udkommet.
Livets bog I-VII er hovedværket i
Det Tredie Testamente

Hvem var Martinus?

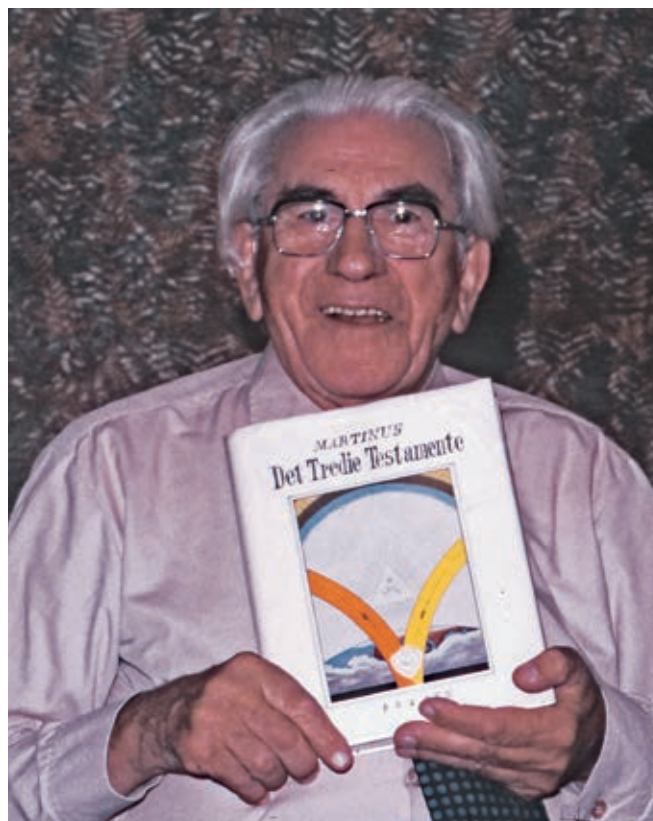
Martinus deler hjemland med den store eventyrforfatter H.C. Andersen, som kunne gøre et eventyr ud af virke ligheden. Man kan sige det omvendte om Martinus. Han har gjort eventyret til virkelighed ved at forvandle religionernes evige kerne ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig videnskab!

Martinus blev født i 1890 i Sindal i Nordjylland, hvor han voksede op hos plejeforældre på et lille husmandssted. Han fik ingen uddannelse udover den elementære skolegang. Hans ønske om at blive skolelærer gik ikke opfyldt pga. de ringe økonomiske kår. I stedet blev han røgterdreng, mejerist, oppasser, nattevagt, postbud og kontorist i København.

Det følgende er Martinus' egne ord fra manuskriptet til "Den Intellektualiserede Kristendom":

"I mit 31. år oplevede jeg en åndelig proces, der førte mig ind i en kosmisk mission. Det var en aften i marts måned 1921, at jeg således sad i fuldstændigt mørke i mit værelse på Nørrebro Runddel i København og koncentrerede mig på Gud. Og det var under denne koncentration på Gud og i dette totale mørke, at jeg i vågen dagsbevidst kosmisk vision kom til at opleve min dengang for mig selv ufattelige guddommelige kald else til intuitivt at klarlægge og manifestere som kosmisk videnskab det 'meget', som Jesus kunne have fortalt sine disciple, men som hverken de eller da tidens offentlige autoriteter og myndigheder var udviklede nok til at kunne fatte. Den Kristusvision, jeg oplevede, var ikke nogen drøm eller hallucination, men en absolut vågen kosmisk dags bevidst oplevelse inde bærende en tydelig tilkendegivelse af en mission, jeg skulle udføre. Allerede næste formiddag følte jeg, at jeg igen måtte meditere. Efter at jeg havde sat mig til rette i min kurvestol, der nu forekom mig at være opladet med en form for stærk åndeligt virkende kraft, bandt jeg et tørklæde for øjnene og befandt mig således i dybt mørke, men i absolut vågen dagsbevidst tilstand. Med ét var det som om jeg så ind i en halvmørk himmel, hvorover der bevægede sig en mørk skygge, som efterlod himlen mere lys. Denne skyggepassage hen over himlen skete flere gange, og for hver gang

blev himlen mere lysende, ind til den udgjorde et blændende ocean af lys i guldets reneste farve, der overstrålede alt andet eksisterende lys. Det formede sig som tusinder af vibrende lodrette gyldne tråde, der totalt opfyldte rummet. Jeg befandt mig alene midt i dette guddommeligt levende gyldne lysvæld, men uden selv at fremtræde i nogen som helst synlig form. Jeg havde ingen organisme, ligesom alle skabte ting omkring mig, mit værelse, mine møbler, ja hele den materielle verden var helt forsvundet eller uden for sansernes rækkevidde. Det blændende gyldne lys med sine vibrerende gyldne lystråde havde optaget i sig alt, hvad der ellers er tilgængeligt for sansning eller livsoplevelse, men alligevel kunne jeg gennem det stærke gyldne lys dagsbevidst opleve, at jeg havde en levende eksistens uden for de fysiske fænomeners verden, uden for alt hvad der ellers fremtræder som skabte foreteelser. Jeg var uden for tid og rum. Jeg var ét med uendeligheden og evigheden. Jeg var i mit udødelige Jeg's element, det udødelige Jeg, der tilsammen med alle eksisterende levende væseners udødelige Jeg'er er ét med verdensaltets Jeg eller evige ophav. Jeg var her ét med den gennem alle tider, gennem alle verdens kulturer, verdensreligioner, racer og folkeslag bevidst og ubevidst søgte, dyrkede og tilbedte evige almægtige, alvise og alkærlige Guddom."

Martinus foran hovedsymbolet med Livets Bog.
Året er 1955. Arbejdet med de vigtigste kosmi-
ske analyser i Det Tredie Testamente er fuldført

Den ideelle Livsholdning

Udslet Begrebet ”Fjender” af din Bevidsthed.

Tag aldrig til Genmæle overfor Vrede, Bagtalelse eller andre Former for Ubehag, der er rettet imod dig.

Sig aldrig selv noget ondt om nogen eller noget.

Vær absolut sand og ærlig i alle livets forhold.

Vær absolut upaavirkelig af Smiger, Ros eller Dadel.

Vær aldrig med til at dræbe, saare eller lemlæste.

Lad aldrig din Tanke afvige fra at beskæftige sig med, paa hvilken Maade du absolut bedst kan tjene dine

Medvæsener, ...

- da udfører du den allerhøjeste Form for Yoga eller den fuldkomneste Træning af den Del af Udviklingen, der er stillet indenfor din Villies Rækkevidde, og som i Forbindelse med den øvrige Del af Livets egen Bearbejdning af din Natur sluttelig vil føre dig til den moralske Genialitet eller skabe dig om til at udgøre det fuldkomne Væsen eller et ”Gudemenneske”.

Citater

En ny livsindstilling

Og hvem er det, der har brug for åndsvidenskaben? Det er de mennesker, i hvis bevidsthed sorger, lidelser og skuffelser har vakt medfølelsesevnen med andre, der har det svært. Altså mennesker, hvis følelsesliv har udviklet sig til en kærlighedsevne ikke blot rettet mod ét væsen af modsat køn, men mod omgivelserne i det hele taget. Dette menneskelige følelsesliv gør dem ikke sentimentale, thi samtidig er deres logiske sans, deres evne til at tænke og få overblik over årsager og virkninger også udviklet. Disse mennesker er modne til at lære at tænke logisk ikke blot på fysiske, men også på åndelige områder. Og sådanne mennesker vil der blive flere og flere af i fremtiden. Det vil medføre en kursændring i videnskabelig retning inden for mentale og åndelige områder. Ikke i den betydning, at det er en videnskab, som er forbeholdt mennesker med en bestemt uddannelse. Man kan snarere sige, at de mennesker, der vil være modtagelige for den kosmiske logik, er de mennesker, livet selv har uddannet. Det er dem, der har været igennem store vanskeligheder og er begyndt at føle, hvad der absolut ikke kan betale sig.

En ny form for tryghedsfølelse vil vokse frem i disse menneskers sind. De vil ikke være bange for døden, thi de vil lære at forstå, at der ingen død findes, men blot forvandling fra én tilstand til en anden, en forvandling gennem reinkarnation eller genfødsel, der i sig selv er en udvikling. Og denne udvikling vil med tiden føre mennesket frem til en tilstand, der er den sande lykke, idet den vil være blottet for utryghed, for sygdom og skuffelse og for alle de former for ulykker, der plager vor tids menneskehed. Denne kommende tilstand vil ikke opnås gennem mirakler, og heller ikke gennem en "forsoning" med en vred gud. Guddommen er den første til at vide, at intet væsen i øjeblikket kan være anderledes, end det er. Denne viden vil menneskene også tilegne sig. Og det vil hjælpe dem til at tilgive deres næste og ikke forlange, at han skal tænke eller handle ud fra erfaringer, han endnu ikke har gjort.

(udsnit af foredrag "Vejen til den sande lykke", der blev holdt af Martinus i feriebyens foredragssal søndag den 6. juli 1947. Det er bearbejdet til "Kosmos" af Mogens Møller).

© Martinus åndsvidenskabelige Institut

Rigtig glædelig jul!

Solen er en fysisk Julestjerne i vort lille område af universet. Men der findes også en Åndelig Julestjerne, en kosmisk impuls, som rammer jordkloden med sine livgivende stråler og bølger. Også denne åndelige sol kaster sit lys over menneskene. Den har tidligere gjort det gennem alle religionerne, gennem kunsten og videnskaben, og den gør det nu også gennem åndsvidenskaben. Det er ikke alle mennesker, som endnu er modne til at modtage denne nye impuls, nogle befinder mentalt set, så langt inde i nattens eller vinterens mørkezone, at Lyset fra denne Kosmiske sol eller Julestjerne, endnu ikke kan nå derind. Men ligesom det er et spørgsmål om tid, hvornår den fysiske sol får mørket til at vige, er det også blot et spørgsmål om tid, hvornår strålerne fra denne nye verdensimpuls trænger længere og længere ind i flere og flere menneskers mentale vintermørke. Mange søgende mennesker er allerede begyndt, at fornemme dette Lys i bevidstheden, ikke som en ny tro eller religion, men en erkendelse af universets evige love og principper. Hvor denne erkendelse virkelig rodfæstes i bevidstheden, vil alle former for had og bitterhed og utilfredshed med andre mennesker forsvinde lidt efter lidt, en virkelig juleglæde vil vokse frem i sindet, en glæde, som aldrig kan tages fra en."

Martinus i en tale 18/12- 49

MARTINUS

Det Tredie Testamente

LIVETS BOG I-VII

Bibelens fortsættelse og afslutning - Talsmanden den Hellige Ånd
Martinus åndsvidenskab - Alkærlighedens videnskab